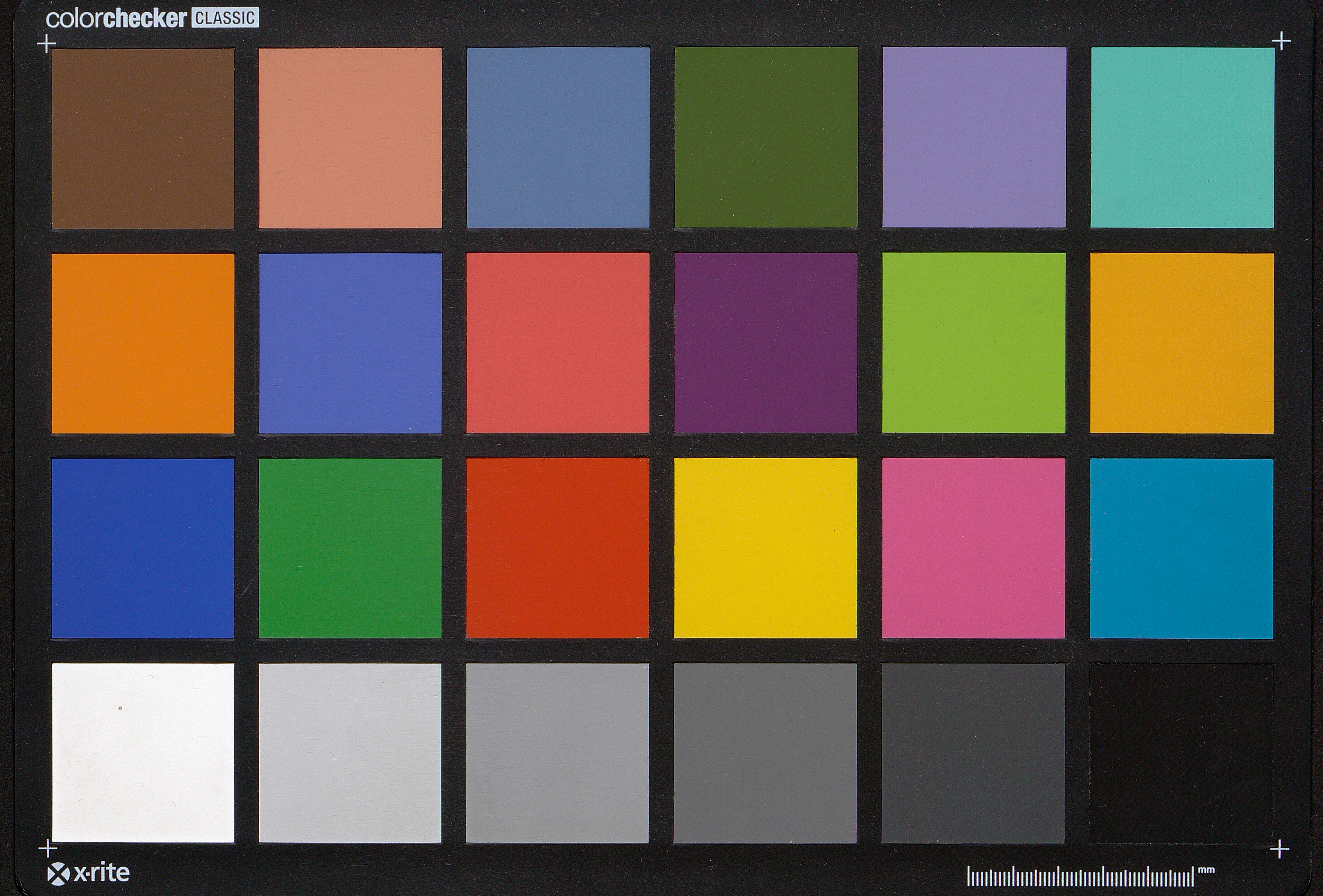
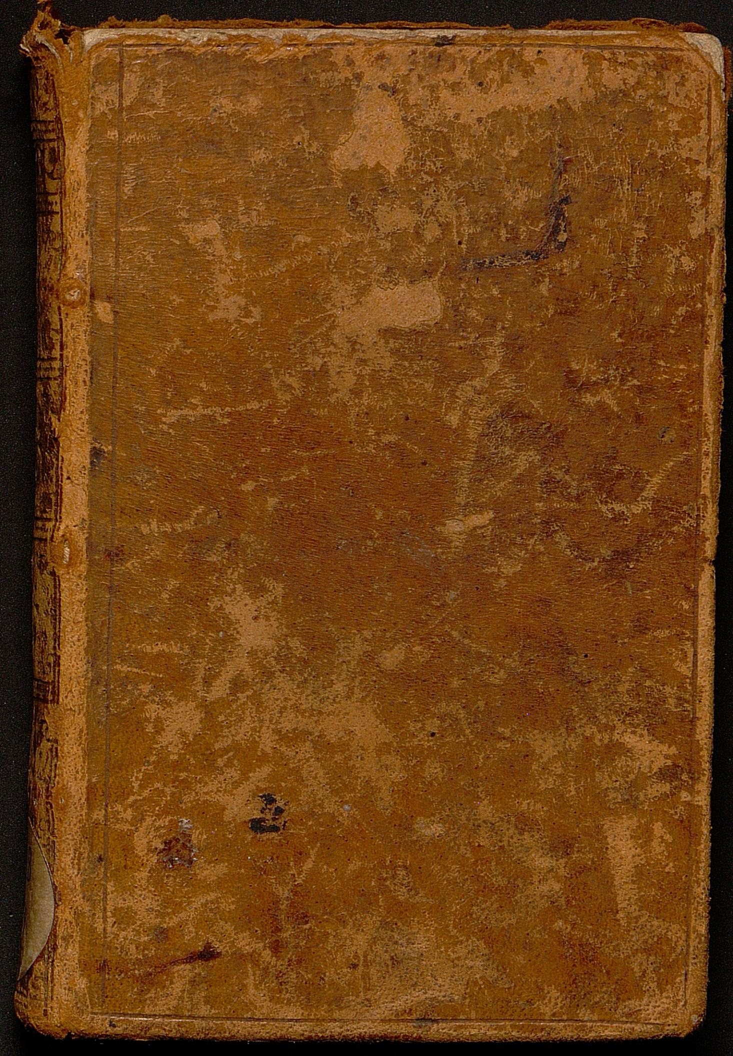

colorchecker CLASSIC
x·rite
mm

H.B

8

Notes mss
de M. J. F. Boissonade
offertes à
M. Bertot
par M. Boissonade fils

11 pieds de large sur 16 à 17
de long. —
Denis perigete. — parthenius
de Nicée. Erotiques Liber. —
Cointus de Smyrne — asphodèle.
appien. — Dause de villoison
anecdota græca. — alcyphron.
Je voulais y plus songe —

Θεὸν νόμιζε, καὶ σέβου, ζήτει δὲ μή.
Πλεῖον γὰρ οὐδὲν ἄλλο τοῦ ζητεῖν ἔχεις
Ἔτ' ἐστιν, εἴτ' οὐκ ἐστι μὴ βούλου μαθεῖν.
ὡς ὄντα τοῦτον καὶ παρόντ' ἀεὶ σέβου
τίς ἐστιν ὁ θεὸς οὐ θέλουσι μανθάνειν
Ἀσεβεῖς τοὺς οὐ θέλοντα, μανθάνειν
θέλων. — Μένανδρος.

Artémidore. Cassianus Bassus.
Platon. pollux. Pausanias.
harpocration. hezychius. Tanp.
Eustathe. — q. suivions v. Calaber
Nicander. —

IV

1r

nate chila sa mai
ti sovrai di me — Met
mais toi qui sait helas. si du pauvre Philene
tu conserver le souvenir
Berquin

On n'est point tant d'amour sans être encor sensible
Berquin

J. B. Bernard

il est des mots d'aimer charmans
et fort légers, d'ailleurs, presque tendres
~~je~~ je crains seulement, d'au vingt ans
qu'on ait de la peine à l'entendre
S. de Vauclerc

imitation

quand sur une personne on prétend se régler
c'est par les beaux côtés qu'il lui faut ressembler
et ce n'est point du tout l'apprendre pour modèle
ma sœur que de tousser et de cracher comme elle
(M. femmes savantes)

l'amour est un feu nourri
et qui s'éteint s'il ne s'augmente (Volt)

Patrie

on n'est bien que dans sa patrie
c'est là que plaisent les ruisseaux
c'est là que les arbres et fleurs beaux
donnent autour ombre et fleur chérie

qu'il est doux de finir les jours
aux lieux où commença la vie +
d'y vieillir près de son amie
sans changer de toit ni d'amour
(Estelle)

pour un couplet mesquin
mon cousin
crois-tu qu'à la fontaine
de l'Hélicon divin
mon cousin
on boit à tasse pleine
mon cousin
voilà d'un faquin l'allure
mon cousin
voilà d'un faquin l'allure
(Etr. physiques)

+ c'est le séjour témoin des jeux du premier âge
que pour les derniers ans il est doux d'embellir
c'est près de mon berceau que je voudrais vieillir
(Fontanes - Verger)

Violette

Simple dans ma couleur, modeste en mon séjour
libre d'ambition, je me cache sous l'herbe
mais si sur votre sein je puis me voir un jour
la plus humble des fleurs sera la plus superbe
attribué dans le jour de (Gal. d'Estrées. Mer. 9bre
d'aguesseau M. des Bouches conseiller 1784)
qu'il a logés son [illegible] de Lorraine
Je suis las de l'esprit. il me met en courroux
il me renverse la cervelle
Lambert je vais chercher un gîte chez vous
entre la motte et fontenelle.
(St aulaire)

Le comique écrit noblement
fait bailler ordinairement
(Volt.)

Ce tourbillon qu'on appelle le monde
est si frivole et tant d'erreurs abonde
qu'il n'est permis d'en aimer le fracas
qu'à l'étourdi qui ne le connait pas.
(Volt.)

Quelques taches quelques défauts
ne déparent point une belle.
(Gresset Palzire)

Sur Homere

Il ment, mais en grand homme; il ment,
mais il fait plaisir.
sottement vous avez menti (volt.)

abstineas, mors atra, precor. non hic mihi mater
quae legat in mestos ossa perusta sinus
non soror assyrios cineri quae dedat honores
Et fleat effusis ante sepulchra comis.
Tibul.

ah! détourne de moi ta flèche meurtrière
mort cruelle! épargne mes jours
ma sœur n'est pas ici pour fermer ma paupière
Je ne puis d'une tendre mère
implorer les derniers secours.
(Léonard)

Je chante! quoiqu'ici je ne fasse qu'écrire
mais la plume en nos mains est toujours
une lyre.
(la Montagne)

This even Belinda may vouchsafe to view.
(pope. boucles)

Et qui n'as point vu fuir ton destin d'un été
Assez de tourments & ta vie & la mienne

(mes souvenirs)

il vaut mieux quoiqu'on en glose
ressembler à quelque chose
que de ne ressembler à rien.

(Mepris par ressem)

faites votre devoir & laissez faire aux dieux

(Corn)

Si l'uniformité de plaisirs est semée
Cette uniformité mérite d'être aimée.
On dort, on boit, on mange, on mange, on boit on
(dort
de ce régime, moi je m'accomode fort.

(Collin - Jacques)

aux malheureux la solitude est chère
elle est pour eux l'asile du bonheur....
qu'il est cruel de n'avoir pas la tête
par une main pour essuyer ses pleurs..

(Lett. à Emilie)

qu'une nuit paraît longue à la douleur qui
veille. (Saurin)

O nuit favorisez mes désirs amoureux
pressez l'astre du jour de descendre dans l'onde
Je n'en troublerai plus par mes cris douloureux
Votre tranquillité profonde.
le charmant objet de mes vœux
n'attend que vous pour rendre heureux
le plus fidèle amant du monde.

(Roland)

Je sais (vous) que la beauté ne peut manquer de plaire
Sous le voile de la pudeur (Diane)

Seigneur, si j'ai raison qu'importe qui je sois ?
(Nicomède)

Armide de Renaud
Qui croirait qu'il fût né seulement p. la guerre
il semble être fait pour l'amour
Colardeau a gâté ce vers de Quinault
Il est fait pour l'amour & non pas p. la guerre

---

alors qu'une belle
ainsi nous appelle
peut-on résister ?
(Béranger)

est aimée sans qu'elle y pense
& charmante sans le savoir
(Blanchet)

je remplis mes devoirs je règle mes désirs
j'aime la gloire enfin plus que les vains plaisirs
& la vertu plus que la gloire
(Blanchet)

en résumé voici les traits
auxquels on peut me reconnaître
j'aime à parler, j'aime à paraître
j'aime à prôner ce que je fais
j'aime à grossir ce que je sais
j'aime à juger j'aime à promettre
j'annonce les plus beaux projets

gutta cavat lapidem ovid.
l'eau qui tombe goutte à goutte
perce le plus dur rocher (quinault)

on a vu le vin & le hazard
inspirer quelquefois une muse grossière
& fournir sans genie un couplet à Linière

faut il tant de façon
pour loger un garçon.
(Mazet)

4 r°

Regardez Eucharis vous qui craignez d'aimer
Et vous voudrez scavoir du feu qui me devore
vous dont le cœur Etient ne peut plus s'enflammer
Regardez Eucharis vous aimerez Encore

(Bertin)

Audendum est fortes adjuvat ipsa Venus
Illa docet furtim molli descendere lecto
Illa pedem nullo ponere posse sono
Il faut oser Venus seconde le courage
Venus instruit l'amante au milieu de la nuit
a descendre en secret de sa couche paisible
Venus Enseigne encor l'art de poser sans bruit
sur d'inconstans parquets un pied sur & flexible

(Bertin)

De tous suivant les leçons
Je fais des chansons Et des dettes
Les premieres sont sans façons
mais les dernieres sont bien faites

Annette à l'age de quinze ans
Est une image du printems
C'est l'aurore d'un beau matin
qui ne veut naître
& ne paraître
que pour Lubin.

le Ciel, l'enfer sont dans le cœur de l'homme
(marmontel)

Je suis un pauvre misérable
rongé de peine et de souci
je n'ai ni mangé ni dormi
j'ai travaillé comme un diable
pour amasser l'or que voici....
Jeune vieille blonde brune
m'appellent leur petit ami
(L'isle de fous)

petit bien qui ne doive rien
petit jardin petite table
petit minois qui m'aime bien
tout pour moi chose de l'estable
j'aime à trouver quand il fait froid
grand feu dans un petit endroit
les délicats font grande chère
quand on leur sert dans un repas
du grand vin dans un petit verre
du grands mets dans de petits plats
(Pannard)

Force d'Hercule et grace d'Adonis
sont fortunés qu'on prise en tout pays
(voltaire)

5 v

Chez moi je goute un calme pur
Je vis heureux je vis obscur
(Barthe) amateur

Je ne sais rien de pis
que de mortifier les gens que l'on soulage
(Favart)

Laissez moi donc être moi même
Je ne vais point à la célébrité
Je suis si bien dans mon obscurité.
Le grand jour nuirait trop aux petits riens que j'aime
Le demi jour suffit à la félicité
(Md. d'Antremont)

Nommé serai ainsi que je prevois
pas cet Ecrit Et n'y sai a vrai dire
remede aucun sinon que contre moi
le meme auteur écrive une satyre.
(Rousseau Epig.)

gens pour qui la gazette est de 1er. besoin
comme l'air et la nourriture.
(Gresset Ep. au d. de Choiseul
1762)

Et la laideur pour être tolérable
doit être gentille ou du moins être aimable
(Campenon)
(le Rucheur)

Nous roulions dans les noises
(Barthe)

Cela n'est rien pour des héros bien nés
fermez les yeux & bouchez vous le nez.
(Volo)

—

Modérez ces approches
Et que vos mains seigneur soient dans vos poches.
(Richardet)

—

Mais à l'humanité si parfait que l'on fut
Toujours par quelque coin on paya le tribut
(Métromanie)

S'il on peut pardonner l'essor d'un mauvais livre
Ce n'est qu'aux malheureux qui composent pour vivre
(Misantrope)

Quoiqu'on tarde grimaces vantez notre éloquence
Le plus sûr est pour nous de garder le silence
(Boileau. Sat.)

Pour en parler ainsi vous y connaissez-vous?
(Boileau)

Du respect pour le sexe ou je vous y avez vous
Ses vertus sont de lui, ses vices sont de nous
Barth. fausses infidélités

Si cette nymphe est coupable en ceci
je lui pardonne. amour la fit coupable
puisse le sort lui pardonner ainsi.
(Malfilatre narcis.)

Le donne son venute in eccellenza
di ciascun arte dove hanno posto cura
(~~petrarca~~ ariost.)

Sur Mlle. de la Valliere
la nature prudente & sage
força le temps à respecter
les charmes de ce beau visage
qu'elle n'aurait pu répéter.
(par une femme)

le bonheur & le malheur — cf
nous viennent du meme auteur — Grimm
voila la ressemblance — t. 4
le bonheur nous rend heureux — p. 129
Et le malheur malheureux — an. 1777
voila la difference

Et dixi a, a, a, Domine Deus: Ecce nescio loqui,
quia puer ego sum. Jerem. cap. 1. v. 6)

Qui primus puero genitalia membra recidit
vulnera quae fecit debuit ipse pati
(Ovid. am. 2 3. 3)

Currant verba licet, manus est velocior illis
Nondum lingua, suum dextra peregit opus.
(Martial)

Chaque mot passe et fuit, plus prompte la main vole
Et la plume a déjà devancé la parole.

Sur les points

points merveilleux qui tiennent lieu de tout
points éloquens qui font si bien entendre
ce que l'auteur n'a pas l'esprit de rendre !
C'est dans les points qu'il faut de vertus
et le génie et l'art de ponctuer.
(Laharpe. amb. du Dictor)

diabolus biformis est; leo in impetu, draco in insidiis. (S. Aug. in Ps. 69.)

Bossuet Saera ~~fuelras~~ ad opus tenebrarum

« Ne ad scribendum cito prosilias et levi ducaris insania, multo tempore disce quod doceas, ne credas laudatoribus tuis »
(S. Hieron. Epist. lib. 2 Ep. 13 ad Rusticum Monachum) ——

Zelum tuum inflammet charitas, informet scientia, firmet constantia. Sit fervidus, sit circumspectus, sit invictus. (S. Bern. in Cant.)

quid enim magis contra rationem quam ratione rationem conari transcendere
(Bernard. E)

non Erubesco Evangelium. (Rom. Cap. 1. ℣ 16)

nullo modo mihi sonat diserte quod dicitur inepte. (S. Aug. lib. 2 contr petilian. Cap. 32 n°. 73) Tom IX p. 239 Ed. Bened)

nolite fieri sicut Equus et mulus quibus non est intellectus. (proph.)

Speciosum quidem nomen est pacis et pulchra est opinio unitatis. sed quis ambigat Eam solam Ecclesiae atque Evangeliorum unitatem pacem Esse quae christi est. (S. Hilar. contra Auxent. n°. 1. Col. 1263. Ed. Bened)

piae religionis est proprium non cogere sed suadere. (S. Ath. in apol. 2 —)

Ἔστ' ἐμοὶ ἀνθρωπος τρισμύριοι — antimach. anth. 3

Plato mihi unus est instar multorum millium (cicer. Brutus)

oh non habet quege sour zemerciè
Catr van qui ne valez ella
(Sedaine)

quelle erreur et quoi belle Henriette
entre 2 coeurs qui ne font qu'un
peut-il subsister quelque dette ?
est il quelque fardeau qui ne soit pas commun
S'aint on dette obligé par un autre soi meme
tout est acquitté quand on s'aime.
(Beverley)

Le Margites d'Homere
ὃς μὲν ἠπίστατο πολλά, κακῶς δ' ἠπίστατο πάντα.

~~Henriette~~
dans son époux il sent trouver tout à sa vie
sa maitresse sa soeur sa femme son amie
et qu'elle trouve en lui par un rapport constant
son mari son ami son frere son amant
(Les 2 freres com. de Moissy)

On sent qu'une belle action
vaut mieux que le plus bel ouvrage
Dorat

. Des demoiselles qui le soir
viennent pour briguer le mouchoir
. Et des filous qui vous le prennent
(com. des 2 Henriettes
15 fru. an 5. vaudeville)

qui tristis audis musicum citharae sonum
quem tibiarum macerat jocunditas
phaed. 4 (77)

8v

Nec generi tribui sed virtuti gloriam

Le sage le prévient à propos
Dieu qui a tort oublie la fable (La Mothe)

ah vraiment petite mignonne
Je vous trouve bonne
de répondre ce que je dis (Quinault)

qui bene vertendo et easdem scribendo male
ex graecis bonis latinas fecit non bonas
Eunuchi prol. 7.

Nullum est jam dictum quod non dictum sit prius
ibid. 42.

— facietque vis si sciens. Eun. act. 1. sc. 1. 21.

O ciel avec quels transports une épouse mère
voit presser le vieux père entre leurs bras chéris
qu'il est doux de couvrir les cheveux blancs d'un père
des lauriers de son fils. (Le Brun ode 1762)

Communiter negligitur quod communiter
possidetur.
L'âne de la communauté
est toujours le plus mal bâté.

Mingere cum bombis res est sanissima lumbis.

elle avait au bout de ses manches
2 paires de mains si blanches
que je voudrais en vérité
en avoir été souffleté. (m. G...in)
(ménagiana

mon sablé me paraît un livre incomparable. il y a
a chaque page 22 erudations l'emportant
l'autre. il n'y a rien qu'on n'y trouve. (menag.
(p. 220)

— vue ingrate femme
la plus femme qu'on vit jamais.

La femme est comme la mer
elle s'appaise elle gronde
c'est l'inconstance de l'onde
c'est du doux c'est de l'amer
(2 avares opéra)

allons sautrillot prenez mademoiselle
comme (?) sil vous plait....
... levez le bras doucement
donnez la main noblement. (le prétendu)
m. Riccoboni

mais j'entends
je prétends
qu'on l'on dise
comme moi
ou ma foi
nous verrons
nous saurons

si je dois
a votre (?)
m'asservir
si je dois
obéir (Mazet.)

9v

Souvent la beauté m'éblouit
mais c'est la pudeur qui m'attache
Je fuis la belle qui me suit
Je poursuis celle qui se cache....
de venus le plus bel attrait
Est sa ceinture de gaze. (Segaraini)

Quanto e possente amore
nasce bambin nel cuor
poi nell'alma a poco a poco
gigantegia il suo bello fuoco.
Arcadio antali in
opera.

quelle rapidité l'amour prend sa croissance
lorsqu'il naît c'est un faible enfant
au moment après sa naissance
c'est un redoutable géant
Cantata. Leucippe

plus de projet d'obscurité
de retraite de liberté. Barthe. Epître

Je suis de 20 siècles divers
et d'un coup je parcours l'Univers
Barthe. Amateur

les femmes de ce climat ne peuvent m'abuser
je n'ai que trop connu leurs larmes infidèles.
Vanpelin

Belle philis
On désespère alors qu'on espère toujours.

vu innocent amour ajoute a la vertu.

Dorat Her. Barnevelt

O faciem pulchram! deleo omnes dehinc ex animo mulieres
taedet quotidianarum harum formarum ——

Terent. Eunuc.

Quanti est sapere! nunquam accedo quin abs te abeam doctior

Idem ibid.

—— —— novi ingenium mulierum
Nolunt ubi velis; ubi nolis cupiunt ultro ——

Id. ibid

Nunquam pol! hominem stultiorem vidi nec videbo ——

Id. ibid

id qui adeo miror quomodo
tam ineptum quidquam tibi in mentem venire mi vir
potuerit. Id. Heauton

Descripsi mores hominum juvenumque senumque
Qualiter et servi decipiant dominos.
Quid meretrix quid leno dolis confingat avarus
Haec quicumque legit, sic, puto, cautus erit.

Ep. Epig. in MS. Terentii
Bib. paris.

De las cosas mas seguras la mas segura es
dudar. (prov. Espagnol) ——

Qui trop plein d'un amour qu'il [illegible] inspirer
En dit moins qu'il n'en sent et plus qu'il n'en doit dire

Electre Crébillon

Dieu ait pitié sur toutes ames
De la sienne, car bonne estoit Hambite vieux MS.

pour la coeffure de ces maris
Elle est toujours ici la même.

Chaulieu

10 r°

On se soulage quand on peut
Et l'on ne sauroit trop porter contre l'amour.
Cadmus. Quinault

La neige et les glaçons
Nous donnent de mortels frissons.
Isis. Quinault

Ce style figuré dont on fait vanité
Sort du bon caractere et de la vérité
Ce n'est que jeux de mots qu'affectation pure
Et ce n'est pas ainsi que parle la nature
Misanthr. act. 1. sc. 2.

Sine Cerere et Baccho friget Venus.
Terent. Eun.

L'Amour languit sans Bacchus et Ceres.
Deshoulier. Ballade.

Aux plus hauts partis Rodrigue doit pretendre
Cid

Premature consolation is but the remembrance of sorrow.
The Vicar of Wakefield. ch. 3.

N'apprêtons point à rire aux hommes
En nous disant nos vérités.
Moliere

Peut-être de Rabelais. — que sais-je. de Montaigne — non liquet des Romains — le doute de l'academie d'Athenes.

On voit hors des 2 bouts de ses 2 courtes manches
sortir à découvert 2 mains longues et blanches
Dont les doigts inégaux, mais tout ronds et menus
imitent l'embonpoint des bras ronds et charnus.

Pucelle Chapelain sur Agnès

Faute de s'approcher et faute de s'entendre
on est souvent brouillé pour rien.

Deshoulières

Muse que je ne sçais confondre
vous daignez encor m'inspirer
l'esprit qu'il faut pour l'admirer
mais non celui de lui répondre.

Voltaire au Roi de P.

On n'y respecte rien chacun y parle haut
Et c'est tout justement la cour du Roi Pétaut.

Md. Pernelle. Molière

Le plaisir sied très bien au sage
Il ressemble aux vins délicats
On peut s'en permettre l'usage
Buvez ne vous enivrez pas.

Voltaire

Sed hoc fallit eos quod majorum nomina
posito non putant fieri posse ut aut ipsi
plus sapiant qui minores vocantur, aut illi
desipuerint quia majores vocantur.

(Lactant. div. Inst. lib. 2. ...)

71r°

Nam facit ipsa suis interdum femina factis
Morigerisq modis et mundo corpore culta
Ut facile insuescat secum vir degere vitam
Lucret. 4.

On peut sans etre belle etre longtems aimable
L'attention le gout les soins la propreté
un esprit naturel un air toujours affable
donnent à la laideur les traits de la beauté
Voltaire . d. f.

Otez ce vers commun que tout le monde a fait
Un bon avis est bon quel qu'il soit de Zoïle
Il est des ennemis qu'on doit rougir d'abattre
Et l'on s'egale à soi ceux qu'on daigne combattre
Salvatte Epit. à Armand

Un vers est toujours mal quand il peut être mieux.
Camille desmoulins Ecolier au coll. de Louis le grand

Nous sommes bien demi douzaine
qui ne nous mettons guere en peine
du vieux ou nouveau testament
Et ne crois pas qu'il soit possible
d'en trouver sous le firmament
qui soient moins touchés de la bible.
Blot.

Excusez nous, Mr, nous ne sommes pas grecs. f. Sarr.

Elle avait perdu contenance
Tant d'Amours avait ignorance

Mon cœur se rendra se rendra
Je ne sais comme il m'en prendra.
Alain Chartier

Ayez la dent d'abord ce q vs lui devez
Et vs l'Estimerez après si vs pouvez. Méchant

Amour est mort le pauvre compagnon
fut enterré sur les bords du Lignon.

Ipse mihi quid enim faciam scriboque legoque.
Ovid.
Detineo studiis animum falloque labores
Experior curis et dare verba meis. Trist. 4. 7.

Sortez d'ici. Baldon. vous voyez que la Grece
~~tient~~ bien d'Esprit & de Science
allez à Sparte. — Dem. Lett. My

C'estait un ~~bruit~~ un brouhaha
on s'écriait bravo merveilles
Et jamais on n'a vu des cabales pareilles
au parterre de l'Opéra. — Dem

Turpe est hominem ingeniosum dicere id quod si
neges probare non possit. Lactant. de ver. Sapi. c. 29

124 adore off and compliment by vision
make love and court by intuition
Hudibras

— as in the sweetest bud
the eating canker dwells; so eating love
inhabits in the finest wits of all
Shakesp—

Cerchi chi vuole le pompe e gli alti honori
le piazze e templi e gli edifici magni
le delizie, il tesor, qual accompagni
mille duri pensier, mille dolori.
un verde praticel pien di bei fiori
un rivolo che l'erba intorno bagni
un augeletto che d'amor si lagni
acqueta molto meglio i nostri ardori
L'ombrose selve i sassi e gli alti monti
gli antri oscuri e le fere fugitive
qualche leggiadra ninfa paurosa
quivi veggo io con pensier vaghi e pronti
le belle luci come fossin vive;
qui me le toglie hor una hor l'altra cosa
Sonnet Lorenzo di medicis.

ἐρέτην χρῆναι πρῶτα γενέσθαι πρὶν πηδαλίοις
ἐπιχειρεῖν.
(Equit. 542)

ah! malgré soi puisqu'on doit vs aimer
qu'il soit permis au moins de vs le dire.

—

qui aime sans tricherie
ne pourpense a 3 n'a 2
d'une seule est sien sans
cil que loyal amour lie
ne voudroit d'autre avoir mie.
9. moniot.

par Dieu, Amour, ce vos os bien dire
on vous doit bien servir & honorer
mais on s'y peut bien d'un gent trop fier.
Thibaut . roi de
champagne

Mort est amours, morts sont cil qui aimoient
les faux amans tout fait du tout failler.
Robert de marberolles

Amors m'en fait ja pitié
Si je nommé la nouvelle chose
par plein texte sans nulle glose
Que mon pere de Paradis
fist de ses propres mains jadis
J. de Meun

Rien n'y vaut herbe ne racine
Seul fuir en est la medecine. Roman de la
Rose.

pulcherrimum digitum mortui ad Kalier, hic est.

φέρμη γάρ τε καὶ ἥττω ἑλεῖ· χούμη μὲν ἀείρας
ῥεῖα μάλ', ἀργαλέη δὲ φέρειν, χαλεπὴ δ' ἀποθέσθαι.
Hesiod. op. 2. 374.

μηδέν πάσ ἡμῶν … λίαν μέγα. Vespas. 66.

μηδ' ἀπ' ~~ἐμεῦ~~ διφᾶτε μέγα ψοφέουσαν ἀοιδήν.
ἐμεῦ
Callim. a[illegible] ἐπιγρ. 14.

— μῦθος δ' οὐκ ἐμός, ἀλλ' ἑτέρων. Call. Lav. Pall.

— Erat qui numina divum
Sperneret & nullos aris adoleret honores. ovid. met. 8—

L'animo è pronto ma l'opre [illegible] è zoppo. ariost.

— Τοιαῦται, δαίμονες, ἐστὲ φίλαι; Callim. Lav. Pall.

— κακοῦ μακαρεσσιν ἐρίζειν Callim. Apoll.

Fiammetta mia tu te ne vai
E non so più di rivederti mai.
ariost. 28. 57.

ὦ Χαρίδα, τί τὰ νέρθε; πολὺ σκότος. αἱ δ' ἄνοδοι τί;
ψεῦδος. ὁ δὲ Πλούτων; μῦθος. ἀπωλόμεθα.
Callim. Ep. 14. v. 2

Χ' οὑμὸς ἔρως τοιόσδε, τὰ μὲν φεύγοντα διώκειν
οἶδε, τὰ δ' ἐν μέσσῳ κείμενα παρπέταται.
Callim. Ep. 28.

Καὶ γὰρ ἐν ἀγλαΐῃ ζηλήμονές εἰσι γυναῖκες. Mus. Ep. Hero

παρθενικῆς δὲ
πειθομένης ποτὶ λέκτρον ὑπόσχεσίς ἐστι σιωπή. Musaei. 165.

ἔνθα σιωπὴ
ἔργον ὅπερ τελέθει τις ἐνὶ τριόδοισιν ἀκούει. mus. 184.

Τίς σε πολυπλανέων ἐπέων ἐδίδαξε κελεύθους.
Idem v. 175

αὐτάρκους ἔραμαι βίου, Μακρῖνε. anthol.

mihi meis que permittant pauperas habere Schedulas & non tam pulchros codices quam emendatos. — hieron. t. 1. p. 797.

σχέτλιον ὁ ἀραδέων μερόπων γένος, οἷσιν ὁμίχλη ἄσκοπος ἐσσομένων χέεται δ' ὑπὸ χάρματι πολλοὶ πολλάκις ἀγνώσσουσι περιπταίουσιν ὀλέθρῳ.

Tryphiod. 301.

Je ne vois point de crime où je vois tant d'amour.
Puisqu'il m'aime mon pere il ne m'a point trompée.
abdilazis.
abdilazis

ipsa labor pulvis que decent Confusaque motu Caesaries. — claudian. de equo

—τόσσον ῥα φύσις κρατερώτατον ἄλλων.
opp. cyn. 3. 122

Τόσση μαχλοσύνη, τόσσος δρόμος εἰς Ἀφροδίτην.
opp. cyn. 2. 158

non avete a temer di Lete l'onde. —donde
ariosto. c. 35. st. 22.
gli scrittori amo & fo il debito mio
che al vostro mondo fui scrittor anch' io.
ibid. st. 28

& pour un qu'il prend par l'ame
il en prend mille par les yeux. Lafontaine

Ce qu'il a fait 5 fois il le fera toujours
Corn. Andromede

quid non in miraculo est cum primum in notitiam venit.
plin. ✱ h. 8. l. 1.

gustavit & vidit quia bona est negociatio ejus.
prov. 31.

— Nec tam mea fata premuntur
ut nequeam relevare caput —

Quaenam ista jocandi
Saevitia. claud. Eutrop. L. 1.

145

pudet haec opprobria nobis
Et dici potuisse et non potuisse refelli.

mihi tarda fluunt ingrataque tempora. Horat.

sequitur non passibus æquis. Virg.

non sa che cosa è amor non sa che vaglia
la caritade e quindi avviene che i frati
Sono si ingorda e si crudel canaglia.
Ariost. Epist.

N'en parlons plus dans Rome il sera d'autres femmes
a qui Pison au vain n'offrira pas sa foi.
Othon

Croire tout découvert est une erreur profonde
C'est prendre l'horison pour les bornes du monde.
Le mierre

Je les trouve ainsi que vos raisons
mais vous trouverez bon qu'on ait pû avoir d'autres
qui se dispenseront de se soumettre a vos votres.
moliere

tricher au jeu sans gagner est d'un sot.
Mondain. def.

on aime à décrier
un charlatan qui fait mal son métier. id.

Je vous avoue avec excès vous aimer et vous plaire Zaïre.

Je me croirais haï d'être aimé faiblement. id.

toutes les passions sont en lui des fureurs. Adelaide

Dieu n'est ni si méchant ni si sot qu'on le dit. 3 imposteurs

Suivant qu'on m'aime ou hait, j'aime ou hais à mon tour.
Sertorius

15r

E dice: io moro

S'io non ti parlo. Oimè! che t'ho fatt' io
che mi debbi fuggire? odi per Dio. Ariost. c. 36.

Eo quia paupertas facit ridiculus forem. Plaut. Stich.
act. 1. sc. 3

Di lei degno Egli è degna Ella di lui
Nè meglio s'accoppiaro unqu'altri dui. Ariost. c. 37.

qui mi scusi
la novità se fuor la lingua abborra.
Dante. 15.

Hor se' tu quel Virgilio e quella fonte
che spande di parlar sì largo fiume.
id.

But what all this to one who loves like me.
Add. Cato

— ὦ πλαίσια γα, ναὶ τὰν Κάστορα
τὤνθρωπος. — Lysist. 987. Emendante Toup. Suid. 3. 407

— ὦ νόμοι, νόμοι!
Theod. prod. Amic. Exul. 162.

πόλυ πακτίδος ἀδυμελεστέρα, χρυσῶ χρυσοτέρα
Sappho. p. 62. W.

ἀλλά τις οὐκ ἔμμι παλιγκότων ὄργαν
ἀλλ' ἀβάκην τὰν φρένα ἔχω. Sappho. p. 70.

οὐ γὰρ θέμις ἐν μοισοπόλων
οἰκίᾳ θρῆνον εἶναι
οὐκ ἄμμι πρέποι τάδε. Sapph. 70.

Χαιρέτω δ' ἕκαστος οἷς ἥδεται. Longin. §. 36. (ajax. 4. 1058)
Terence Ep. 3. 4 A.
Mont. ad Alcest. 545.

——— lien necat, renes dolent
pulmones distrahuntur, cruciatur jecur
radices cordis pereunt, hirae omnes dolent.
Curcul. Plaut. act. 2. sc. 1.

jamjam nulla viro juranti fœmina credat &c.
Catull. Epith. Pelei

μεγάλων ἀπολισθαίνειν ἁμάρτημ' εὐγενές. +
ap. Longin. § 3. Emend. Toup.

τὸ δὲ παρακινδυνευτικὸν πέρας λέξεως
Longin. § 32
ἡ γὰρ ὑποτίμησις ἴαμα τῶν τολμηρῶν. idem ib.

ἔστ' ἂν ὕδωρ τε ῥέῃ καὶ δένδρεα μακρὰ τεθήλῃ
Hom.

τῷ δ' ἐγὼ οὐ φθονέοιμι· τὸ γὰρ μέλος οὐ καλὸν ᾄδει.
Mosch. 1. 114.

ἐκ κείνου μολπαί τε καὶ ἱμερτὴ κιθαριστὺς
νῆσον ἔχει πασέων τ' ἐστὶν ἀοιδοτάτη. (de Lesbo)
Phanocl. Stob.

ἦ σ' ἂν τισαίμην, εἴ μοι δύναμίς γε παρείη. Il. X. 20.
——— ἕλοιμί κεν ἤ κεν ἁλοίην. Il. X. 253
——— ἦ γὰρ σοί γε σιδήρεος ἔνδοθι θυμός. Il. X. 357

non magis confisi animo, quam ut otiosi animi
desidiam discuteremus. Q. Septim. Ep. ad Arcad.

Il ne sait que se plaindre et jamais se venger
Thésée Tr.
τὴν σὴν δὲ Κύπριν πόλλ' ἐγὼ χαίρειν λέγω. Eurip. Hipp. 113
αἰδούμεθα γὰρ τὰ λελεγμένα μοι. Hipp. 244.
θαυμαστὸν εἶπας εἰ τάδ' ἐξαρκεῖ πόσει. Hipp. 278
ἐς πάντ' ἀφῖγμαι κοὐδὲν εἴργασμαι πλέον. Hipp. 284.
——— κἀν βροτοῖς
αἱ δεύτεραί πως φροντίδες σοφώτεραι. Hipp. 436

16r

ἐρᾷς· τί τοῦτο θαῦμα; σὺν πολλοῖς βροτῶν. Hipp. 439

ἡ γλῶσσ' ὀμώμοχ', ἡ δὲ φρὴν ἀνώμοτος. Ib. 612

οὐκ ἐγγελαστὴς τῶν ὁμιλούντων, πάτερ. Ib. 1000.

τὸ δ' εὐγενές σε τῶν φρενῶν διώλεσεν. Ib. 1390

ὄλωλα, τέκνον, οὐδέ μοι χάρις βίου. Ib. 1408

ἀνθρώποισι δὲ
θεῶν διδόντων, εἰκὸς ἐξαμαρτάνειν. Ib. 1433

καὶ σοὶ παραινῶ πατέρα μὴ στυγεῖν σέθεν
Ἱππόλυτ'. Ib. 1435.

ὦ χαῖρε καὶ σύ, χαῖρε πολλά μοι, πάτερ. Ib. 1453

εἰς γάρ, κατὰ Πλάτωνα, τό γε καλῶς ἔχειν οὐδὲν βλάπτει. —

ἄλλοις τὰ κομψὰ ταῦτ' ἀφεὶς σοφίσματα
ἐξ ὧν κενοῖσιν ἐγκατοικήσεις δόμοις. Antiope. Valck. Diatr. p. 86

τᾷ χειρὶ σπείρειν μηδ' ὅλῳ τῷ θυλάκῳ. Corinna

φιλόψογον γὰρ χρῆμα θηλειῶν ἔφυ. Phoeniss. 206

ὥστ' εἴ με δεῖ τι' ἡμᾶς ἔχον, εἶτ' οὐκ ἔχον. Phoen. 404.

Ioc. ἆρ' εὐτυχεῖς δὴ τοῖς γάμοις ἢ δυστυχεῖς;
Pol. οὐ μεμπτὸς ἡμῖν ὁ γάμος εἰς τόδ' ἡμέρας. Ib. 424.

εἷς δ' ἀνὴρ οὐ πάνθ' ὁρᾷ. Ib. 752

ἐν πολλὰ λέξας ἐν βραχεῖ χρόνῳ κακά. Ib. 924

"Ne già cosa scrivea degna di riso
Se ben cose facea degne di riso Aminta.

Cangia
Cangia, prego, Consiglio,
pazzarella che sei. aminta

femina cosa mobil per natura. Aminta

Il mondo invecchia
E invecchiando intristisce. Ed

φίλος γὰρ ἐχθρὸς ἐγένετ' ἀλλ' ὅμως φίλος. Phoen. 1455

καὶ χαίρετ'· ἤδη γάρ με περιβάλλει σκότος. Ib. 1462

ἀπώλεσ' ἢ λήθει ἐπεὶ σὺ δυστυχεῖς; Ib. 929

γενναιότης σοι μωρία δ' ἔνεστί τις. Phoen. 1674

mais hélas! qu'on tient à la vie
quand on tient si fort à l'amour! Rac. Thébaïd.

ὀρθῶς ἔλεξας, οὐ φίλως δέ μοι λέγεις. Orest. 100 }
ὀ. ἔλεγξας, οὐ φιλία δή μ. λ. Emendat Brunk }

αἰσχύνομαί σοι μεταδιδοὺς πόνων ἐμῶν. Or. 281

χαῖρ'· εὐτυχία δ' αὐτοὺς ὁμιλεῖς
θεόθεν πράξας ἄπερ ηὔχου. Id. 354

μέλλει· τὸ θεῖον δ' ἐστὶ τοιοῦτον φύσει. Id. 420

βεβαρβάρωσαι χρόνιος ὢν ἐν βαρβάροις. Id. 486

ὦ γέρον ἐγώ τοι πρὸς σὲ δειμαίνω λέγειν. Id. 544

——— ἴσος ὢν κακὸς ἀνήρ. Id. 742

o folle ragione, o folle errore. am. fugg.

μορφῇ μὲν οὐκ εὐωπὸς ἀνδρεῖος δ' ἀνήρ. Orest. 918

καὶ χαῖρ'· ἐπ' ἔργον δ', ὡς ὁρᾷς, πορεύομαι. Id. 1072

——— παύσομαί σ' αἰνῶν, ἐπεὶ
βάρος τι χὰν τῷδ' ἐστὶν αἰνεῖσθαι λίαν. Id. 1165

εἴρηται λόγος. Id. 1207

οὐκ ἂν κάμοιμι τοὺς κακοὺς κτείνων ἀεί. 1616. Id.

σκοτία δ' ἐπ' ὄσσοισι νὺξ ἐφέρπει. alcest. 275

αἰσχύνομαί σοι μεταδιδοὺς ἐμῶν πόνων. Orest. 283

ὦ τὰς φρένας μὲν ἄρσενας κεκτημένη,
τὸ σῶμα δ' ἐν γυναιξὶ θηλείαις πρέπον Orest. 1208
ὡς ἀξία ζῆν μᾶλλον ἢ θανεῖν ἔφυς;
πάσαις γυναικῶν ἀξία ζηλοῦν ἔφυ

ἡ Τυνδαρὶς παῖς ἡ κατῄσχυνεν γένος. Id. 1157

λόγους ἀναλοῖς· οὐ γὰρ ἂν πείσαις ποτέ. Med. 327

φεῦ φεῦ· βροτοῖς ἔρωτες ὡς κακὸν μέγα. Id. 332

οὐ γὰρ ———
χαίρων τις αὐτῶν τοὐμὸν ἀλγυνεῖ κέαρ. Id. 400

ἐκ τῶν γὰρ πρώτων πρῶτον ἄρξομαι λέγειν. Id. 478

ἐπίστασαι δέ. πρὸς δὲ καὶ πεφύκαμεν
γυναῖκες ἐς μὲν ἔσθλ' ἀμηχανώταται
κακῶν δὲ πάντων τέκτονες σοφώταται. Id. 409
— καὶ γὰρ εἰ σύ με στυγεῖς
οὐκ ἂν δυναίμην σοὶ κακῶς φρονεῖν ποτέ. Id. 463
Ἴασον εὖ μὲν τούσδ' ἐκόσμησας λόγους. Id. 579
ὡς οὐ κρινοῦμαι τῶνδέ σοι τὰ πλείονα. Id. 612
ὀξύφρων κρίνοι λέχη γυναικῶν. Id. 645
ἀλλ' εὐτυχοίης καὶ τύχοις ὅσων ἐρᾷς. Id. 689
——— παρὰ μὲν γὰρ ἀσθενῆ. Id. 740
φεύγων δ' ἀνὴρ καὶ πόλιν μαχήσεται.
ὦ γυναικῶν λέχος πολύπονον
ὅσα δὴ βροτοῖς ἔρεξας ἤδη κακά. Id. 1291
τοιόνδ' ἀπέβη τόδε πρᾶγμα. Id. ultim.
qui documbit humi non habet unde cadat. Owen (Dixit Carol. 1. in carcere)
κἀγὼ γὰρ ἦν ποτ' ἀλλὰ νῦν οὐκ εἰμ' ἔτι. Hecub. 284
ἃ γὰρ σὺ βούλει ταῦτ' ἐμοί, μῆτερ, φίλα. Phaniss. 397

Toutes estes serez ou fustes
de fait ou de volonté putes
Et qui tres bien vous chercherait
putes toutes vous trouverait. R. d. l. Rose

καὶ ταῦτα μὲν δὴ νοῦς ἐτόξευσεν μάτην. Hecub. 603
— ἔν τοι μυρίῳ στρατεύματι
ἀκόλαστος ὄχλος, ναυτική τ' ἀναρχία
κρείσσων πυρός. κακὸς δ' ὁ μή τι δρῶν κακόν. Id. 606
— οὐδεὶς στέφανον ἀνθαιρήσεται. Id. 656
— Polynic. αὐτὸ σημανεῖ. Phan. 622 — Bacch. 964
οὐ καινὸν εἶπας· εἰδόσιν δ' ὀνειδίζεις. Hec. 666
in thousand Kisses tender sighs and joys
not to be thought again, the night was wasted.
Otway. Venice

ὦ πρέσβυ, πρέσβυ, τοῦ φθόνου μὲν τὸν ψόγον
ἤκουσα· τὴν δ' ἄλγησιν οὐ παρεσχόμην. Thesmoph. 146
μὰ τὸν Δί' οὐ ζηλῶ σε τῆς παιδεύσεως. Idem. 175
—— εἶτα βόρβορον πολὺν
καὶ σκῶρ' ἀεὶ νῶν. Ranae 146.
οἷόν τί που 'στιν αἱ σοφαὶ ξυνουσίαι; Thesmoph. 21
—— ὦ πόλις, πόλις
ὡς εὐτυχὴς εἶ μᾶλλον ἢ καλῶς φρονεῖς. Eupoli.
ἐβουλόμην μὲν ἂν οὐκ ἐρίζειν ἐνθάδε
οὐκ ἐξ [illegible] ἴσου γὰρ ἐστὶν ἁγὼν νῷν. Ran. 866
—— ὁ δὲ θεῖος Ὅμηρος
ἀπὸ τοῦ τιμὴν καὶ κλέος ἔσχεν, πλὴν τοῦθ' ὅτι χρηστ' ἐδίδαξε
τάξεις, ἀρετάς, ὁπλίσεις ἀνδρῶν; —— Id. 1035
μὰ Δί' οὐ γὰρ ἐπῆν τῆς Ἀφροδίτης οὐδέν σοι —— Id. 1045
κἄν τι βλάπτουσ' ὦ σχέτλι' ἀνδρῶν τὴν πόλιν αἱ μαὶ Σθενέβοιαι; Id. 1049
ἐκ τοῦ Ἑρμοῦ· ὅτι λέγεις δ' οὐ μανθάνω. Id. 1169
τὸν μὲν γὰρ ἡγοῦμαι σοφὸν τῷ δ' ἥδομαι. Id. 1413
ἄνδρες φίλοι κἀγὼ μὲν αὐτοὺς οὐ κρινῶ. Id. 1411.
οὐ γὰρ δι' ἔχθρας οὐδετέρῳ γενήσομαι. 1412.
ποθεῖ μὲν, ἐχθαίρει δὲ, βούλεται δ' ἔχειν. Id. 1425
ὁ μὲν σοφῶς γὰρ εἶπεν· ὁ δ' ἕτερος σαφῶς. Id. 1434
—— εὖ τοι λέγεις
νὴ τὸν Δί'· οὐ γὰρ ἄχθομαι τῷ πράγματι. Id. 1482.
οὔτοι μὰ τὴν Δήμητρ', ὑγιαίνειν μοι δοκεῖς. Plutus. 364
μελαγχολᾷς ἄνθρωπε, νὴ τὸν οὐρανόν. Id. 366
οὔτε γὰρ ὁ μισθὸς οὐδέν ἐσθ', οὔθ' ἡ τέχνη. Id. 408
λέγεις ἐρῶντ' ἄνθρωπον ἐννομώτατα. Id. 992
ὡς ἀγαθόν ἐστ' ἐπωνυμίας πολλὰς ἔχειν. Id. 1164
ἀπόλοιο δῆτ', ὦ πόλεμε —— Nubes. 6

πατρὶς γάρ ἐστι πᾶσ᾽ ἵν᾽ ἂν πράττῃ τις εὖ. Plutus. 1151

τούτοις αὐδῶ κἄνθις ἀπαυδῶ κἄνθις τὸ τρίτον μάλ᾽ ἀπαυδῶ. Ran. 369

—— παῦσ᾽ Αἰσχύλε,
καὶ μὴ πρὸς ὀργὴν σπλάγχνα θερμήνῃς κότῳ. Id. 844

—— τοῦτο μὲν ἔασον ὦ τᾶν,
οὐ σοὶ γάρ ἐστι περίπατος κάλλιστα περί γε τούτου. Id. 953

θυμοῦμαι μὲν τῇ ξυντυχίᾳ, καί μου τὰ σπλάγχν᾽ ἀγανακτεῖ
εἰ πρὸς τοῦτον δεῖ μ᾽ ἀντιλέγειν. —— Aeschyl. Ibid. 1006

—— ἀλλ᾽ ἀποκρύπτειν χρὴ τὸ πονηρὸν τόν γε ποιητὴν
καὶ μὴ παράγειν μηδὲ διδάσκειν. τοῖς μὲν γὰρ παιδαρίοισιν
ἐστι διδάσκαλος ὅστις φράζει· τοῖς δ᾽ ἡβῶσιν γε ποιηταί.
Id. 1053

ἐμοῦ χρηστῶς καταδείξαντος διελυμήνω σύ —— Id. 1062

ὦ Ζεῦ βασιλεῦ τὸ χρῆμα τῶν κόπων ὅσον. Id. 1278

—— ὦ Ζεῦ λειπόμεσθα τῇ κρίσει. Leon. Tar. 41

λέγουσι γὰρ καὶ τῶν νεανίσκων ὅσοι
πλεῖστα σποδοῦνται δεινοτάτους εἶναι λέγειν. Eccles. 112

χρήματα ποιεῖσθαι εὐπορώτατον γυνή. Id. 236

τίς τῶν κατὰ πρωκτὸν δεινός ἐστι τὴν τέχνην; Id. 364.

—— δεῦρο παρ᾽ ἡμᾶς
ἐνθάδε μείρακες ἔσθ᾽ ὡραῖαι. Id. 695

An elegant sufficiency, content,
retirement, rural quiet, friendship, books,
ease and alternate labour, useful life,
progressive virtue, and approving heaven!
Jas. Thompson. C. I.

perdormisco, si resolvi argentum, quod debeo. Plaut. Men. V. 5.

ὦ Ζεῦ βασιλεῦ τὸ χρῆμα τῶν νυκτῶν ὅσον
ἀπέραντον. —— Nubes. 3.

ὦ Ζεῦ βασιλεῦ τῆς λεπτότητος τῶν φρενῶν. Nub. 153
μαθητιῶ γάρ — Id. 183
— πάσης δ' ἡμάρτανε τέχνης. Homer.
χαῖρ' ὦ πρεσβῦτα παλαιογενὲς θηρατὰ λόγων φιλομούσων. Nub. 358
and sleepless lovers, just at twelve, awake. pope. lock.
beware of all, but most beware of man. pop. ibid.
ἄνθρωπος ἀμαθὴς οὑτοσὶ καὶ βάρβαρος. Nub. 492.
οὐκ εὖ φρονεῖς μὰ τὸν Δία τὸν Ὀλύμπιον. Id. 817
ἠλείψατο δ' ἂν τοὐμφαλοῦ οὐδεὶς παῖς ὑπένερθεν τότ' ἄν, ὥστε
τοῖς αἰδοίοισι δρόσος καὶ χνοῦς ὥσπερ μήλοισιν ἐπήνθει. Id. 977
πρὸς ταῦτ' ὦ μειράκιον, θαρρῶν ἐμὲ τὸν κρείττω λόγον αἱροῦ. Id. 99
σμίλακος ὄζων καὶ ἀπραγμοσύνης καὶ λεύκης φυλλοβολούσης
ἦρος ἐν ὥρᾳ χαίρων ὁπόταν πλάτανος πτελέᾳ ψιθυρίζῃ. Id. 1008
ὡς ἡδύ σου τοῖσι λόγοις
σῶφρον ἔπεστιν ἄνθος. Id. 1026
καὶ μὴν πάλαι γ' ἐπνιγόμην τὰ σπλάγχνα κἀπεθύμουν
ἅπαντα ταῦτ' ἐναντίαις γνώμαισι συνταράξαι. Id. 1036
— οὐ γὰρ ἦν ὑβριστής
οὐδ' ἡδὺς ἐν τοῖς στρώμασιν τὴν νύκτα παννυχίζειν. Id. 1068
γυνὴ δὲ σιναμωρουμένη χαίρει. — Id. 1070
— οἶμαι δέ σοι
ταῦτα μεταμελήσειν. Id. 1113.
— ἀλλὰ τουτονὶ πρῶτον λαβέ
χρὴ γὰρ ἐπιθαυμάζειν τι τὸν διδάσκαλον. Id. 1147
ποδαπὸν τὸ γένος; ὅθεν αἱ τριήρεις αἱ καλαί. Av. 108
ἀριστοκρατεῖσθαι δῆλος εἶ ζητῶν. — Id. 125

le reste ne vaut pas l'honneur d'être nommé.

μὴ 'γὼ νόημα κομψότερον ἤκουσά πω. Id. 195

———— Resolve,

that column of true majesty in man. Young. N. 1.

ὦ σοφώτατε, σὺ γ' ἂν εὕροις αὐτὸ καὶ στρατηγικῶς. Aves. 361

ἀλλ' ἀπ' ἐχθρῶν δῆτα πολλὰ μανθάνουσιν οἱ σοφοί. 375

—— μάθοι γὰρ ἄν τις κἀπὸ τῶν ἐχθρῶν σοφόν. 382

I clasp'd the phantoms and I found them air. Young N. 1.

———— σάφ' ἴσθι

ὡς ἄνθρωπός γε κακῶς πράττων ἀτεχνῶς οὐδεὶς ὑγιαίνει. 605

———— ἆρά γ' οἶσθ' ὅτι

ἐγὼ διαμηρίζοιμ' ἂν αὐτὴν ἡδέως; Id. 669

τουτὶ τοιαυτί; μὰ Δί' ἐγὼ μὲν πρᾶγμά πω

γελοιότερον οὐκ εἶδον οὐδεπώποτε. Id. 800

τάδ' οὐχ ὑπ' ἄλλων, ἀλλὰ τοῖς αὑτῶν πτεροῖς

ἁλισκόμεσθα. Aeschyl. myrmid. Aristoph. av. 808

———— ἀλλὰ γυναικῶν

ὦ 'νθρωπ' ἤχθαιρε τὴν ἀλιτοφροσύνην. Leon. Tar. 64

—— offensus vitiis quae plurima menti

feminea natura dedit, sine conjuge caelebs

vivebat —— Metam. 10. 244.

Σοφία, Πόθος, ἀμβρόσιαι Χάριτες

τό τε τῆς ἀγανόφρονος Ἡσυχίας

εὐάμερον πρόσωπον. aves. 1320.

τί γὰρ πάθω; σκάπτειν γὰρ οὐκ ἐπίσταμαι. Id. 1432

ὦ δαιμόνιε μή μοι νουθέτει μ', ἀλλὰ πτέρου. Id. 1436

μισῶ δ' ἅπαντας τοὺς θεοὺς ὡς οἶσθα σύ. Id. 1547

νὴ τὸν Δί' ἀεὶ δῆτα θεομισὴς ἔφυς. Id. 1548

Τίμων καθαρός — Id. 1549

ὦ δημοκρατία ποῖ προβιβᾷς ἡμᾶς ποτε; Id. 1570.

— οἴμωζε· πολὺ γὰρ δή σ' ἐγὼ
ἑώρακα πάντων βαρβαρώτατον θεῶν. Id. 1572

Rocks, deserts, frozen seas and burning sands. Young. N

πολλοὺς μὲν ξανθαῖσιν ἀρεσκομένους χαρίτεσσι
πολλοὺς δ' ἐν μνήμῃ [illegible]σιν Ἀριστοκράτη.
Leon. T. 85

οἴκτειρόν μ' ὦ πάτερ, αἰτοῦμαί σε — vers p. 556

— ἐγὼ δ'
ἀπολοίμην, εἴ σε δέδοικα. Id. 630

οὐπώποτ' οὕτω καθαρῶς
οὐδενὸς ἠκούσαμεν, οὐ-
δὲ ξυνετῶς λέγοντος. Id. 631 —

Meum mel, meum cor, mea colostra, meus molliculus
caseus. Plaut. pœn. 154

— πρὶν ἂν ἀμφοῖν μῦθον ἀκούσῃς
οὐκ ἂν δικάσαις. — Id. versu. 725

πόρνην ἥ τις τὸ πέος τρίψει
κ' τὴν ὀσφὺν — Id. 738

— ὡς δεινὸν ἡ φιλοχωρία. Id. 834

ἔρδοι τις ἣν ἕκαστος εἰδείη τέχνην. Id. 1431

~~[illegible]~~ τὸ γὰρ ἀποστῆναι χαλεπὸν
φύσεως ἣν ἔχοι τις ἀεί. Id. 1457

ὦ Δαῖμον ἀγαθέ, σὸν τὸ βούλευμ' οὐκ ἐμόν. Equit. 108

and Satyrise with nothing — but their praise. Young. Sat. 1

Imperious, some, a classic fame demand
for heaping up, with a laborious hand
a Waggon-load of meanings for one Word
While A's depos'd and B with pomp restor'd. Ibid

Some, for renown, on scraps of learning dote
and think they grow immortal as they quote. Ibid

Come, but keep thy wonted State,
with even step and musing gait
and looks commercing with Skies, (Il penseroso.
thy rapt Soul sitting in thyne eyes. Milton.)

Spare fast, that oft with Gods doth diet
and hears the Muses in a ring
ay round about Jove's altar sing. Ibid

— with thee, a daughter fair
so buxom, blithe and debonair. Id. l'Allegro

Where perhaps some beauty lies
the Cynosure of neighb'ring eyes. Id. ibid

ἔχεις ἅπαντα πρὸς πολιτείαν ἃ δεῖ. Equit. 218

καὶ τῶν πολιτῶν οἱ καλοί τε κἀγαθοὶ
καὶ τῶν θεατῶν ὅστις ἐστὶ δεξιός
κἀγὼ μετ' αὐτῶν χὠ θεὸς ξυλλήψεται. Ibid. 227

——— ὅστις ἐστὶν ἀμνοκῶν,
πλούσιος καὶ μὴ πονηρὸς καὶ τρέμων τὰ πράγματα. 263
ὦ δεξιώτατον κρέας ὡς σοφῶς προὐνοήσω. Id. 421

ὦ γεννικώτατον κρέας ψυχήν τ' ἄριστε πάντων.
καὶ τῇ πόλει σωτὴρ φανεὶς ἡμῖν τε τοῖς πολίταις
πῶς ἄν σ' ἐπαινέσαιμεν οὕτως ὥσπερ ἡδόμεσθα. id. 655

if Johnson's learned Sock be on
or sweetest Shakespear, Fancy's child,
Warble his native wood-notes wild.
Milton. allegro

live unregarded, unlamented die. (Johnson. imit. of 3. sat. of Juvenal)

nor sell for Gold what gold could never buy
the peaceful slumber, self approving day
unsullied fame and conscience ever gay. Ibid.

ingenium velox, audacia perdita, sermo
promtus et Isaeo torrentior —— Juven. 3. 73.
grammaticus, rhetor, ~~geometres~~, pictor, aliptes
augur, schoenobates, medicus, magus, omnia novit
Ibid. 76

& s'il vient à roter, il lui dit: Dieu vous aide. Tartuffe

limine summoveor, periérunt tempora longi
servitii. —— Juven. ibid. 124
nil habet infelix paupertas durius in se
quam quod ridiculos homines facit. —— Juven. ib.
haud facile emergunt quorum virtutibus obstat
res angusta domi —— Juven. ib.

φράσε ταδ' ὦ βέλτιστε ἀκριβῶς λέγ' ὡς ἅ-
πάντες ἡδόμεσθά σοι - Equit. 621

πάντα δή πέπραχας οἷα χρὴ τὸν εὐτυχοῦντα.
Id. 683

ἀλλὰ καὶ τοῦδ' ἔγωγε θαυ-
μάζω τῆς ἀμουσίας
αὐτοῦ —— ib. 985

—— τὸ πέος οὑτοσὶ δάκοι. ib. 1010. (imprécation)
νοῦς οὐκ ἔνι ταῖς κόμαις
ὑμῶν ὅτ' ἔμ' οὐ φρονεῖν
νομίζετ'; —— ib. 1121.

λεπτή τις ἐλπίς ἐστ' ἐφ' ἧς ὀχούμεθα. ib. 1244

οἱ βάρβαροι γὰρ ἄνδρας ἡγοῦνται μόνους (des Perses)
τοὺς πλεῖστα δυναμένους ~~κατα~~φαγεῖν καὶ πιεῖν. Acharn. 78.

—— ὡς μακάριος
ὅστις σ' ὀπύσει —— ib. 254.
καίτοι φιλῶ γε τὴν ἐμὴν ψυχὴν ἐγώ. ib. 357
τὸ λήγουσ', ἴθι, χώρησον, ἄν' ἐμὴ καρδία. ib. 488
τὸ γὰρ δίκαιον οἶδε καὶ τρυγῳδία. ib. 500
ἀλλ' οὐδὲ χαίρων ταῦτα τολμήσει λέγειν. ib. 563
—— διαπεινᾶμες αἰεὶ ποττὸ πῦρ. ib. 751
ῥιγῶν τε καὶ πεινῶν ἀεὶ
πλεῖν ἢ τριάκονθ' ἡμέρας
τοῦ μηνὸς ἑκάστου. ib. 857

—— ἰατρὸν ἐόντα
καὶ ταῖς ἐννέα δὴ πεφιλαμένον ἔξοχα Μοίσαις. Theocr. Id. 11. 5
μιαρὸν τὸ χρῆμα καὶ κάκοσμον καὶ βορόν. pax. 38
ὦ δέσποτ' ἄναξ ὡς παραπαίεις. pax. 90
οἴμ' ὡς ἐλεήμων εἰμ' ἀεὶ τῶν χρυσίδων. ib. 425
—— πολλά γ' ἡμᾶς λανθάνει. ib. 618

—— παῦε, παῦ', ὦ δέσποθ' Ἑρμῆ, μὴ λέγε,
ἀλλ' ἔα τὸν ἄνδρ' ἐκεῖνον, οὗπερ ἔστ' εἶναι κάτω. Id. 648

—— hem vir viro quid praestat! Phorm. Ter. 5. 3. 1

—— πείρᾳ θὴν πάντα τελεῖται. Theocr. 15. 62

Δωρίσδεν δ' ἔξεστι, δοκῶ, τοῖς Δωριέεσσι. Id. 93

φθεγξεῖταί τι σάφ' οἶδα καλόν —— Id. 99

—— such presents luckless prove;
for knives, they tell me, always sever love. Gay id. ii.

—— valeant
qui inter nos dissidium volunt. Andr. A. 4. 13

ὡς χαλεπὸν ἐλθεῖν ἦν ἄρ' εὐθὺ τῶν θεῶν. Pax 819

—— τοῦ πέους δὲ δεῖ. Id. 870

—— τί γάρ σε πείθειν ὅσα χρὴ
σοφοὺς ἄνδρας; —— Id. 1027

—— πολλὰ πράττεις ὅστις εἶ. Id. 1058

οὐ γὰρ φιληδῶ μάχαις Id. 1130

ἡμῖν μελήσει ταῦτά γ'. εὖ ποιεῖς δὲ καὶ σὺ φράζων. Id. 1311

ὦ τρισμάκαρ ὡς δικαίως
τἀγαθὰ νῦν ἔχεις. Id. 1333

—— αὐτὸς γὰρ ἐπαίτιος ἔπλετ' ἀέθλων. Apollon. 1. 414

—— καὶ εἰ θεὸς αὐτὸς ὄπωτο. Id. 1. 470

ἄλλοι μῦθοι ἔασι παρήγοροι οἷσί κεν ἀνὴρ
θαρσύνοι ἕταρον —— Id. 1. 479

—— χεῖρες γὰρ ἀήθεσαν ἠρεμέουσαι. Id. 1. 1171

Αἰσονίδη μή μοί τι χολώσεαι ἀφραδίῃσιν
εἴ τί περ ἀασάμην — Ap. 1. 1332

— ἀλλ' οὐ θήν τοι ἀδευκέα μῆνιν ἀέξω
πρὶν περ ἀνιηθείς. — Ap. 1. 1339

Excessive sorrow is exceeding dry. Gay. pastor.

καὶ τὰ μὲν ὣς κε πέλῃ τὼς ἔσσεται — Idem. 2. 345

— ἀσπασίως τε πάροιθε καὶ τὸ δαΐην. Ap. 2. 1215

νῆϊς ἐὼν ἑτάροις ἅμα νήϊον — Ap. Δ. 17

καὶ δὲ μὲ μηκέτι τοῦδε περαιτέρω ἐξερέεσθε. Ap. 2. 425

καί τε θανὼν ἑτάροισι μετέσσομαι ἀγλαΐῃσιν Ap. 2. 447

ὦ φίλοι, οὐκ ἄρα πάντες ὑπέρβιοι ἄνδρες ἔασιν
οὐδ' εὐεργεσίης ἀμνήμονες — Ap. Δ68

Quum Quintipor Clodius tot comœdias sine ulla
fecerit Musa, Ego unum libellum non Edolem.

Varro Satyr.

Postremo nemo ægrotus quicquam somniat
Tam infandum quod non aliquis dicat philosophus.

Varro Sat. frag.

be mindful when invention fails
to scratch your head and bite your nails.

Prior Cf. Ricciardo Ho. 6. 1. 56

as learned commentators view
in Homer more than Homer knew. Prior

descriptions tedious, flat and dry
and introduc'd the Lord knows why. Prior

the silent verse thrives best at court. Idem

Τῷ νῦν ἥντιν᾽ ἐγὼ τίσαι χάριν ἄρκιος εἴην
τίσω προφρονέως —— argon. 2. 799

—— οὐδὲ μὲν ἄνδρα
τήν γέ τις ἱμερτῇσιν ἐν ἀγκοίνῃσι δαμάσσει Id. 2. 9
—— τὸ μὲν τ᾽ ἐγὼ αὐτὸς ὄπωπα. Id. 2. 1055

Sure there are poets which did never dream
upon Parnassus nor did taste the stream
of Helicon —— Denham Cooper's Hill.

oh happiness of sweet retir'd content! Id. ib.

ἄλλοις ἄλγεα τἀμὰ γέλως πέλει. οὐδέ τί με χρὴ
μυθεῖσθαι πάντεσσιν —— Apollon. 3. 102.

πολλάκι τοι ῥέα μῦθος ὃ χεν μόγις ἐξανύσειεν
ἠνορέη τόδ᾽ ἔρεξε κατὰ χρέος ᾗπερ ἐῴκει
πρηΰνας —— Id. 3. 188
—— ἐσθλοῖσι γὰρ ἐπ᾽ ἀνδράσιν οὔ τι μεγαίρω. Id. 3. 405
ἀφλεγὴς ὁ δὲ μάντις ὃς οὐδ᾽ ὅσα παῖδες ἴσασιν
οἶδε νόῳ φράσσασθαι —— Id. 3. 932

a fire Celestial, chaste, refin'd,
Conceiv'd and kindled in the mind,
Which having found an equal flame
unites and both become the same.
Swift. Cadenus.

—— that decency of mind
So lovely in the female kind. Id. ib.

Wisdom's above suspecting wiles. Id. ib.

— Blush —
that spurious virtue in a maid
a virtue but at second-hand.
they blush because they understand. Cadenus

To know the world! a modern phrase
for visits, ombre, balls, and plays. Id. ib.

So stars beyond a certain height
give mortals neither heat nor light. Id. ib.

he now could praise, esteem, approve
but understood not what was love. Id. ib.

for nature must be nature still. Id. ib.

Each girl when pleas'd with what is taught
will have the teacher in her thought. Id. ib.

his want of passion will redeem
with gratitude, respect, esteem
with that devotion we bestow
when goddesses appear below. Id. ib.

Love why do we one passion call
when 'tis a compound of them all! Id. ib.

— χάρισις δὲ κ' ἄνδιχα πολλὸν ἰούσῃ. Argon. Rhod. 4. 31.

the praise of beauty, valour, wit contains
and there too oft despairing love complains.
Buckingham. on poetry

ὃς μέγα μὲν κοτέει μέγα δ' ἀνδροφόνοισιν ἀρήγει.
apollon. 4. 701. de
Jove Hicesio.

22

Homer and Virgil! with what sacred awe
do those mere sounds the world's attention draw.
——— Buckingham. on poetry

nature's whole strenght united! endless fame
and universal shouts attend their name. id. ib

ἀλλὰ γὰρ οὔποτε φῦλα δυηπαθέων ἀνθρώπων
τερπωλῆς ἐπέβημεν ὅλῳ ποδί. σὺν δέ τις αἰεὶ
πικρὴ παρμέμβλωκεν ἐϋφροσύνῃσιν ἀνίη.
apoll. argon. 4. 1165

——— usque adeo nulla est sincera Voluptas
sollicitique aliquid Lætis intervenit — Metam. 7. 453

——— ἐπεὶ θεὸς οὐδὲ γελάσσαι
ἀπλαυτὶ μερόπεσσιν ὀϊζυροῖσιν ἔδωκε. Callim.
Frag. 418

——— πολέων δὲ τέρμη τις ἀρχείων. apoll. 4. 1326

ἁμέραι δ᾽ ἐπίλοιποι
μάρτυρες σοφώτατοι. olymp. 1. 53

——— εἰ δὲ θεὸν
ἀνήρ τις ἔλπεταί τι λασέ-
μεν ἔρδων ἁμαρτάνει. ib. 102

——— ἀγαθὴ δ᾽ ἔρις ἥδε βροτοῖσι. Erga et Hem. 14

——— Certamen pulchrum mortalibus hoc est. vers. grot

σοὶ μὲν τοῦτο, θεᾶ, σμικρὸν, ἐμοὶ δὲ μέγα. theogn. 14

yet sure, of qualities deserving praise
more go to ruin fortunes, than to raise. Pope

πᾶν γὰρ ἀναγκαῖον χρῆμ᾽ ἀνιηρὸν ἔφυ. theogn. 464

——— κακὸς δ᾽ οὐκ ἔσσεται πολέμοιο. id. 866

for wheresoe'er I turn my ravish'd eyes
gay gilded scenes and shining prospects rise
poetic fields incompass me around
and still I seem to tread on classic ground.
to L. Hallifax. addison. Epist.

οὐδὲν, Κύρν', ἀγαθῆς γλυκερώτερόν ἐστι γυναικός
μάρτυς ἐγώ, σὺ δ' ἐμοὶ γίγνου ἀληθοσύνης. theogn. 1176

Conjuge, Cyrne, bona nil dulcius. hoc ego verum
Conscius & testis sum tibi tuque mihi. Grotius

Τῆς δ' ἀρετῆς ἱδρῶτα θεοὶ προπάροιθεν ἔθηκαν Hesiod. Εργ. 265
ἀθάνατοι —
sudorem ante aditum virtutis Dii posuerunt. Grotius

ὑπερήφανον πρᾶγμα ἐστὶν ὡραία γυνή. gnom. monost.
ἀπάτης δικαίας οὐκ ἀποστατεῖ θεός. Ibid.
Bonos nec ipse Jupiter spernit dolos. Grotius
δίκαια δράσας συμμάχον ἕξεις θεόν. ibid
Sectanti justa fautor assistet Deus. Grot.
ὡς μέγα τὸ μικρὸν ἐστιν ἐν καιρῷ δοθέν. Ibid.
πολλῶν ὁ λιμὸς γίγνεται διδάσκαλος. Ibid.
πλάνη βίον τίθησι σωφρονέστερον. Ibid

and if a Shape cou'd win a heart
he had a Shape to win. Parnell

Bonnes gens j'ai perdu ma dame
qui la trouvera, par mon ame
combien qu'elle soit belle & bonne
de tres grand coeur je la lui donne. octavien de St gelais.

αἰ αἰ τῷ σκληρῷ μάλα δαίμονος ὅς μ' ἐλέλογχη.

— δόμεθ' οὐ σπουδαίου εἰς ὄψιν τάδε Theocr. 4.

κέρδη τοιαῦτ' αὐτῷ ἀρκέσουσ' ἡ μορφὴ καλή. Oed. Col.

σὺ δ' αὐτὸ θεῶμαι χαῖρε καὶ τὰ λοιπά μοι 577

μόλοι δικαίως ὥσπερ εἰς τὸ δ' ἡμέρας. Id. 1137

—— καὶ π' εὐπραξία

μέμνησθ' ἐμοῦ θανόντος εὐτυχεῖς ἀεί. Id. 1555

— πάλαι δὴ τἀπὸ σοῦ βραδύνεται. Id. 1628

ἀλλ' ὦ παντοίας φιλότητος ἀμειβόμεναι χάριν Electra 134

ἀλλ' οὖν εὐνοίᾳ γ' αὐδῶ. Id. 233

ὁ πάντ' ἄναλκις οὗτος, ἡ πᾶσα βλάβη,
ὁ σὺν γυναιξὶ τὰς μάχας ποιούμενος. Id. 301

φιλεῖ γὰρ ὀκνεῖν πρᾶγμ' ἀνὴρ πράσσων μέγα. Id. 320

μηδὲν πρὸς ἔχθρου, πρὸς θεῶν — Id. 369

ὄψις γὰρ ἐστιν κριτικωτέρα πολύ fragm. Soph. Brunck

—— μανθάνω δ' ὅθ' οὕνεκα
ἔξωρα πράσσω κοὐκ ἐμοὶ προσεικότα. Elect. 617

Χρυσ. ἴσθι δ' ὡς μάλιστα σ' ἀνθρώπων ἐγὼ
ἤχθηρα κἀφίλησ' ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ. El. 1362

οὐκ οἶδ' ἐγώ· οἷς γὰρ μὴ φρονῶ σιγᾶν φιλῶ. Oedip. T. 569

—— κακῶν
ὅσ' ἐστὶ πάντων ὀνόματ' οὐδέν ἐστ' ἀπόν. Id. 1285

ἄναξ βροτοῖσιν οὐδέν ἐστ' ἀπώμοτον. Antig. 388

ἀρώσιμοι γὰρ χἀτέρων εἰσὶν γύαι. Id. 568.

κοὐκ ἂν γυναικῶν ἥσσονες καλοίμεθ' ἄν. ἀν. ἰδ. 680

——— εἰ δ' ἐγὼ νέος

οὐ τὸν χρόνον χρὴ μᾶλλον ἢ τἄργα σκοπεῖν. ἰδ. 729

ἔγωγέ τοι σφ' ἔλειπον ἰσχύοντά τε
καὶ ζῶντα καὶ θάλλοντα κοὐ νόσῳ βαρύν. Trach. 235

——— εἰ δὲ μὴ λέγω φίλα
οὐχ ἥδομαι· τὸ δ' ὀρθὸν ἐξείρηχ' ὅμως. ἰδ. 374

——— a franca
parlar risponderò franche parole. (Aristodemo. Monti.

——— τοῦ δὲ σοῦ ψόφου
οὐκ ἂν στραφείην ἕστ' ἂν ᾖς οἷός περ εἶ. Ajax. 1117

ὁ τοξότης ἔοικεν οὐ σμικρὰ φρονεῖν. ἰδ. 1120

σοῦ γὰρ λέγοντος οὐκ ἔτ' ἂν μάθοιμ' ἐγώ·
τὴν βάρβαρον γὰρ ~~φωνὴν~~ γλῶσσαν οὐκ ἐπαΐω. ἰδ. 1263

τῷ γάρ με μᾶλλον εἰκὸς ἢ 'μαυτῷ πονεῖν; ἰδ. 1367

Time that at last matures a clap to pox. Pope

——— πινυτοῖσιν ἐνίσπω. Lapid. orph. 4.

ἔξω δὲ μακρὰν ἐς ἀταρπιτόν. ——— orph. ibid. 103

θρασυστομεῖν γὰρ οὐ πρέπει τοὺς ἥσσονας. Aesch. suppl. 211

οὐκ εὔκριτον τὸ κρῖμα μὴ μ' αἱροῦ κριτήν. Ibid. 401

——— καὶ λέγω πρὸς εἰδότα. Ibid. 750

——— πᾶς τις ἐπειπεῖν
ψόγον ἀλλοθρόοις
εὔτυχες· εἴη δὲ τὰ λῷστα. Ibid. 980

πᾶς δ' ἐν μετοίκῳ γλῶσσαν εὔτυχον φέρει
κακὴν τό, τ' εἰπεῖν, εὐπετὲς, μύσαγμά πως. Ibid. 1001

25

—— δίδασκ' ἄπειρον ἐξηγουμένου. Coeph. 116

κ' εἴ τι φαῦλον, χρῶσον· ὁ δ' ἀπ' ἀρχῆς εἰς τέλος
τὴν πᾶσαν κατεχρώσεν ἐκείνου τραγῳδίαν. Tzetz. Chil. 2. 361

—— εἴη δ' ἐπὶ νίκῃ. Coeph. 868

οἴ 'γὼ ξυνῆκα τοὔπος ἐξ αἰνιγμάτων. ib. 887

ἄλγος γυναιξὶν εἴργεσθαι, τέκνον. ib. 920

τοιάδε μοι ξύνοικος ἐν δόμοισι μὴ
γένοιτ'· ὀλοίμην πρόσθεν ἐκ θεῶν ἄπαις. ib. 1005

garçon carré, garçon comme des filles
bon compagnon et beau joueur de quilles
——
au demeurant le meilleur fils du monde

ἐγγὺς παρεστὼς καὶ πρόσω δ' ἀποστατῶν. Eumen. 65

γραῖαι, παλαιαὶ παῖδες, αἷς οὐ μίγνυται
θεῶν τις οὐδ' ἄνθρωπος οὐδὲ θήρ ποτε. ib. 69

κλύειν δικαίως μᾶλλον ἢ πρᾶξαι θέλεις. ib. 432

πῶς δή; δίδαξον· τῶν σοφῶν γὰρ οὐ πένῃ. ib. 433

ἄνασσ' Ἀθάνα, πρῶτον ἐκ τῶν ὑστάτων
τῶν σῶν ἐπῶν μέλημ' ἀφαιρήσω μέγα. ib. 446

ἄναξ Ἄπολλον, ὧν ἔχεις αὐτὸς κράτει. ib. 571

τί τοῦδέ σοι μέτεστι πράγματος; λέγε. ib. 578

ἤτοι γε μὴν σὺ κάρτ' ἐμοῦ σοφωτέρα,
φρονεῖν δὲ κἀμοὶ Ζεὺς ἔδωκεν οὐ κακῶς. 852. ib

—— ὡς ἑκὼν ἐγὼ
μαθοῦσιν αὐδῶ κοὐ μαθοῦσι λήθομαι. Agam. 39

— — ἔσ. δ' ὅπῃ νῦν
ἔσι. — agamem. 67

— παιδὸς δ' οὐδὲν ἀρείων
ὄναρ ἡμερόφαντον ἀλαίνει. ib. 82

τὸ δ' εὖ νικάτω. ib. 123. εὖ
~~τὸ δ' ἐπὶ~~ εὖ κρατοίη. ib. 357. εὖ ἀγαθῇ τύχῃ.
ἔσται μὲν εὖ. καλῶς γένοιτο. Lat. bene eveniat.
quod f. f. que sit. feliciter. fors fuat. Ita.

γύναι, κατ' ἄνδρα σώφρον' εὐφρόνως λέγεις. ib. 359

κρίνω δ' ἄφθονον ὄλβον. ib. 479

favorabiliores rei quam actores habentur. + Jctorum axioma

πῶς σε προσείπω; πῶς σε σεβίζω;
μήθ' ὑπεράρας μήθ' ὑποκάμψας
καιρὸν χάριτος; — agam. 793

καὶ φημὶ ταῦτα καὶ ξυνήγορόν μ' ἔχεις. ib. 840.
ἅπας δὲ τραχὺς ὅστις ἂν νέον κρατῇ. Prometh. 35

σὺ δὲ
τὰ μηδὲν ὠφελοῦντα μὴ πόνει μάτην. ib. 44

ἀλγεινὰ μέν μοι καὶ λέγειν ἐστὶν τάδε
ἄλγος δὲ σιγᾶν — ib. 197

τὰ μὲν σ' ἐπαινῶν οὐδαμῇ λήξω ποτέ. ib. 340
σχολὴ δὲ πλείων ἢ θέλω πάρεστί μοι ib. 824

— Nunquam vidi iniquius
Concertationem comparatam quam haec hodie inter nos fuit.

Ταῦτα θυμόμαντις ὤν, σοὶ πρευμενῶς παρήνεσα. Persa 222

φεῦ τῶν ἀθηνῶν ὡς στένω μεμνημένος. ib. 283

γνώμη γὰρ εἴ τις κἀπ' ἐμοῦ νεωτέρου
πρόσεστι. —— Antigon. 719

—— κακῷ
κλάζοντας οἴστρῳ καὶ βεβαρβαρωμένῳ. Antigon. 1002

πολλῶν παρόντων δ' ὀλίγ' ἀπαγγέλλω κακά. pers. 328

—— χ' οἱ κατὰ χθονὸς θεοὶ
καλεῖν ἀμείνους εἰσὶν ἢ μεθιέναι. ib. 686

—— οἶκτος δ' οὔτις ἦν διὰ στόμα. 7 theb. 51

Τοιαῦτα δ' ἂν γυναιξὶ συνναίων ἔχοις. ib. 197

ὦ Ζεῦ γυναικῶν οἷον ὤπασας γένος. ib. 258

Σοφὴ πέφυκας καὶ κακῶν πολλῶν ἴδρις. med. 288

—— καὶ γὰρ ἠδικημένοι
σιγησόμεσθα κρεισσόνων νικώμενοι. ib. 317

—— καὶ γὰρ εἰ σύ με στυγεῖς
οὐκ ἂν δυναίμην σοὶ κακῶς φρονεῖν ποτε. ib. 468

ἔσωσά σ' ὡς ἴσασιν Ἑλλήνων ὅσοι. ib. 479

—— πρόθυμος μᾶλλον ἢ σοφωτέρα. ib. 488

Τοσαῦτα μέντοι τῶν ἐμῶν πόνων πέρι
ἔλεξ'. ἅμιλλαν γὰρ σὺ προὔθηκας λόγων. ib. 548

οὐ γὰρ δοκεῖν ἄριστος ἀλλ' εἶναι θέλει. 7. theb. 594

Esse quam videri bonus malebat Sallust. de Catone

—— εἰ σὺ μὴ τόδ' εὐνοεῖς
ἐγὼ λέγω σοι καὶ τάδ' οὐκ ἔρδεις ψάθη. agam. 1097

ἦ μὴν κλέος σε μαντικοῦ πεπυσμένοι
ἦμεν . . . . ibid. 1102

τὸ σῶμα σώσας τοὺς λόγους σώσεις ἐμοί. Iphi. taur. 765.
οὐ κομπάσαιμ' ἂν θεσφάτων γνώμων ἄκρος
εἶναι — ibid. 1139

ὦ πολλὰ μὲν τάλαινα, πολλὰ δ' αὖ σοφὴ
γύναι .... ibid. 1304. de Cassandra

— σὺ δ' αἰνεῖν εἴτε με ψέγειν θέλεις
ὅμοιον .... ib. 1412

ὀρφεῖ δὲ γλῶσσαν τὴν ἐναντίαν ἔχεις. ib. 1638

— εἰ δὲ μὴ καλῶς
λέγω σὺ νίκα· σοὶ γὰρ ἐμφορεῖσθ' ἄρα. Electr. 253

ὦ πρέσβυ θεοί σοι δοῖεν εὖ καὶ τοῖσι σοῖς. androm. 750

vitatum unquam a scriptis libris recedendum esse
nisi aut librarii aut scioli peccatum sit tam
testatum ut ab omnibus qui non sint ἄμουσοι qui
que non caligant in sole videri possit —

graevius praef. ad Cic. de offic.

qui hos magnos veteres errorum incusamus,
saepe circumspicere ac nosmet ipsos intueri
oportet, ne damnare videamur quae male
intelligimus. (markland ad Supplices v. 129)

σοὶ μὲν δοκείτω ταῦτα, ἐμοὶ δ' ἐναντία. Suppl. Eurip. 466

— μὴ γέλωθ' ὄφλω. ib. 846

σμικρὸν τὸ χρῆμα τοῦ βίου· τοῦτον δὲ χρὴ
ὡς ῥᾷστα καὶ μὴ σὺν πόνοις διεκπερᾶν. ib. 953

γνώμης δικαίας οὕνεκ' ἐκσώσασά σε.
id. Iphig. Taur. 1459

παίδων δ' ἔρασθαι ἦν ποθῶ δ' ἀπολλύμην. ib. 1088

χαλεπὸν μὲν ἄνθρωπον ὄντα μὴ διαμαρτάνειν ἐν πολλοῖς, τὰ μὲν ὅλως ἀγνοήσαντα, τὰ δὲ κακῶς κρίναντα, τὰ δὲ ἀμελέστερον γράψαντα.
Galen. de compos. medic. secundum locos. lib. 1. C. 1. p. 177. Ed. Basil.

Aequam Caesuram sit tibi dulce pati.
Sortheae nasutos contemnens denique nasos
atque canum rabiem Zoileasque notas

— σεμνότητα ἔχει στόλος. Bacch. 678

σκαιόν γε τἀνάλωμα τῆς σοφίας τόδε.

δέδοικα ὅπως μοι μὴ λίαν φανῇς σοφή. Hippol. 521

— κόσμου προσθήκης ἄγαλμά τι
καλοῦ κακίστῳ — id. 635

— τὸ γὰρ ἐμοῦ ποτ' εὐγενὲς
οὐκ ἂν προδοίην οὐδὲ περισσῶν κακῶς. Phoeniss. 1639

ὅθεν δὲ ἀπελίπομεν ἐπανέλθωμεν εἴ σοι ἡδομένῳ ἐστίν. — Phaedon. p. 37. ἀλλ' ἐπαναληπτέον τὸν λόγον ἐπιλειπόμενον τοῦ ἴχνους ἐφ' ὅπερ ὡρμήθην ἐξ ἀρχῆς. themist. orat. I. p. 12.

teach me some power, the happy art of speech
to dress my purpose up in gracious words
such as may softly steal upon her soul
and never waken the tempestuous passion.
Rowe the fair penitent

ὅσοι μὲν οὖν γραφάς τε τῶν παλαιτέρων
ἔχουσιν αὐτοί τ' εἰσὶν ἐν μούσαις ἀεί
ἴσασι μὲν ὅτι —— Hippol. 454

—— πολλῶν γραμμάτων τιμῶν καπνούς· id. 956

μόνος ἐν τοσούτῳ ὄχλῳ αἰγυπτίων χωρὶς γλυκερᾶς
ἐρημίαν πολυάνθρωπον ὁρᾶν. Alciphr. 2. 3.
(Contra Tibull. 4. 13. 12.)

desirous of sliding through life to the end of it
unnoted. Clarissa. lett. 1. T. 1.

Non ignara —
mes malheurs m'ont appris à pleurer vos malheurs.

Utroque tempore nos praesens et futurum malum
perturbabat. nam praesens tempus acerbitatis
erat plenum, reliquum vero timoris.
Pytheas apud Rutil. 1. c. 14

Interea Musis, animus dum mollior, insta;
Et quae mox imitere legas. nec desinat unquam
Tecum Graia loqui, tecum Romana vetustas.
Claud. de 4. cons. Honor.

That I do love her, O all ye host of heaven
be witness — that she is dear to me!
Dearer than day, to one whom sight must leave
dearer than life to one who fears to die. —
Rowe

ὑπὲρ δημοκρατίας ὀνόματος εὐειδοῦς μὲν, ἀλυσιτελοῦς
δὲ αἰεί. Appian. civ. 4 c. 133.

——— To be a dog and dead
were paradise, to such a life as mine.

and a third (sort of Scholars) sinking into the classical pits there poke and scramble about, never seeking to shew genius of their own; all their lives spent in common-place quotation; fit only to write notes and comments upon other peoples texts; all their pride, that they know those beauties of two thousand years old in another tongue which they can only admire but not imitate in their own. Miss Howe to Belford.
Lett. 71. t. 8

Non copri sua bellezza e non l'espose.
Tass.

——— οὔτ' ἀκήκοα
ἔμπροσθεν, οὔθ' ἑώρακα τοιαύτην χάριν.
Demoxen. ap. Athen. l.
c. 26 Schw.

——— καὶ νῦν δ' οὐχ ὑγιαίνειν μοι δοκῶ. Jo. 16.

Non umbrae altorum nemorum non mollia possunt
prata movere animum ———

ἐμὲ δὲ κἂν ἐνουρήσῃς οὐ πάνυ τι λυπήσομαι.
Nigrin. c. 9.

Τὰς σημασίας πάντων δὲ καὶ τὰς σημάσεις
Τούτων ἑτοιμός εἰμι δεικνύειν, λέγειν,
πρῶτα προδιδάσκειν ἢν θέλῃ τις μανθάνειν.

alexis. athen. 3. c. 69 Schw.

οὐκ ἀείδω τὰ παλαιά. ad metrum οὐ γὰρ ἀείδω.
καινὰ γὰρ ἅμα κρείσσω.

timoth. athen. 3. 95.

Χαῖρ' ὦ μέγιστα χαῖρε καὶ σὺ δαίμονες
νόσου καταστήσειαν ὡς αὐτὸς θέλεις. Philet. 466

Τί γὰρ ἂν πάθοι τις ὁπόταν φίλος ἀνὴρ βιάζοιτο.

Lucian. Nigrom. 3.

— λαλεῖν γὰρ ἐπέσσαπεν ἁ σχολὰ ἄμιν.

Bion. Id. 6. 8

εἰμὶ γὰρ τὰ τοιαῦτα καὶ εἰδέναι καὶ ἀπαγγέλλειν καλῶς. Alciphr. 3. 20

ma presto passa un poco di vergogna.

Ricciardetto. 1. St. 9

Non est mei temporis injurias meminisse quas ego etiam si ulcisci possem, tamen oblivisci mallem. Cicer? post red. 4. ad sen. 4 §. 9.

Nullum esse librum tam malum ut non aliqua ex parte prodesset. Plin. H. N.

libros, urbem, domum vos desidero. sed feram ut potero, sit modo annuum, si prorogatur actum est. (ad attic. 5.15)

εἰ δέ σύ πως ἄλλως γιγνώσκεις δίδασκε

Xen. mem. 2.6. fin.

— tanto quem sub hoste
Nulli turpe mori. — Aeneid. 6. 198

— Verum hercule vinci
turpe minus — S. Ital. 2. 40 (accius. macrob. p. 534)

ἐπιχειρήσομαι δέ γε καὶ σὲ ποιῆσαι ὦ ἑταῖρε ταὐτὰ ἐμοὶ λέγειν. φιλονεικεῖν γάρ σε ἡγοῦμαι. Gorgias. §. 21. p. 160.

καὶ ὦ δαιμόνιε πρᾳότερόν με δίδασκε ἵνα μὴ ἀποφοιτήσω παρὰ σοῦ. Gd. §. 35. p. 203.

Cui formam Paphia, charites tribuere decorem
quam Pallas cunctis artibus erudiit.

anthol. lat.

τὴν νύκτα δ' ἣν ἠγρυπνήκαμεν καὶ νῦν ἔτι
ἀποτίνετ' παρ' πολλ' ἐστὶν ἡμῖν

Menand. in Demiourg.

Tanta laetitia auctus sum, at mihi non constem
Nunc demum mihi animus ardet.

Q. Trabeas Corp. Lat. po. 2. p. 1514.

ὁ δὲ ἀνεξέταστος βίος οὐ βιωτὸς ἀνθ. Plat. Apol. p. 87 Bip.

uxorem vivam amare voluptas est, defunctam
religio. — Stat. ded. 4o. lib. sylv. —

True wit is nature to advantage drest
What oft' was thought, but ne'er so well exprest.
Pope.

εἴπε θεράπω τάχυβες, οὐχὶ σ' Εὐσεβάρω.
agathon athen. 5. c.
47.

— ἐν κένη γὰρ γαστρὶ τῶν καλῶν ἔρως
οὐκ ἔστι· πεινῶσι γὰρ ἡ Κύπρις πικρά.
achous ap. athen. 6. c. 99.

Calpurn. 3. 10
ah crudele genus nec fidum femina nomen!
Virg. 4. 569. Gallus 21. Prop. 2. 9. 31. Tibull. 3. 4. 61.

mêmes gouts mêmes soins la commune habitude
tout semble m'enchainer dans cette solitude
abufar. 1. sc. 5

uxor enim dignitatis nomen est non voluptatis.
Verus ap. Spart. c. 5

avi et atavi nostri cum allium et cepa
verba eorum olerent, tamen optime animati
erant. Varro

Saepe est etiam sub palliolo sordido sapientia
Caecil. ap. Cic. Tusc. 3.
723.

Sum quodcumque. tamen est —
Tibull. 4. 1. 197.

Excludit veteres nova gratia curas.
auson. mosella. 207.

30

Dulcia rura valete & lydia dulcior illis
& casti fontes & felix nomen agelli
Cato. Dir. 89

—— non alia puella
doctior in terris aut formosior, ac si
fabula non vana est, tauro jove digna vel auro.
Cato Dir. 127

—— Cur non est mea meum?
ib. 144

—— & stolido verbis illudetur orbi.
Turner fragm. 4. 60

Hac satis est pingui nil mihi cum populo.
Pseudovirgil. Eleg. ad Messal.
v. 64.

—— ἀφελὴς εἵνεκεν οὐκ ἔϊδος.
Leont. Ep. 16

—— τῶν ἀγαθῶν οὐ δεχόμεσθα κόρον. Leontius Ep. 23.

—— ἢ λέγων φαίνου τί μοι
καινὸν παρὰ τοὺς ἔμπροσθεν ἢ μὴ κόπτε με.
hegesand. athen. 7. 290 B

nec Ceres nec Bacchus absunt nec poetarum deus.
pervigil. vener. 4. 45

—— quando ver venit meum. ibid. 89

Philosophandum est paucis; nam omnino haud placet.
Neoptol. ap. Ennium.

at pereat cui sunt prisca supercilia.
Copa. 34.

— pereat qui crastina curat
mors aurem vellens, vivite, ait, venio.
Copa 37.

inquit amicus ager domino:
Si bene mi facias memini.
Sept. seren. fragm.
E Ter. maur. Wernsd. t. 2

infelix nato nec fortunata marito. auson. Cup. 27
— nocturno ex somnis olivo
Imminetur. — C. Cassius Parmensis 4. 17. t. 2 Werns.

Rusticus est fateor, sed non est barbarus Idas.
Calpurn. Ec. 2. 61

— nam vos
Et decor et cantus & amor sociavit et aetas.
Calpurn. 2. 100

Et jam pene duas dum queritur eximit horas.
Calp. 3. 3.

t. — uxor, illa
uxor & immodice. — Calp. 3. 7.

— decet indulgere puellae
Vel cum prima nocet — Calp. 3. 36

ἀλλὰ δὲ χοραῖς τε ἤγ' ἰοῦτο ἐγώ. Xenoph. anabas. 1.

otium sine litteris mors est et vivi hominis
sepultura. Joann. Sarisber. Prolog.

31v

οὔτις τοι θεός εἰμι, τί μ' ἀθανάτοισιν ἐΐσκεις.

ap. Plut. t. 1. p. 311. Wytt.

Χαίρω γὰρ πάνυ τῷ ἀνδρὶ διά τε τὴν πολυμαθίαν καὶ τὴν τοῦ ἤθους ἐπιείκειαν. athen. 13 p. 563 A

καὶ ὑμῖν δὲ ὦ ἑταῖροι λέγω ὅτι οὐδὲν ἐστιν = ὀφθαλμῶν οὕτως εὐφραντικὸν ὡς γυναικὸς κάλλος.

athen. 13. 608 A.

Sum ex iis qui mirer antiquos, non tamen ut quidam, temporum nostrorum ingenia despicio. Plin. Ep. 6. 21. Sidon. 3. Ep. 8

amata nobis quantum amabitur nulla. Catull. 8

— o mihi nuntii beati. id. 9.

— Et enim leporum
disertus puer et facetiarum. Id. 12

saecli incommoda pessimi poetae. Id. 14.

Et je suis bonne soeur si vous n'êtes bon frère

Pompée. Corneille 2. 3.

Jam jam dolet, quod egi, jam jamque paenitet.

Catull. 63

orgia quae frustra cupiunt spectare profani.

Catull. 64

Cur me posse negem posse quod ille putat. auson.

n'apprenez point ce qu'il faut oublier. Parny. p. 26. t. 1

je n'irai pas sacrifier ma vie
au fol espoir de vivre après ma mort. Parny. p. 81

πέμπει Κεναγόρης ὀλίγην δόσιν ἀλλ' ἀπὸ θυμοῦ πλείονος — Erinnas. Ep. 4

on Thames's banks in silent thought we stood
where Greenwich smiles upon the silver flood
Johnson London

cf Markland suppl. 476
ἐμοὶ μὲ γὰρ ἡ παλαιὰ οὐλὴ ἡ ἑλιξ νῦν δοκεῖ.
σοὶ δὲ, εἴπῃ ἄλλῃ δὲ δοκεῖ, λέγε καὶ
δίδασκε. (Crispin. p. 114. Dipont.) ✕
~~cf. Mont. Ali. 345.~~

σὺ δὲ ὡς ἐπὶ μήκιστον εὐτυχοίης. ἔῤῥωσο . . . μέλλειν
δέ σοι μουσῶν εὐκλεεῖς πόνοι. πέμπε δὲ ἡμῖν εἰς
ἡμᾶς τῶν ποιημάτων ἃ τὰς παρούσας ἐπανήσει
φροντίδας. (Phalar. ep. 13)

. . . ἂν δοκῶ μόνου ἐπιλήσεσθαι εἰ καὶ τοῦ πόματος
ἐκείνου πίοιμι τοῦ πᾶσαν ἐμποιοῦντος λήθην
τοῖς ἐκείνου γευομένοις. melagatas epist.
Pridiciæ. not. mss. 6. p. 508

βιώσοις ἐπὶ μήκιστον καὶ ἀπολαύσαις τοῦ δὲ τοῦ
βίου χρυσοῦ καὶ εὐδαίμονος. ibid.

περὶ φιλότης. Phal. ep. 19.

ἐῤῥωμένος εὐδαιμονοίης πολλαῖς ἡλίων περιδρομαῖς
θεόθεν φρουρούμενος. Theod. hyrt. ep. 78.

τῆς μέντοι Πύθωνος εἰς ἐμαυτὸν δυσμενείας οὐ
μόνον ζῶν ἀλλ' οὐδ' ἂν ἀποθανὼν, ὅπερ συμβαίνει
τοῖς τετελευτηκόσιν, ἐπιλαθοίμην. Phal. Ep. 24

ἐῤῥωμένος εἴης, εὐδαιμονῶν ἀπὸ δόξης εἰς δόξαν
προβαίνων, ἡμῶν μεμνημένος καὶ ὑπὸ θεοῦ φρουρούμενος
Theodor. Hyrt. ep. 85.

ταχὺ δὲ κἂν αὐτὸς αὐτοῦ γένῃ μαλακώτερος, ἐν ἄλλοις ἡμῖν σεαυτὸν ἐκπεπληρωμένον — ἀποδώσεις. Phal. Ep. 84.

ἐγὼ δὲ ἔρρωμαι εἴ τουτί ἐστιν ἐρρῶσθαι τὸ πολλοῖς ἐπιχειρήσαντα καὶ τῶν πλείστων περιγενόμενον διὰ τὰ χείρω μεταμέλεσθαι καὶ περὶ τῶν βελτιόνων. Phal. Ep. 76

— εὐνοίης οὐκ ἐπιλαθόμενος. Ἐπίγρ. ἀδ. 676

ἔρρωσθε. τὸ δ' ἔρρωσθε διπλῆν παρέμφασιν ἔχον, ἀγαθοῦ καὶ κακοῦ, μὴ ἀγνοεῖτε ὅτι πρὸς τὸ χεῖρον γέγραπται. Phalar. Ep. 110

formula graeca recentior.
Bibl. gr. 13. p. 479.

πανευχαβιῶς — πανευτυχῶς —
αἰσίως καὶ εὐτυχῶς — αἰσίως καὶ περιχαρῶς.
ἀξιοπρεπῶς — περιχαρῶς —
ὑγιῶς καὶ εὐτυχῶς —

quosdam libros solet commendare materia
& aliquoties fortasse lectorem solum
lemma sollicitat tituli. Auson

pro quarum mihi mortalia fati
Corda pii — Stat. Theb. 2. 92.

φιλῶ λέγειν
τἀληθὲς αἰεὶ κοὐ διπλοῦς πέφυκ᾽ ἀνήρ. Rhesus. 395

precor veniam petens
ut quae egi, ago, (vel) axim verruncent bene
Pacuvius E Periboea
(vel, inserit Vossius castigat

ut Ego si quisquam me tagit & tagam.
Pacuv. E Teucro

Enudit
orationis omnis confidentia
Naevius Ex Danae

Et Ego ingenio
natus sum Amicitiam atque inimicitiam in
frontem promptam
gero.
Ennius Gell. 19. 8

melius quam viri
Callent mulieres. Accius Ex Aegistho

.... with high words that bore
Semblance of worth, not substance....
Satan. Milton I. 528.

vous aimez parti of la grammaire
ayant parlé plus qu'il ne faut
tenez vous aux talents de plaire
& laissez la M. Restaurd.
(Henault a Mlle Lespinasse)

133

βαίου ἀπ' οὐκ ὀλίγης πέμπει φρενός —
Crinag. Ep. 3

πέμπει γηθομένῃ σὺν φρενὶ Κριναγόρης.
καὶ τῶν σῶν ὑποσχέσεων μέμνησο. Crinag. 8
Χάρισι δὲ καὶ τῆς Φαλάριδος ἐρημίας φρόντιζε.
Phal. Ep. 54

εἴπερ καλεῖν χρὴ τοὺς ἐμοὺς λόγους λόγους
ἀλλ' οὐχὶ λήρους καὶ κενοὺς γλώττης ψόφους.
Theod. Prodr. t. 7. Not. mss

Dans mon desespoir amoureux,
Je pourrais comme beaucoup d'autres
pleurer m'arracher les cheveux
Je ris & je vous rends les vôtres
Pons (de Verdun)

μηδ' ἀμαύρου τέρψιν ἐν βίῳ· πολύ τοι
φέριστον ἀνδρὶ τερπνὸς αἰών.
Pind. fragm. p. 16

~~νέων δὲ μ~~ νέων δὲ μέριμναι
σὺν πόνοις ἑλισσόμεναι
δόξαν εὑρίσκοντι· λάμπει δὲ χρόνῳ
ἔργα μετ' αἰθέρα λαμπευθέντα.
fragm. Pind. p. 129

τί ἔλπεται σοφίας
ὀλίγον τι ἀνὴρ ὑπὲρ ἀνδρὸς ἴσχειν;
τὰ θεῶν βουλεύματ' ἐρευνάσαι βροτέᾳ φρενὶ
δύσκολον· θνατᾶς δ' ἀπὸ ματρὸς ἔφυ.
Pind. fragm. p. 130

Plato. Ep. 8. 353 E εἰ μὲ δή τις ὀρθότερον * 34a
ἄμεινόν τε ἔχει τοῦ ὑπ' ἐμοῦ ἐξηγουμένου,
ἐνεγκὼν εἰς τὸ μέσον, ὀρθότατα φιλέλλην
ἂν λεχθείη. —
Legg. VII. 796 D. εἰ δέ τινα τούτων ὑμεῖς
ἔχετε βελτίω, θέντες εἰς κοινὸν ἐλέγχετε.
Tim. p. 54 A. τῷ τοῦτο ἐλέγξαντι καὶ
ἀνευρόντι δὲ μὴ οὕτως ἔχον, κεῖται
φίλια τὰ ἆθλα.
Phileb. p. 60 A. εἰ δέ γε παρηνέχθημέν τι
τότε, νῦν ὁστισοῦν ἐπαναλαβὼν ὀρθότερον
εἰπάτω.
Tim. p. 54 A. ἂν οὖν τις ἔχῃ κάλλιον ἐκλεξά-
μενος εἰπεῖν εἰς τὴν τούτων ξύστασιν,
ἐκεῖνος οὐκ ἐχθρὸς ὢν, ἀλλὰ φίλος, κρατεῖ.
Xen. An. 3, 2, 32, 37, 38.
Plaut. Epid. 2, 2, 79
Chaeph. 99

πλείω μέλος διεξιέναι πεδὰ χειρουργία, μάταιον δὲ τὸ κενόν. Liban. t. 4. p. 13. C. 23.

οὐκ ἐν τῷ μεγάλῳ τὸ εὖ κείμενον ἀλλ' ἐν τῷ εὖ τὸ μέγα. athen. iv.

Nemo enim omnia potest scire. Varro II. de (Re Rustica.)
ὡς οὐ πάντα θεοὶ πᾶσι δεδώκαν ἔχειν.

Epigr.
Votum in amante novum. Vellem quod amatur abesset.
Ovid. met. 3. 468
Strange wish to harbour in a Lover's breast
I wish that absent which I love the best.
Guardian. No. 104

καὶ τοι ὤφελεν αὐτῶν ὕπαρ εἶναι τὸ ὄναρ.
themist. 23. p. 291 c.

docui, monui, bene praecepi semper quae potui omnia.
Terent. adelph. V. 9.

quod sapimus conjungat amor: quod vivimus, uno
Conspiret studio. nil dissociabile firmum est.
Prudent. psychom. 763

φιλόλογος γὰρ οὐχ ἧττόν ἐστιν ἢ φιλοπόλεμος
καὶ τὰ ξένια τῶν Μουσῶν οὐκ ἀτιμότερα
τῶν τοῦ Ἡφαίστου ποιεῖται. themist. IV. p. 544

Facile omnes quum valemus recta consilia aegrotis damus.
Ter. Andr. 2.1.10

οὐ γὰρ δύναται τὸ νέον ἡσυχάζειν.
Aristot. polit. 8. c. 6

διὸ πάντα πολυπόνως ἐπιγνοὺς, τὴν ἀοίκητον ἐρημίαν ἐν Λιβύῃ τοῦ μετ' ἀνθρώπων βίου αἱρετωτέραν ὑπολαμβάνω, καὶ τὰ θηρόβοτα Νομάδων ἐνδιαιτήματα .... τοσοῦτον ἡμῖν αἱ πολλαὶ καὶ ποικίλαι καὶ συνεχεῖς τύχαι ἐμπειρίας μετέδωκαν. Phal. Ep. 135.

γιγνώσκω δὲ ὅτι, ἐξ ὧν ἂν ἐγὼ τῷ ἐμῷ σώματι ποιήσω, οὐκ ἂν κριθείην οὔτε πρῶτος οὔτε δεύτερος, οἴομαι δὲ οὐδὲ χιλιοστός, ἴσως δὲ οὐδὲ μυριοστός. Xen. Cyrop. 8. p. 105 Hutch

ἐκεῖνο δοκῶν καταμεμαθηκέναι, ὅτι οὗτοι μάλιστα ἕκαστα γίγνονται οἳ ἂν ἀφέμενοι τοῦ πολλοῖς προσέχειν τὸν νοῦν ἐπὶ ἓν ἔργον τράπωνται. Xenoph. Cyrop. 2. p. 85. Hutch

On se sent à ces vers jusques au fond de l'ame
couler je ne sait quoi qui fait que l'on se pasme.

Etymologiam vocavit Galenus ἀλάζονα μάρτυρα. ..

"Je suis sur q vs avez pensé tout ce que j'ai vous
"mandé, & je ne vs le repete q pr vs faire
"voir q je pense coe vs. (Lett. du Mis de Silly
(Mem. de Staal. I. p. 200.)

Iphigenia aul.

— οὐ χρή σε τάδ' εἰδέναι κόρας. 675.
καλῶς ἔλεξας ἐν βραχεῖ τὰ καίρια 834.

Edepol Cupido cum pusillus sis nimis multum vales.
Naevius. Gymnastico.

— taceat superata vetustas.
Claudian. Rufin. I. 282.

propter eam capulum positum
Nutrix tradit pollinctori.
Varro

— O quantum gaudia formae
adjiciunt — Stat. Achill. I. 167.

mors & vita in manibus linguae." Eucherius
homil. de multis obtrectationibus.

Underneath this stone doth lie
as much virtue as could die:
which when alive did vigour give
to as much beauty as could live.

Ben Johnson. ap. Spectat.
33.

Troades.

— αἱ γὰρ ξυγγενεῖς ὁμιλίαι
---φίλτρον οὐ μικρὸν φρενῶν. v. 51.

ἐπῄνεσ᾽ ὀργὰς ἠπίους — 53.

— ἡ χάρις γὰρ οὐ μακρῶν λόγων δεῖται. 87.

σιγᾶν ἄμεινον τἀισχρὰ μηδὲ Μοῦσά μοι
γένοιτ᾽ ἀοιδὸς ἥτις ὑμνήσει κακά. 389.

καίτοι λέγουσιν ὡς μί᾽ εὐφρόνη χαλᾷ
τὸ δυσμενὲς γυναικὸς εἰς ἀνδρὸς λέχος. 667.

Ἐπεὶ λέγει

καλῶς κακοῦργος οὖσα. δεινὸν οὖν τόδε. 975.

Felix heu nemorum & vita laudandus opaca
Sil. I. 395.

a... Di tibi omnes omnia optata afferant
Plaut. Capt. II. 2. 105

ὦ πόλις πόλις
ὡς εὐτυχὴς εἶ μᾶλλον ἢ καλῶς φρονεῖς.
Eupol. Athen. X. c. 25

Ἰλαῦτα μῦθεν-σοῦ τὸ μηνύειν ἐμοὶ
ἡμῶν θανοῦσιν. Euripid. Ἱκετ.

36v

" Omne quod de re bona dilucide dicitur ~~five~~ mihi praeclare dici videtur. Istiusmodi autem res dicere ornate velle, puerile est: plane autem & perspicue expedire posse, docti & intelligentis viri. (Cicer. fin. 3. 5.)

Waller remarks that poets lose half their praise, because the reader knows not what they have blotted. (Johnson life of Pop.)

" En chine c'est une marque d'attention " de fouetter le cheval d'un autre sans en " etre prié. espece de politesse qu'au " commencement les princes pour une " injure ", voy. a la Chine par Huttner."

oh this learning what a thing it is!
Shakesp.
(epigr. des notes de the fudge family)

37

δρασομένου δ' ὡς ὡς σὺ καλεῖς.
μάλα γάρ τερπνὸν κἀνέλπιστον
φήμην ἀκοαῖσι δέδεγμαι. Eurip. iph. T.
1494.

O quanta est merces et quantum impendia supra!
Grat. Cyn. 176. —

Inum hoc scio quam e maritam esse ut memor esses sui.
Ter. Andr. I. 5. 46.

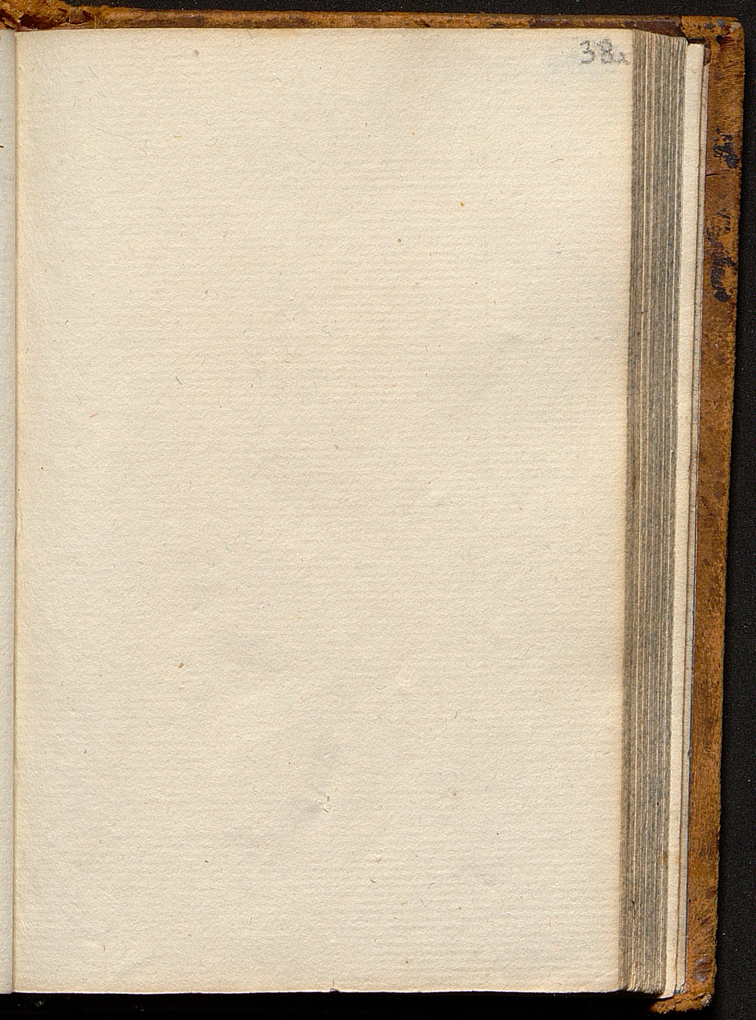
nihil tam difficile est quin quaerendo investigari possiet.
Heautont. IV. 2. 8.

τί δ' ἔτι ἡμεῖς ... καλὲ ...
... ἡ μικρὰ ...

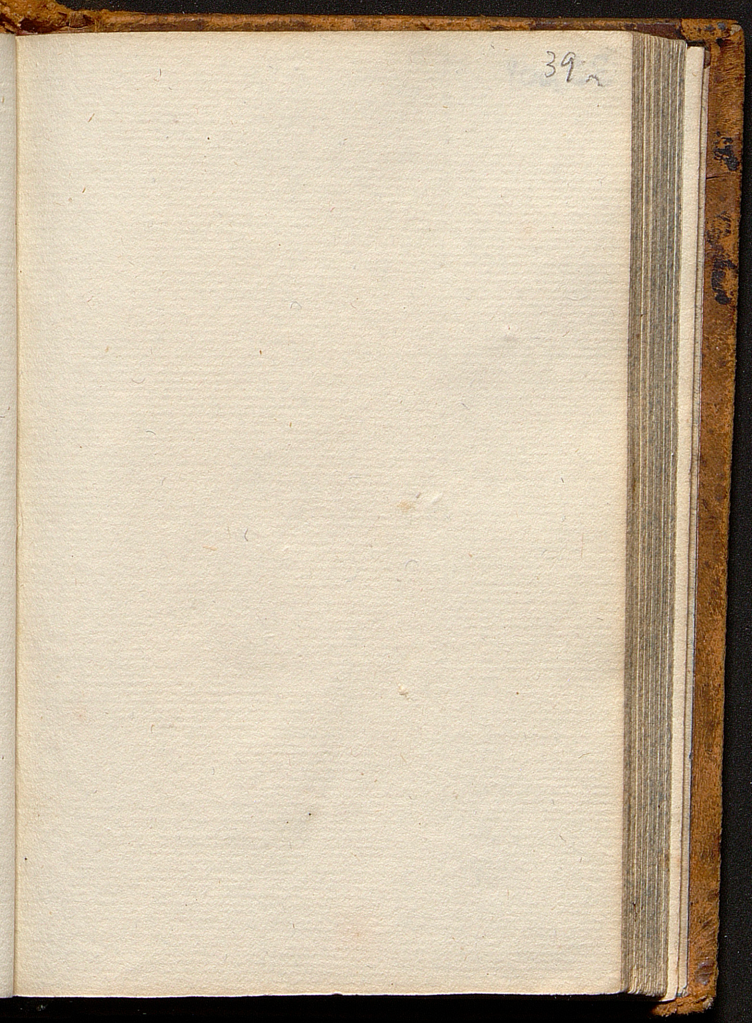
εἰ ... ὀλίγον τὸ γέρας μὴ μέμφεο
Agath.

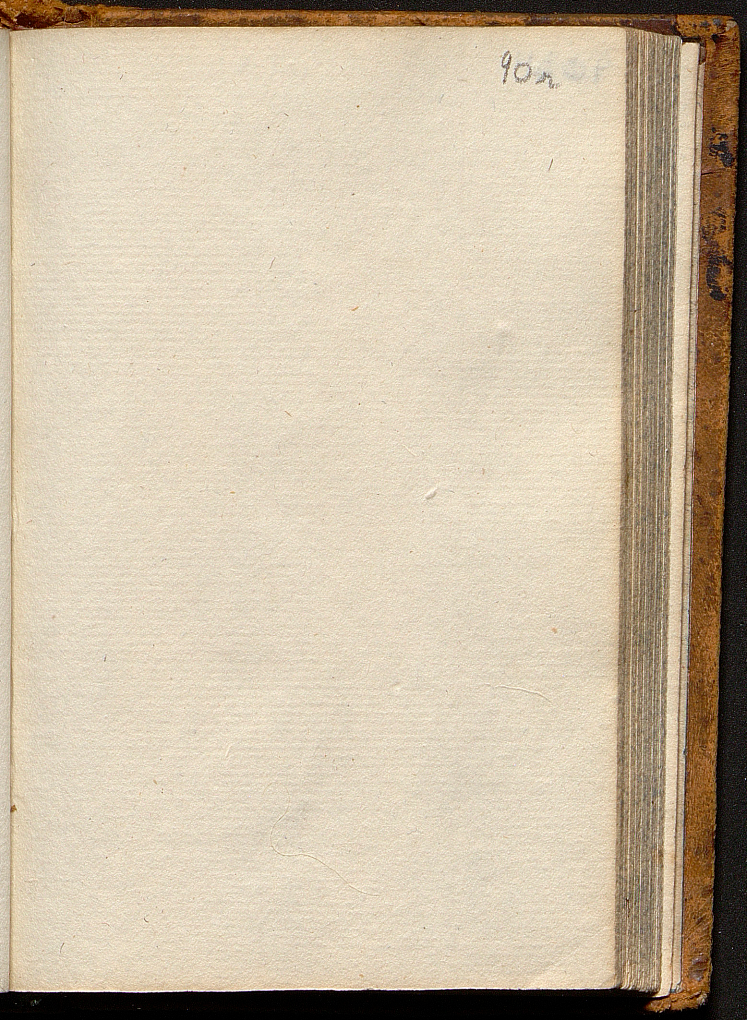
32a

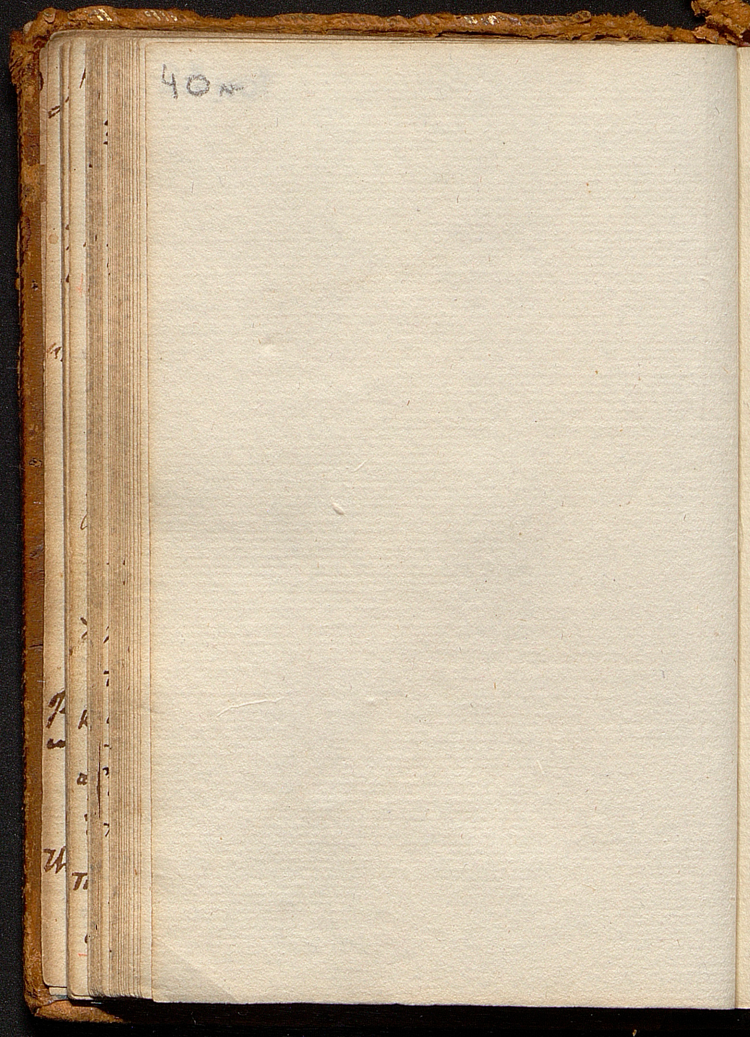
Pour un livre bien écrit, mais vide de choses.
G Pat. 1. 192.
épigraphe modeste Diod. Sic. T. 1. p. 19, 2

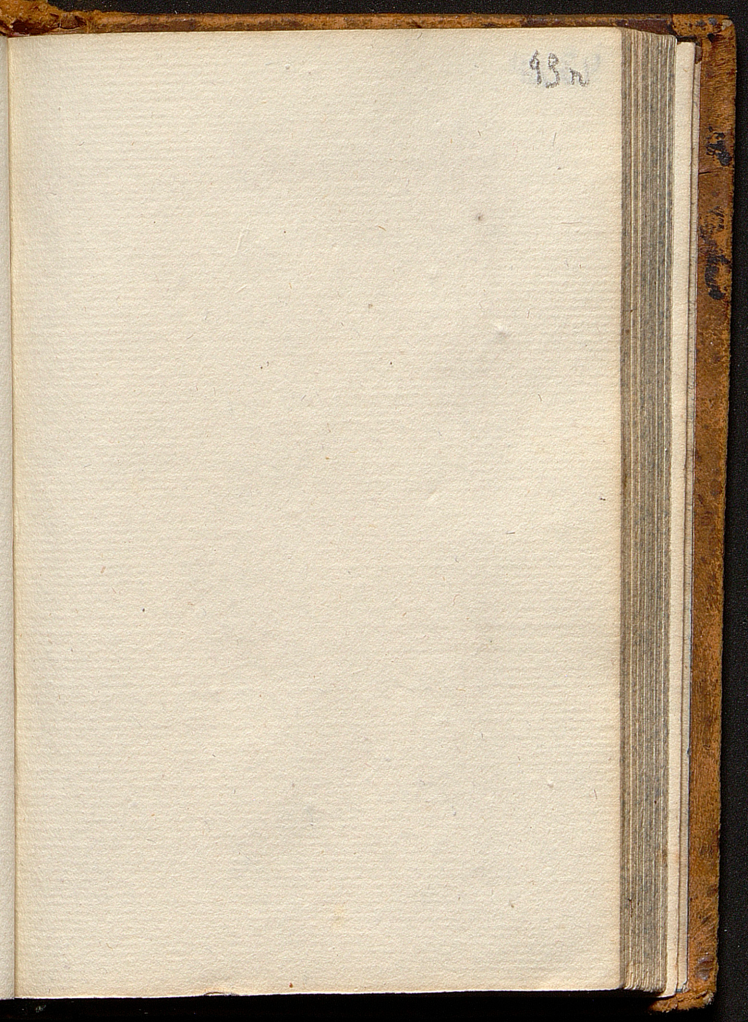
38 Nr.

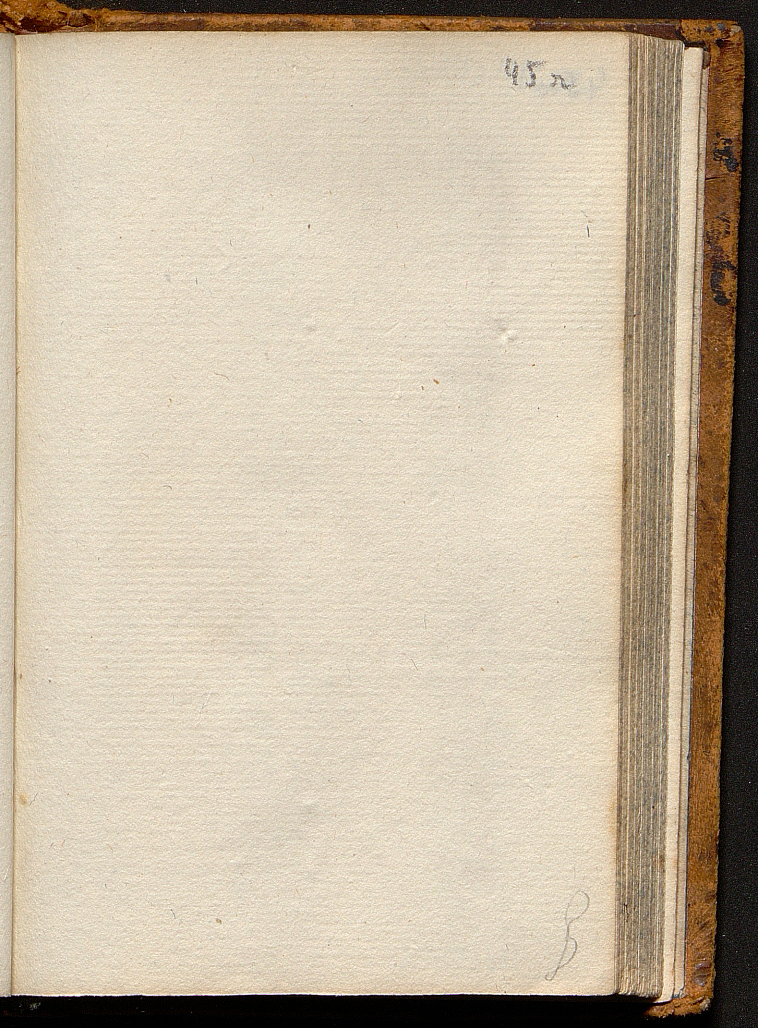

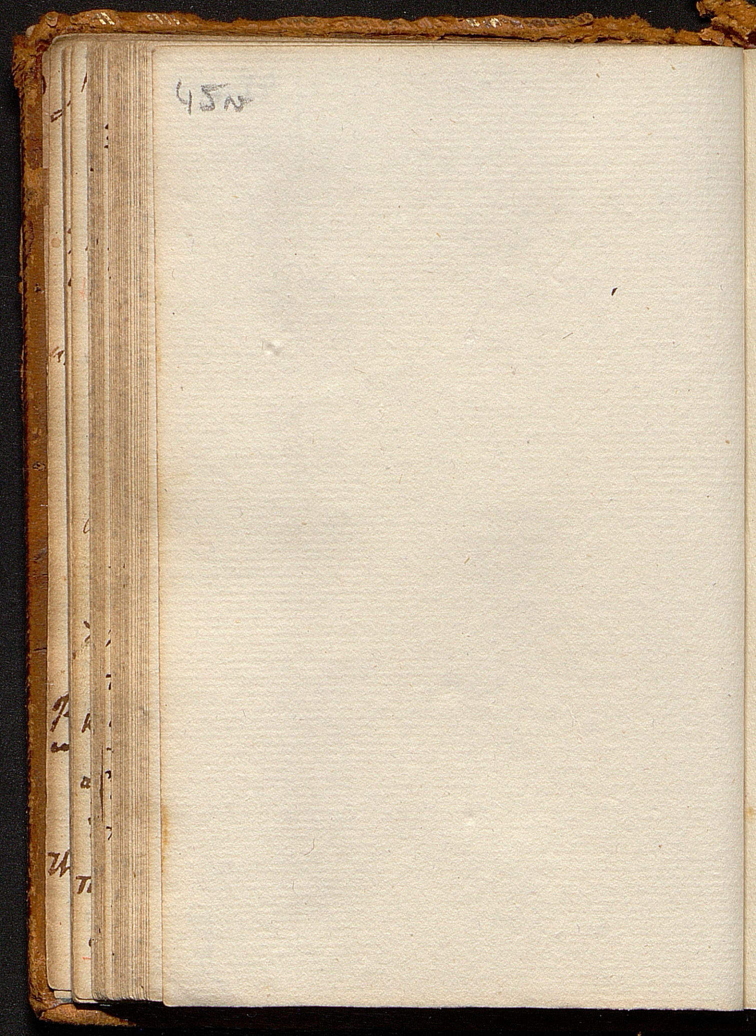

90n

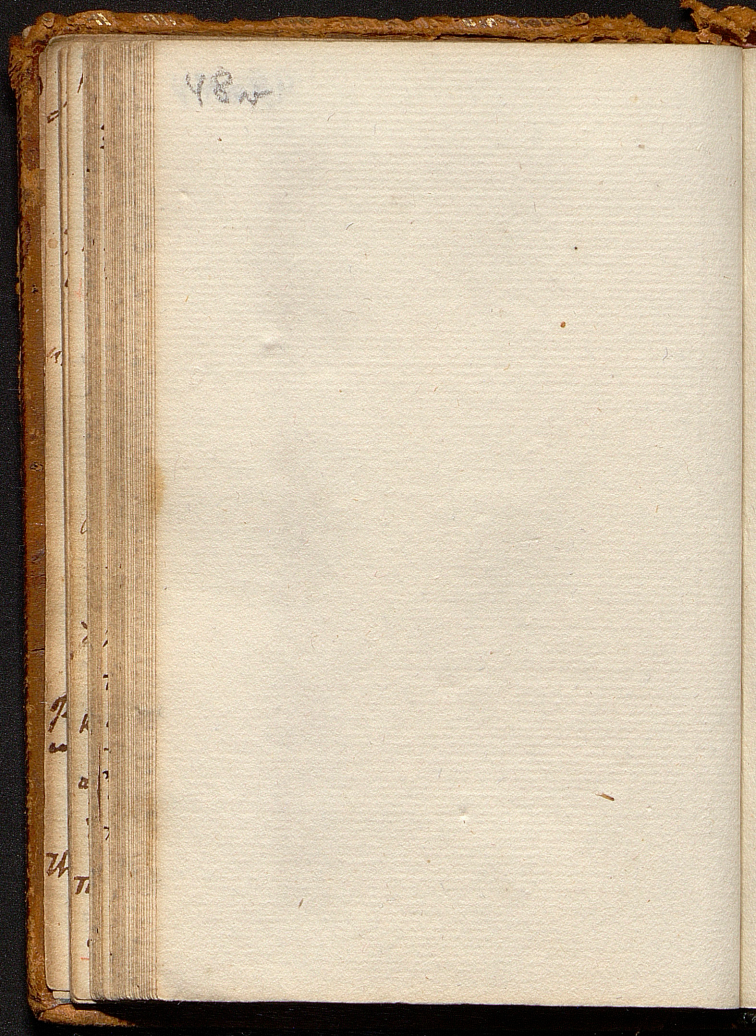

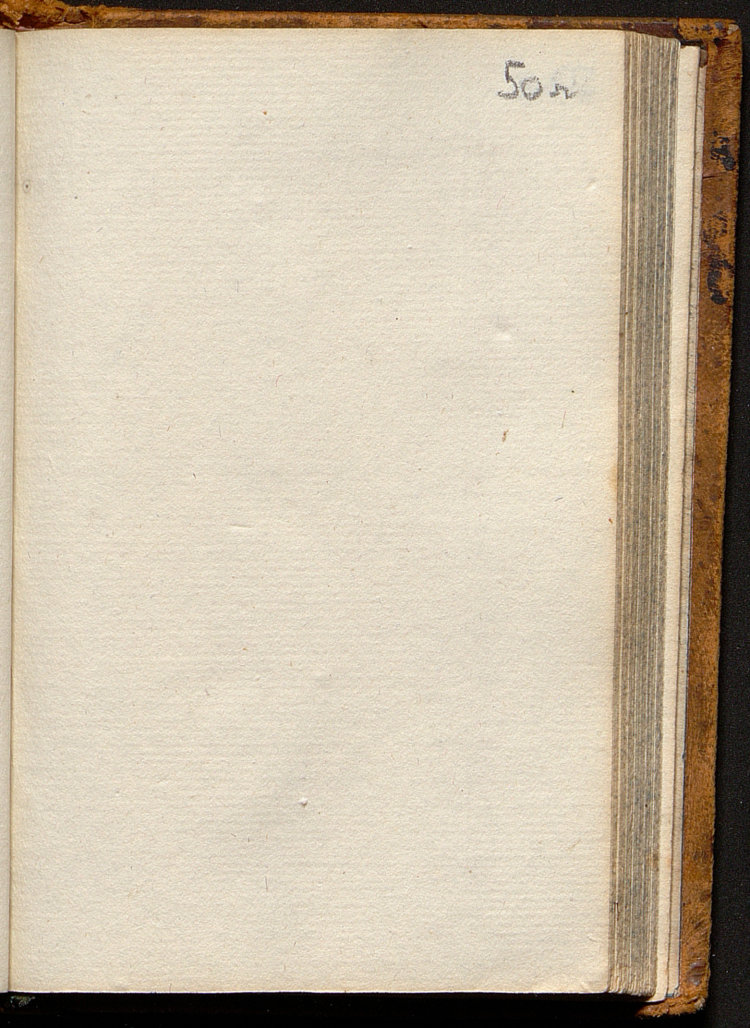
40–

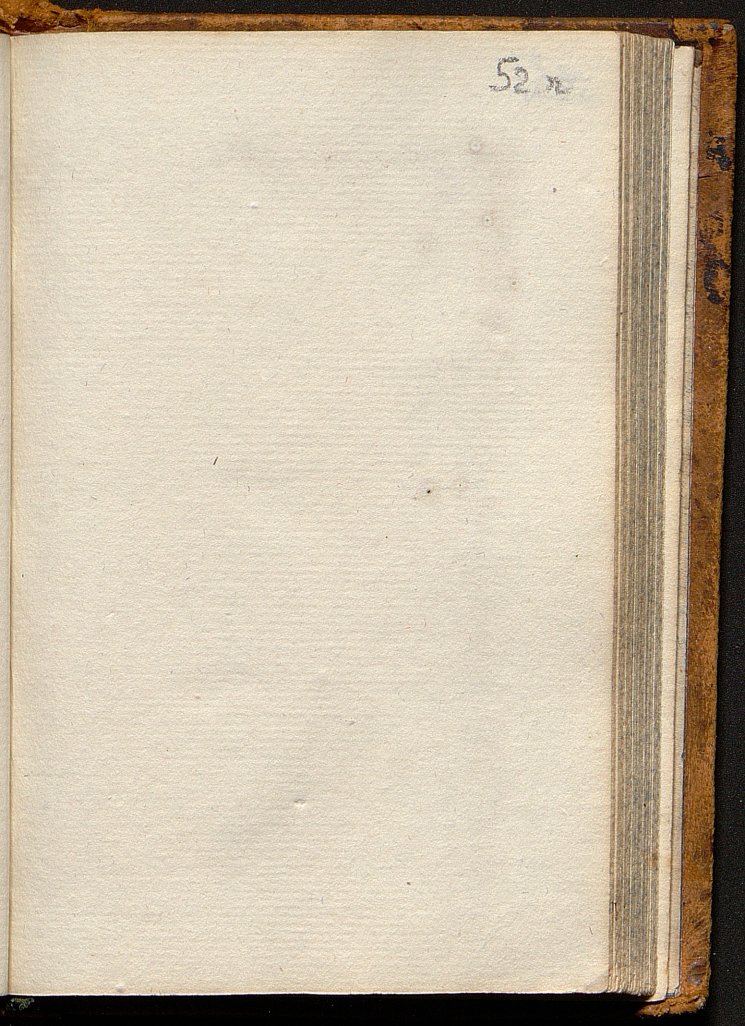

93 n

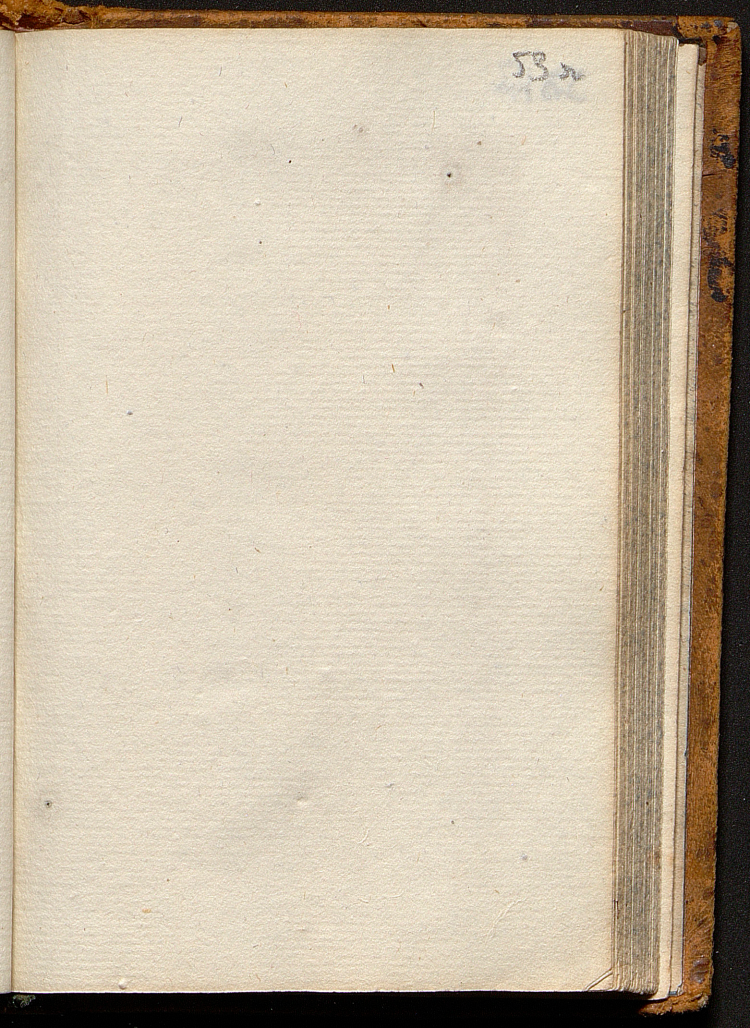

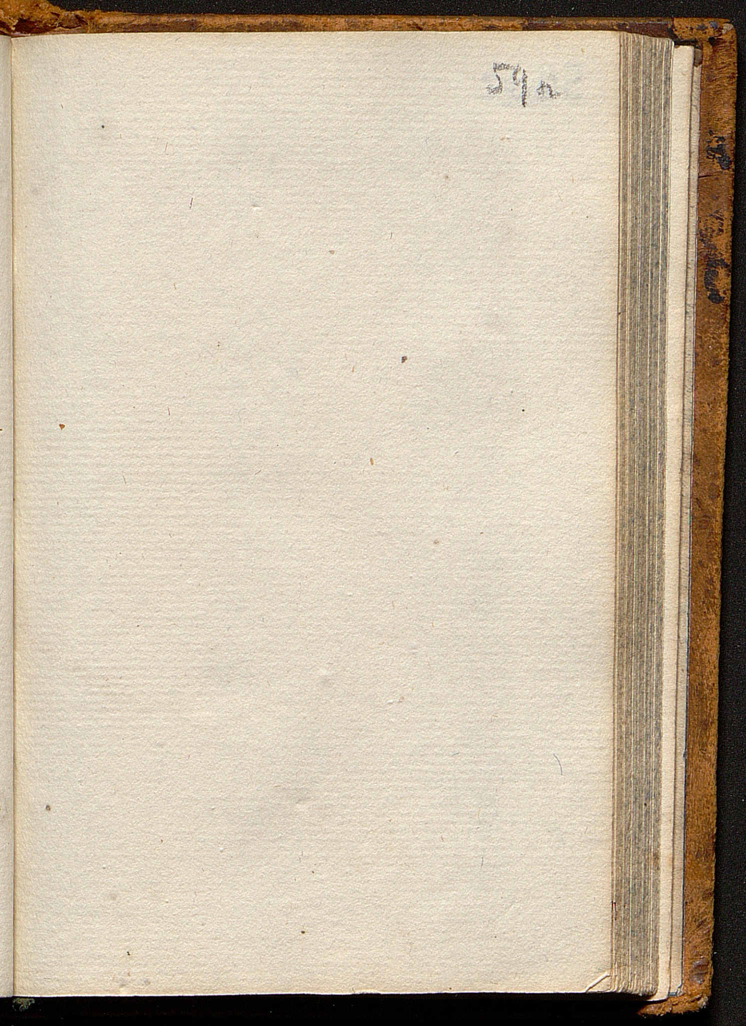

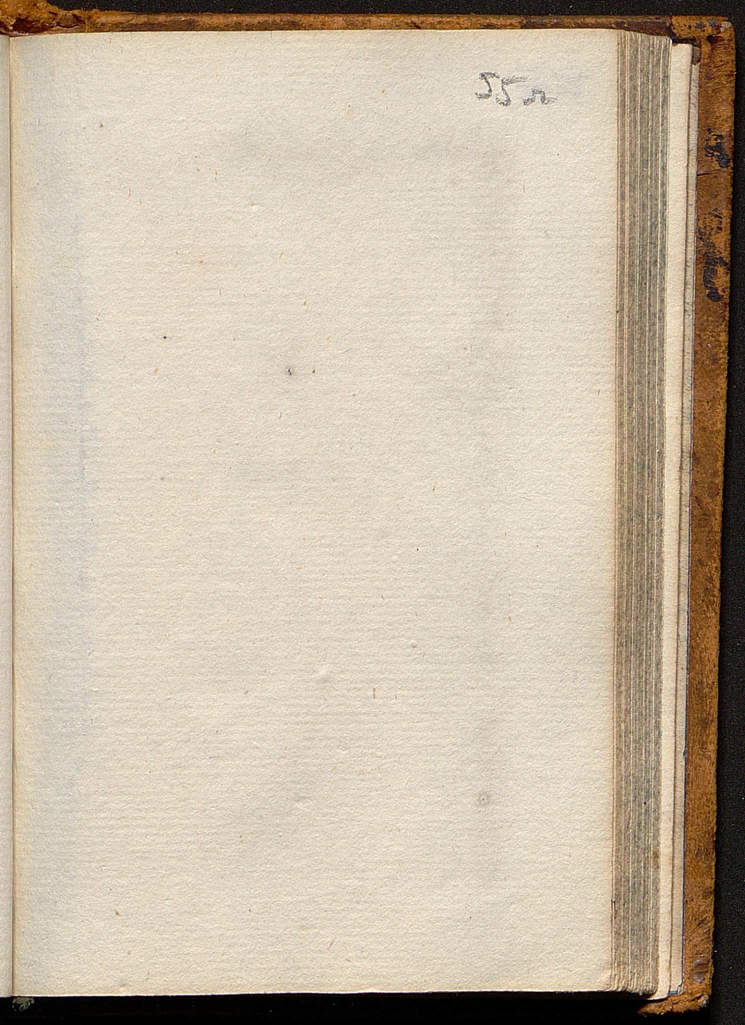

50r

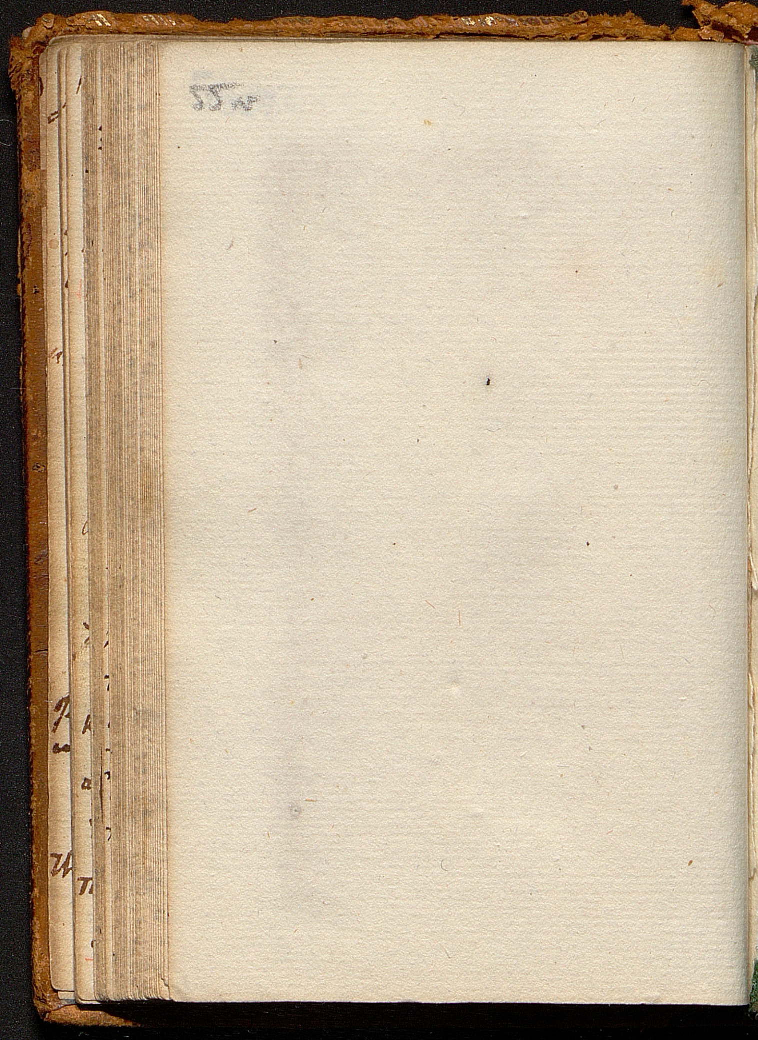

52

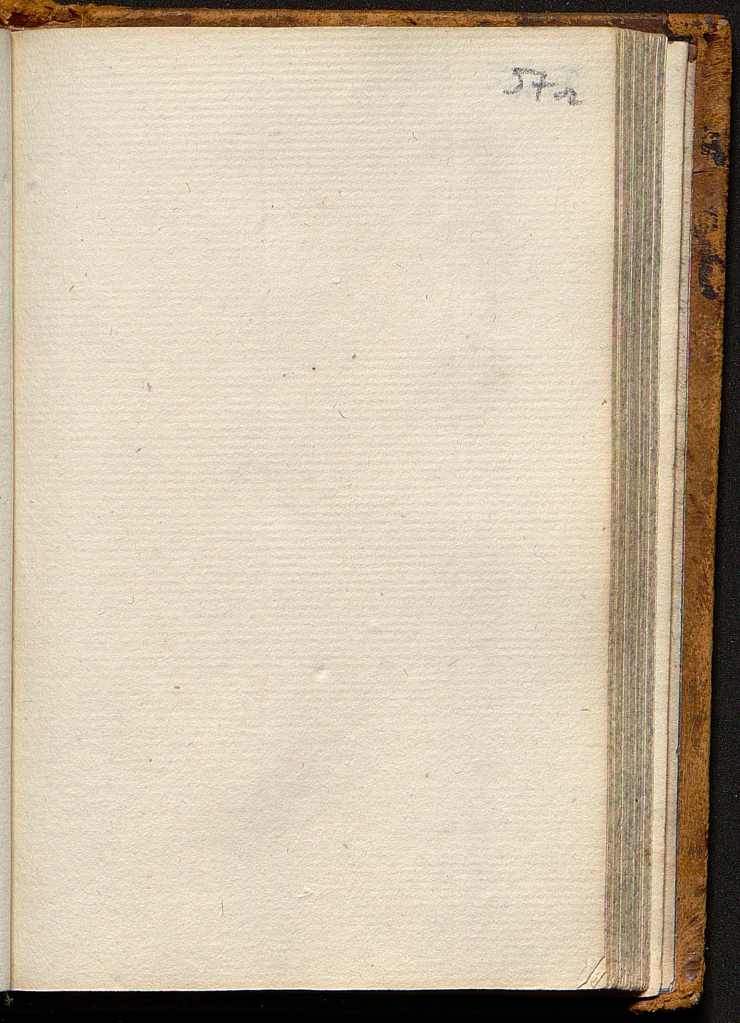
53r

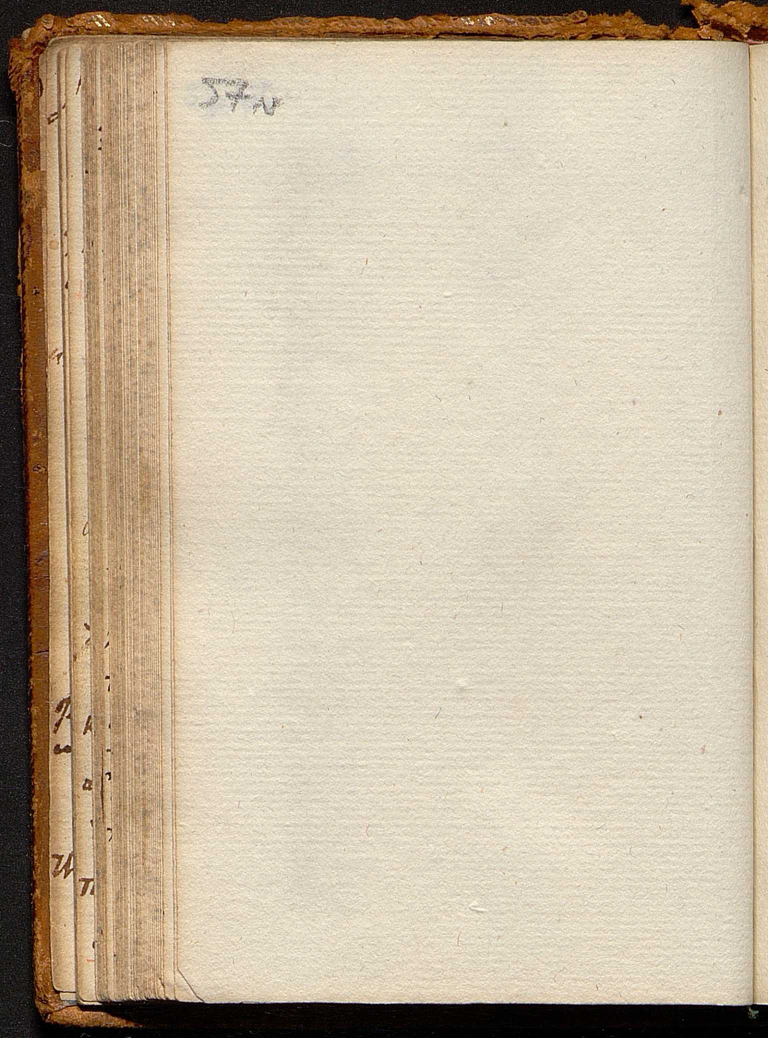

59a

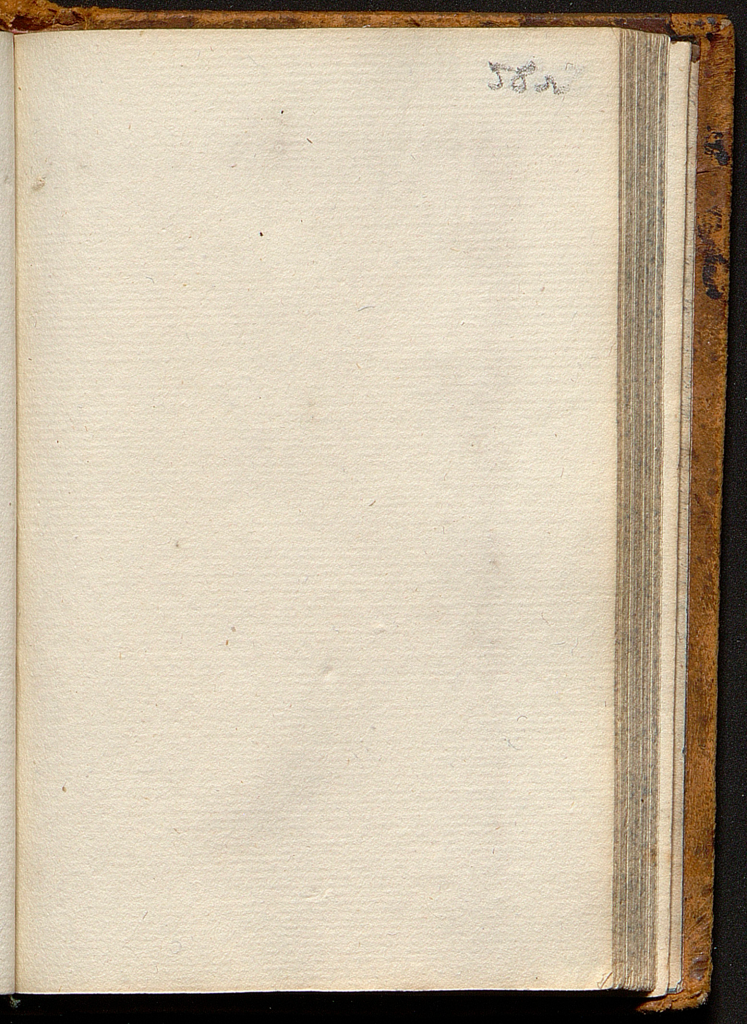

55r

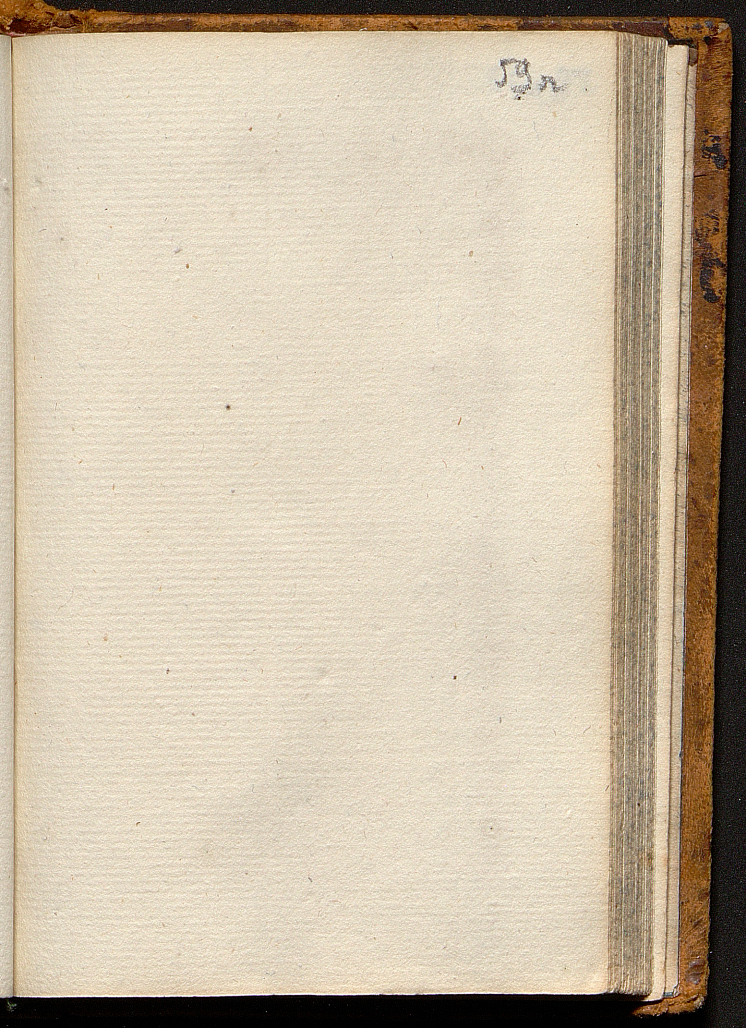

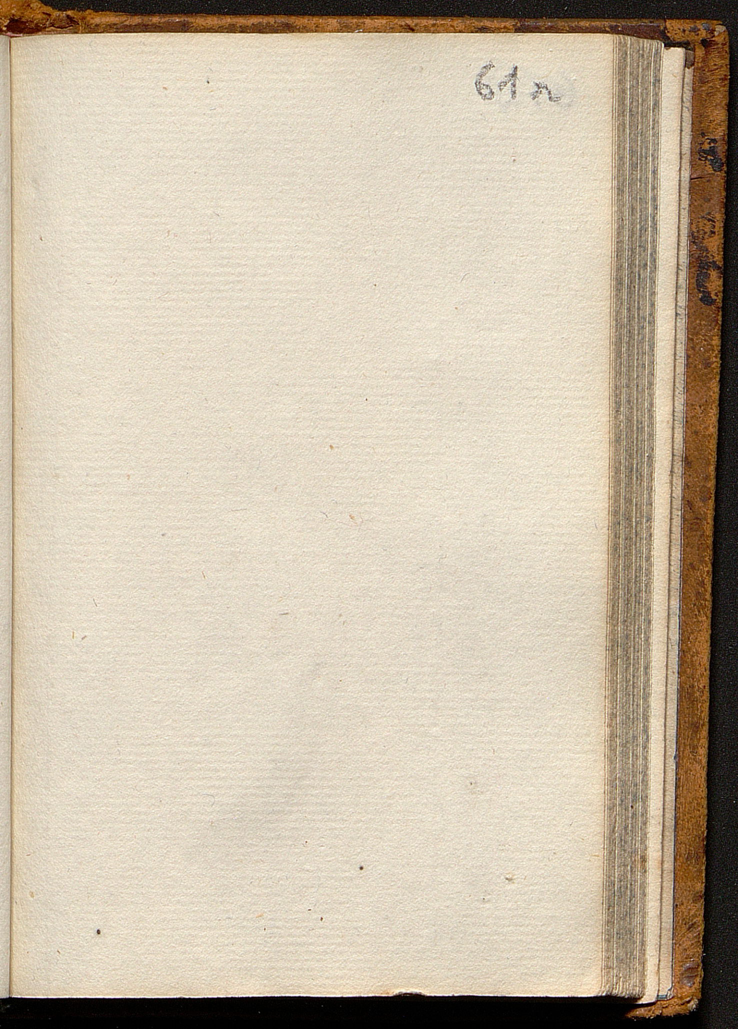

57a

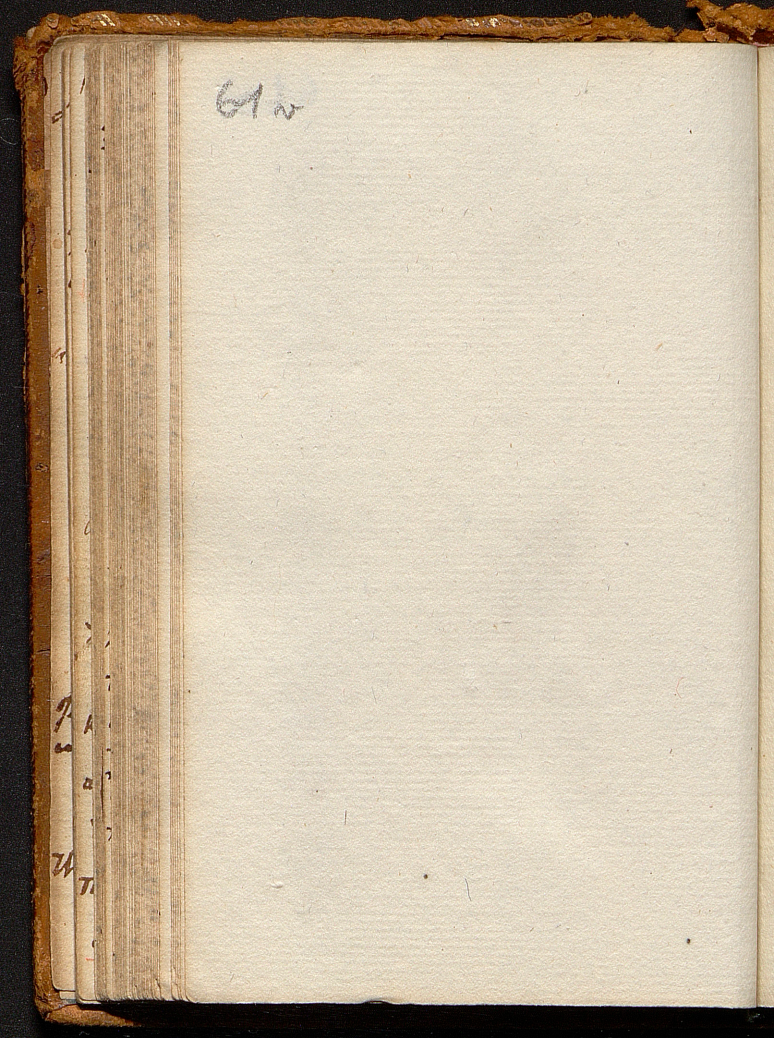

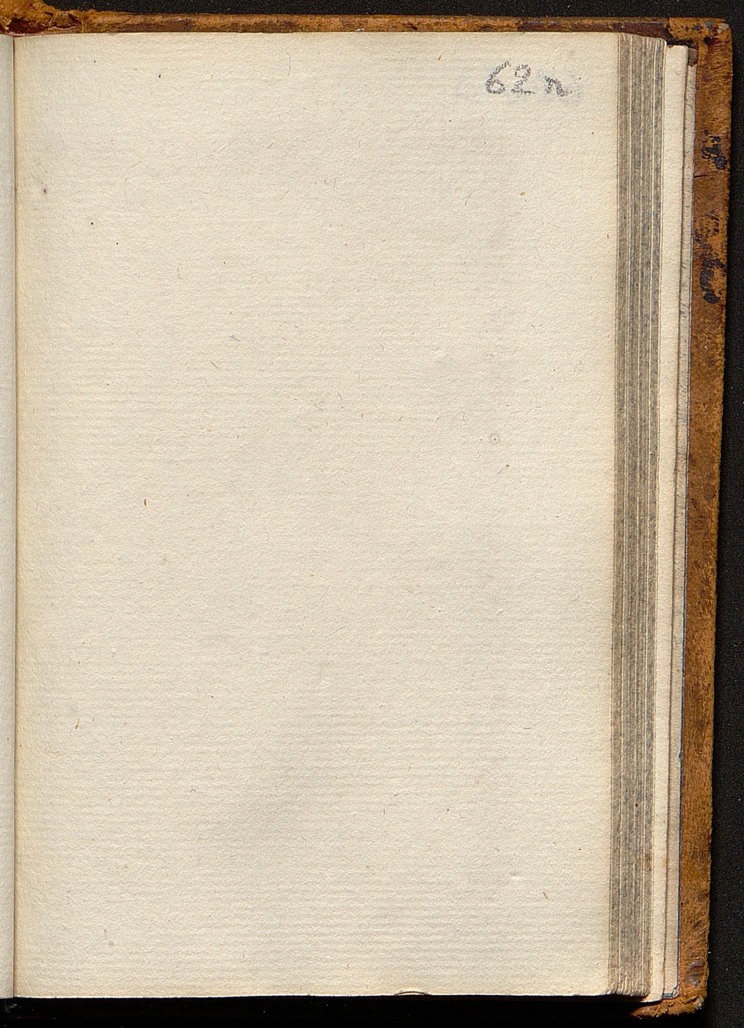

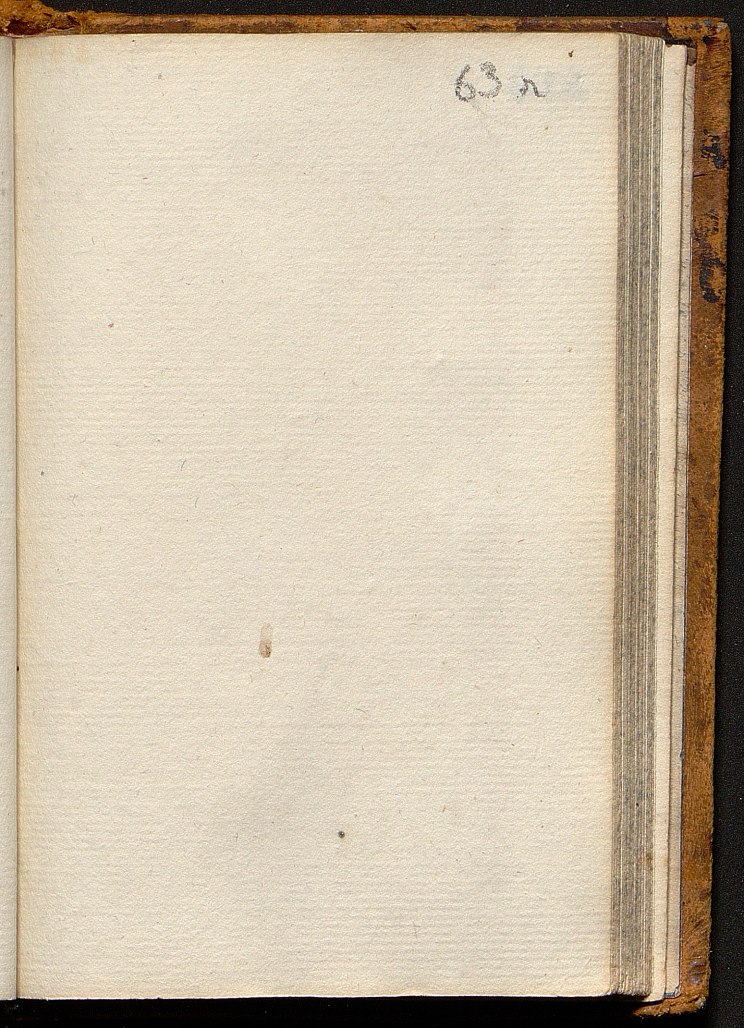

52 N°

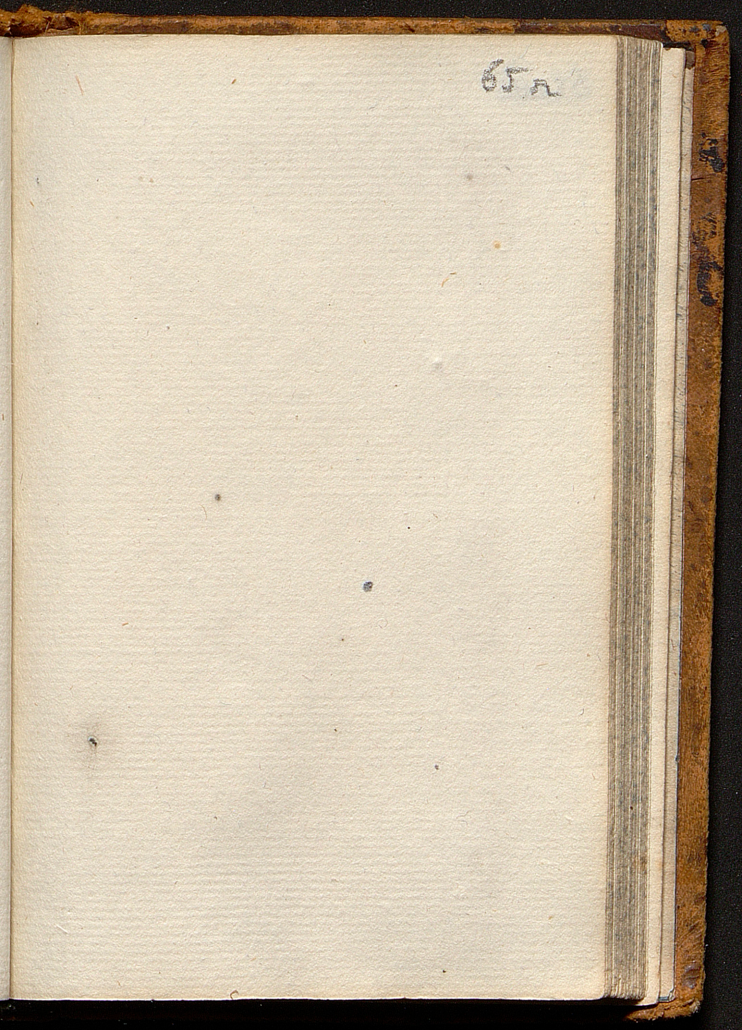

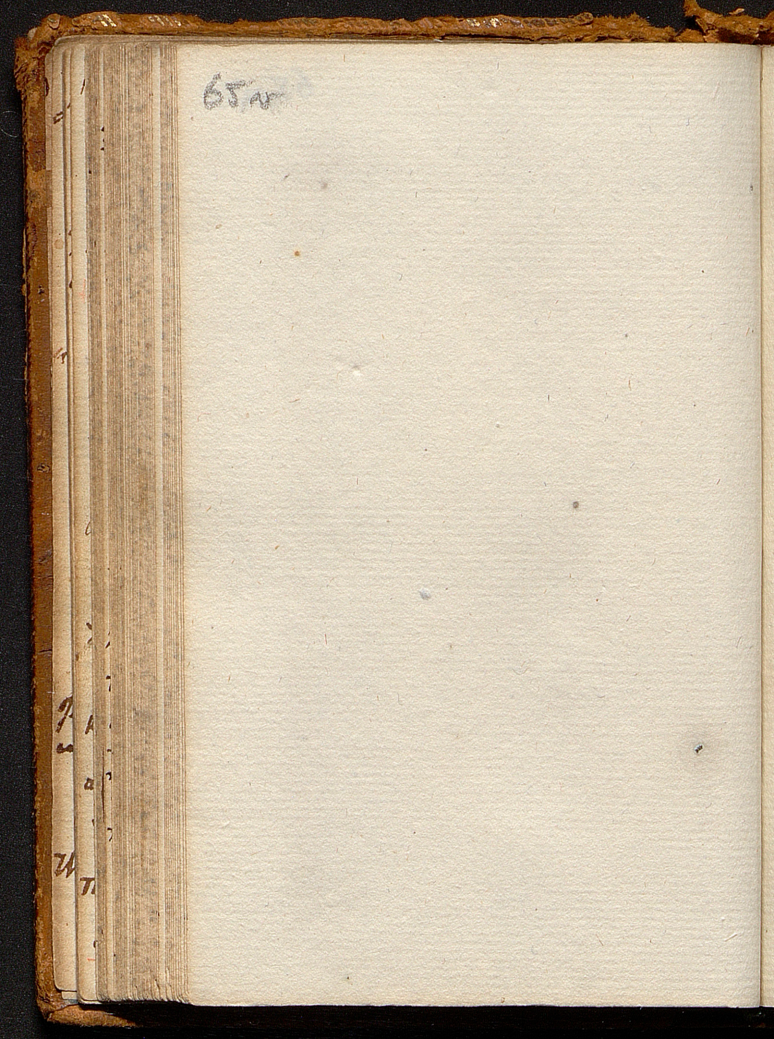

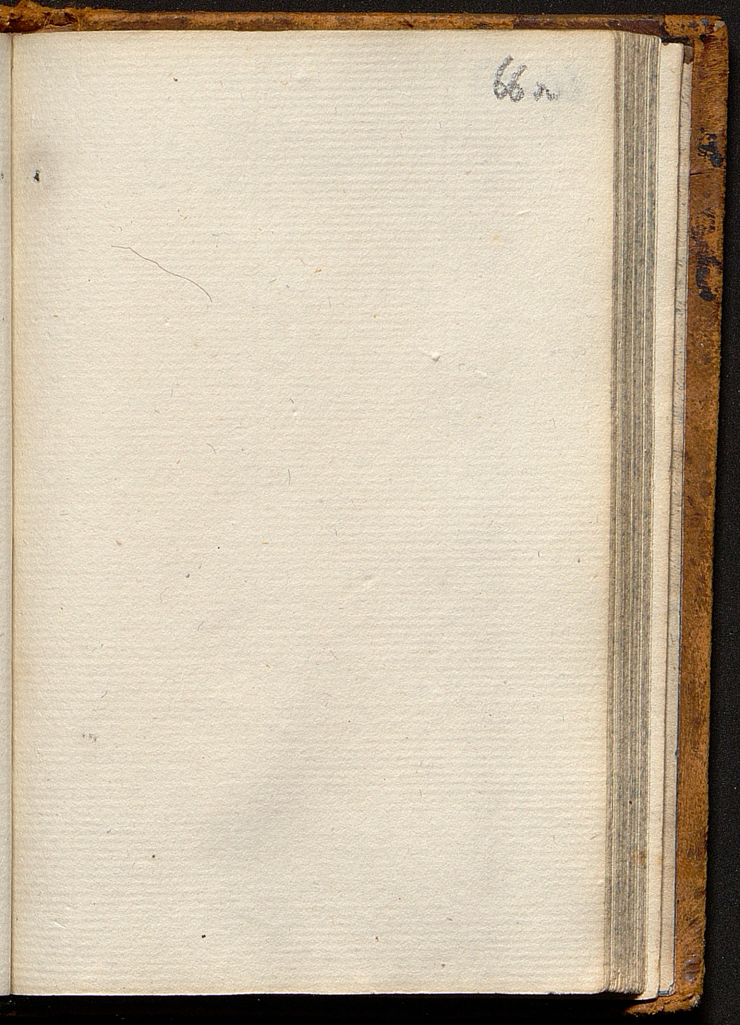

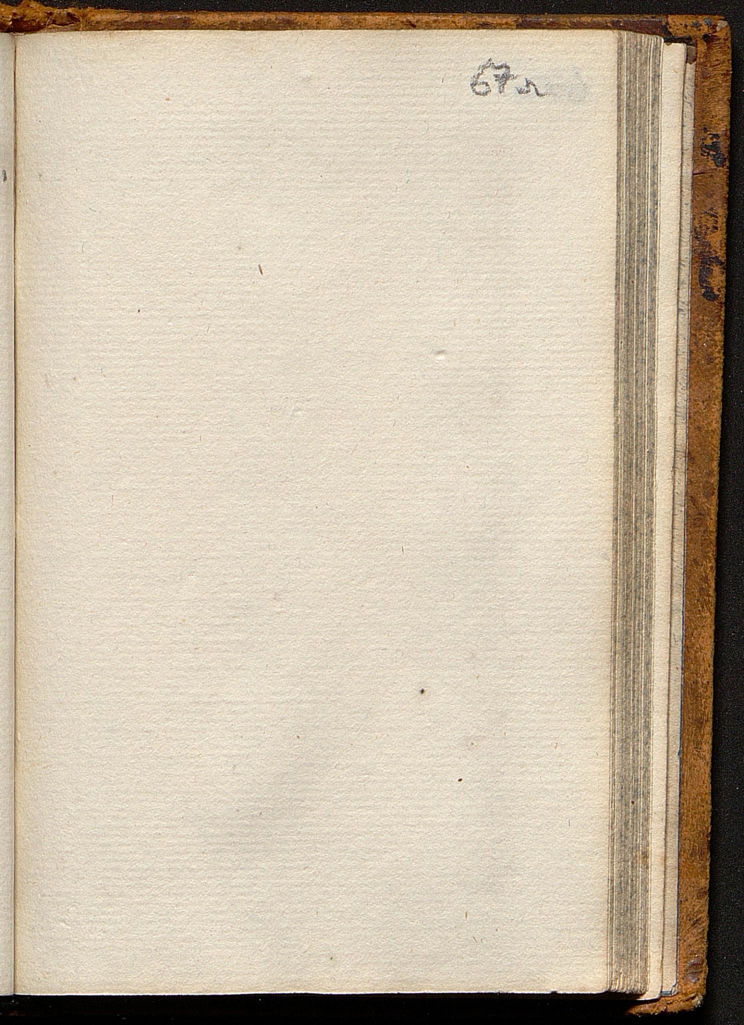

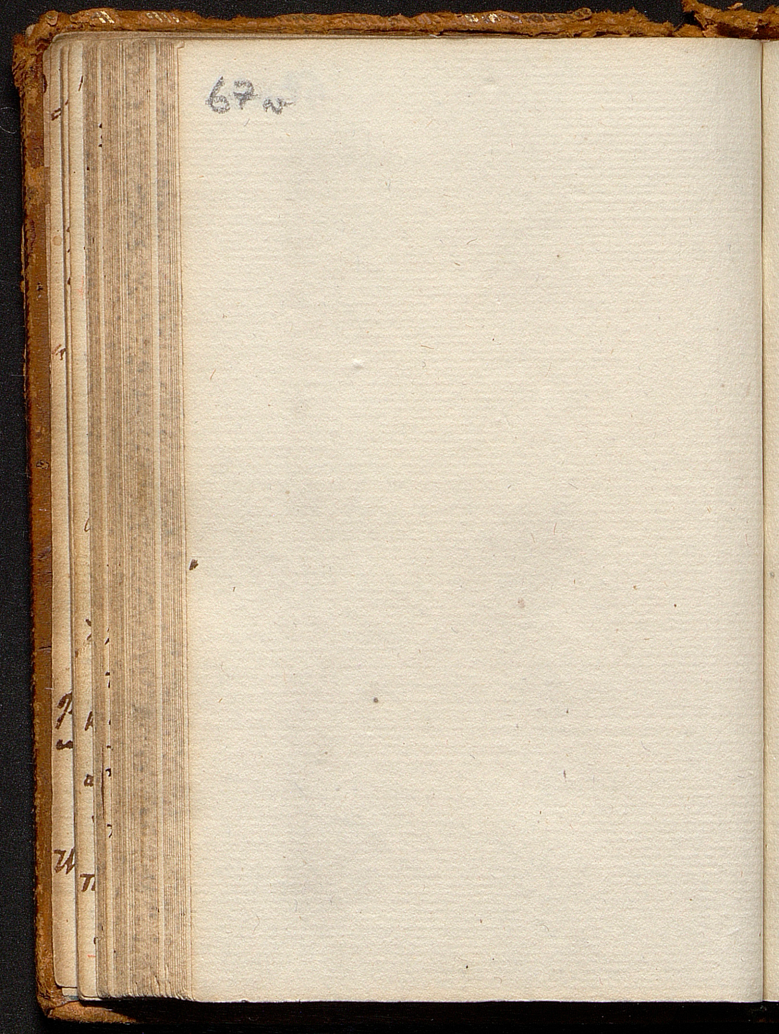
64r

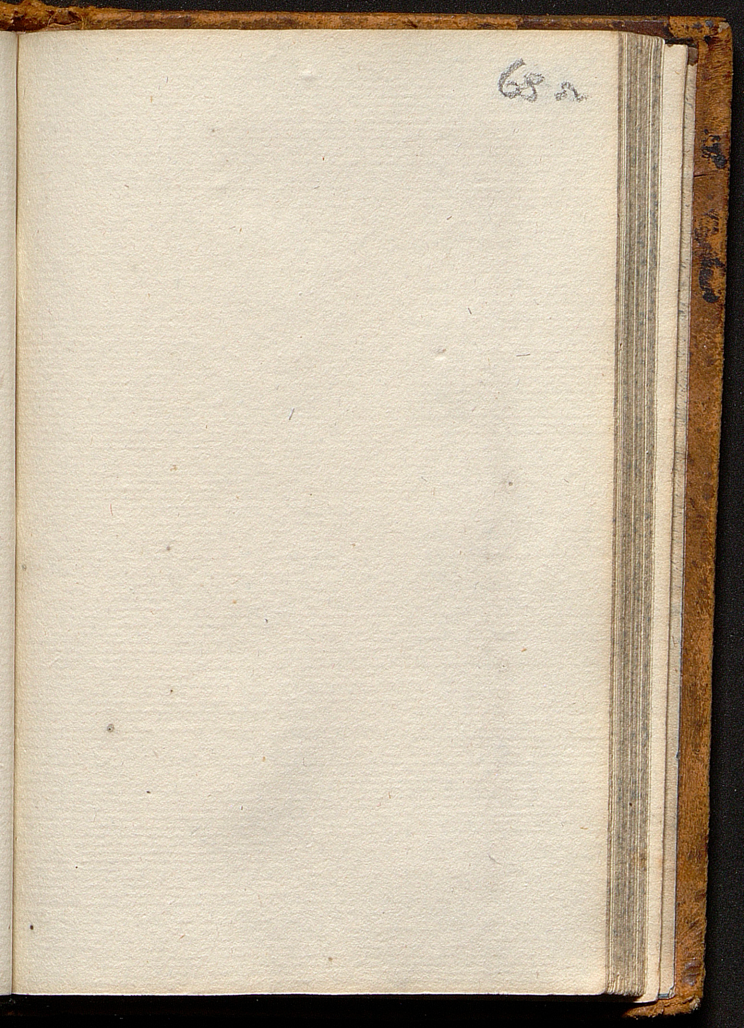

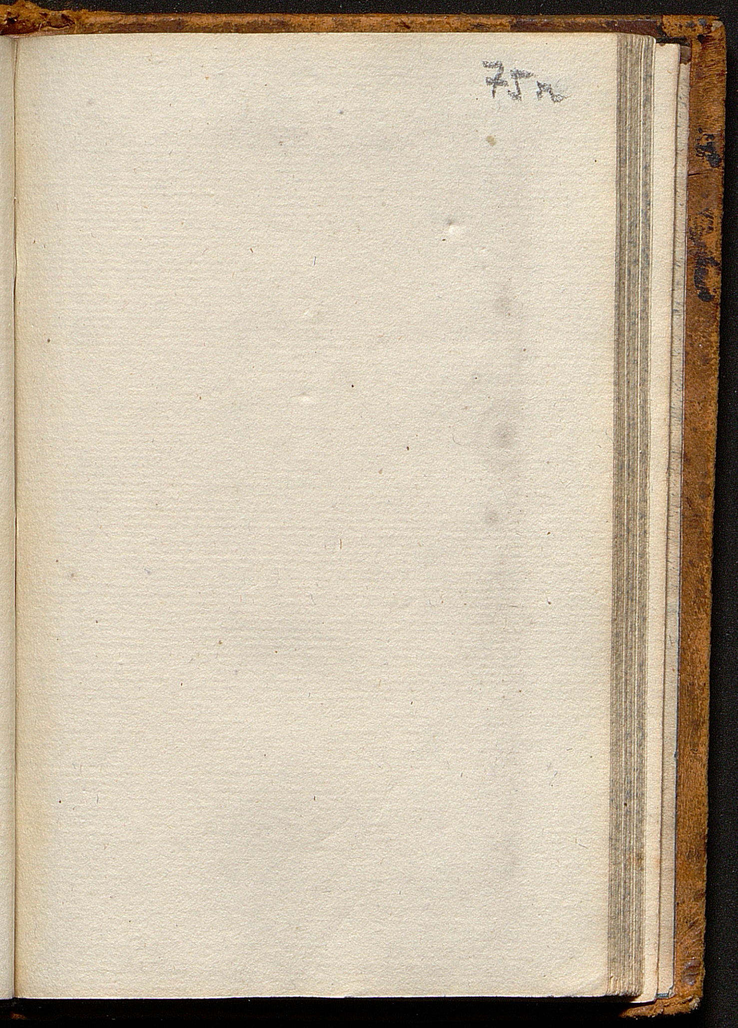

67r

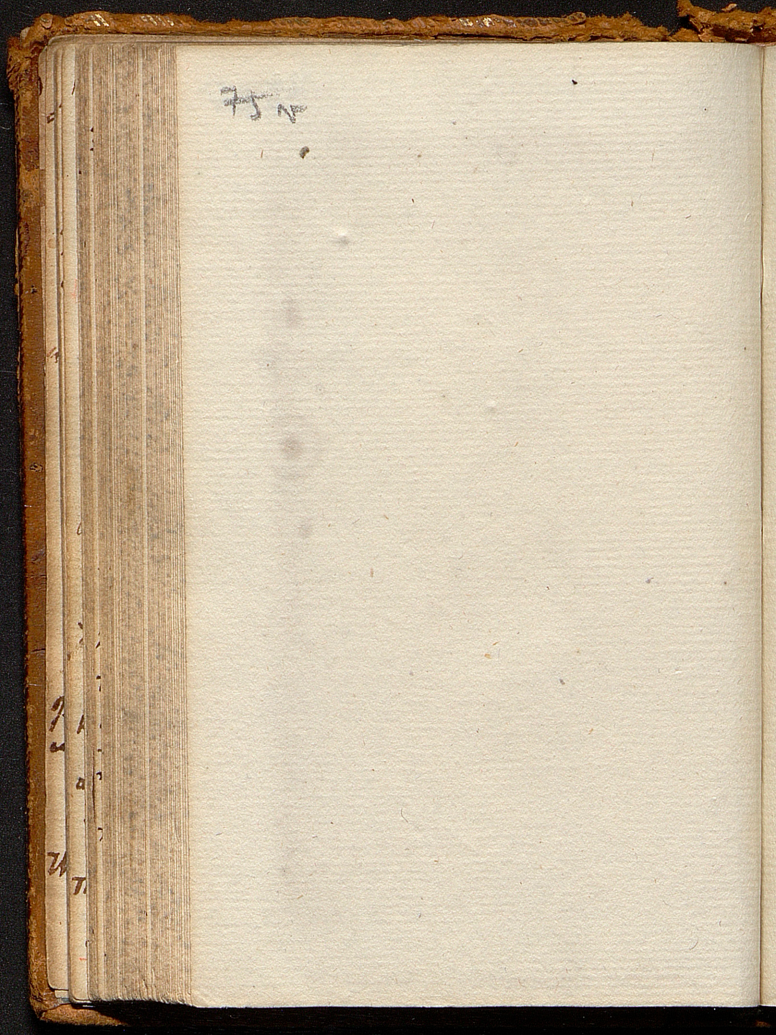

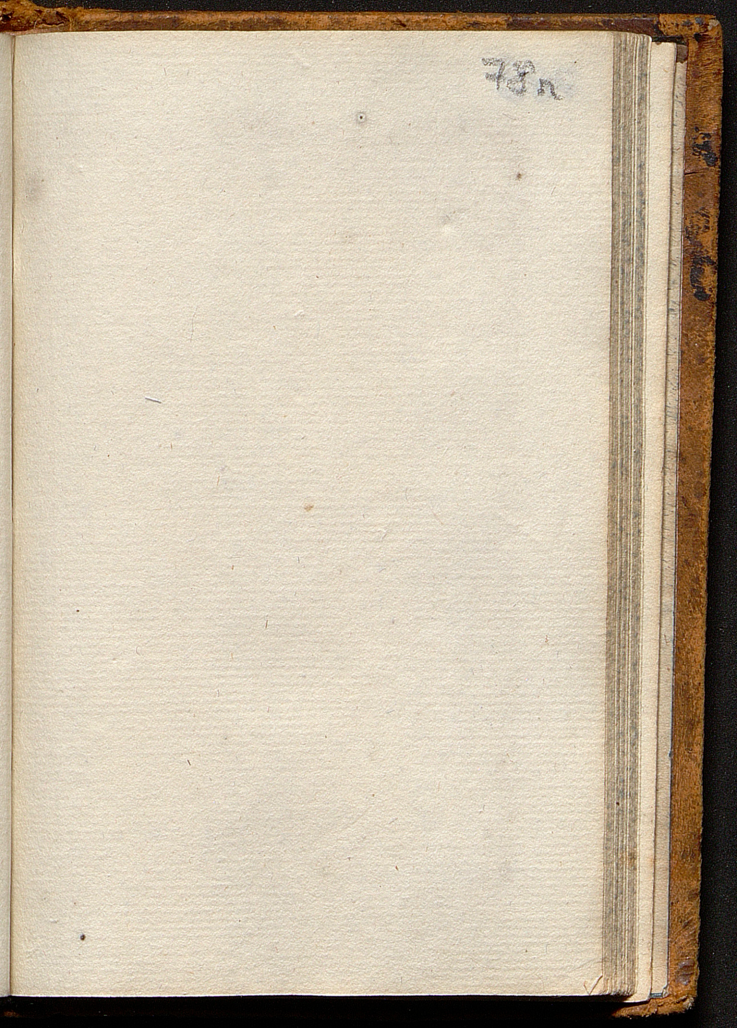

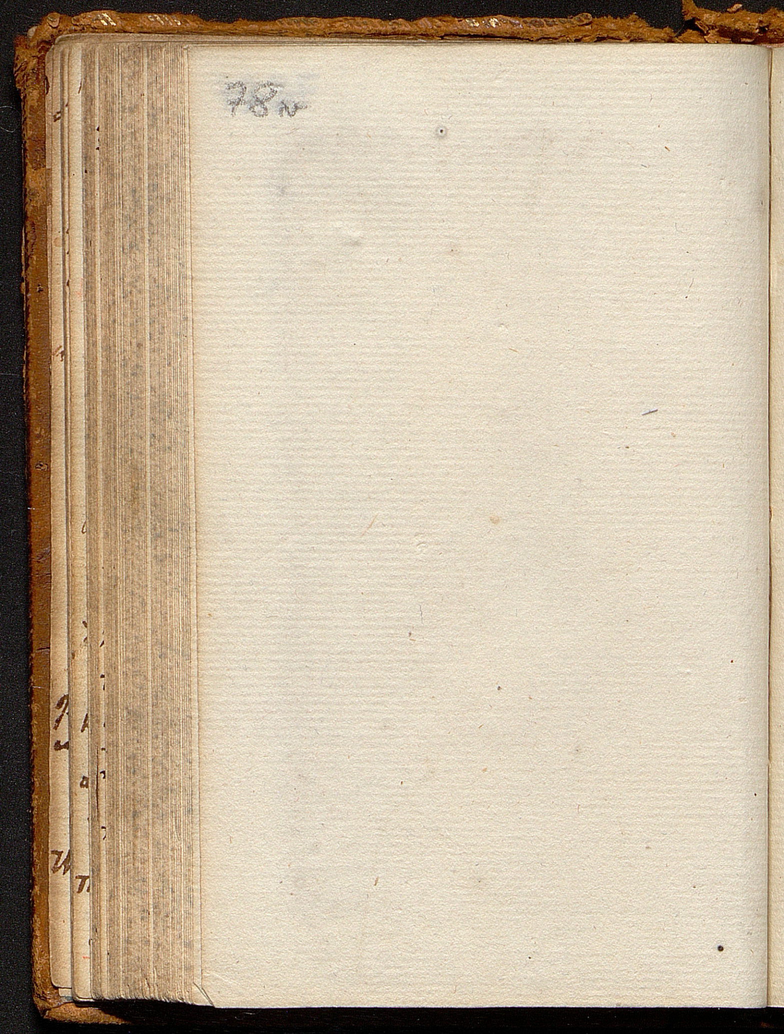
71 r.

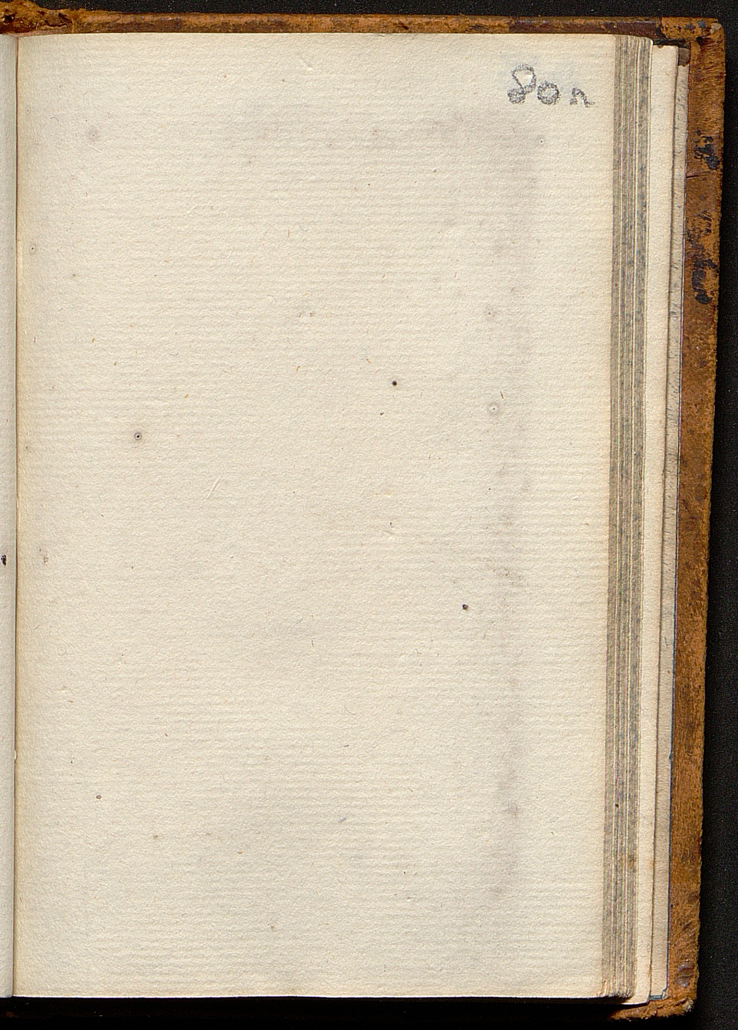
71v

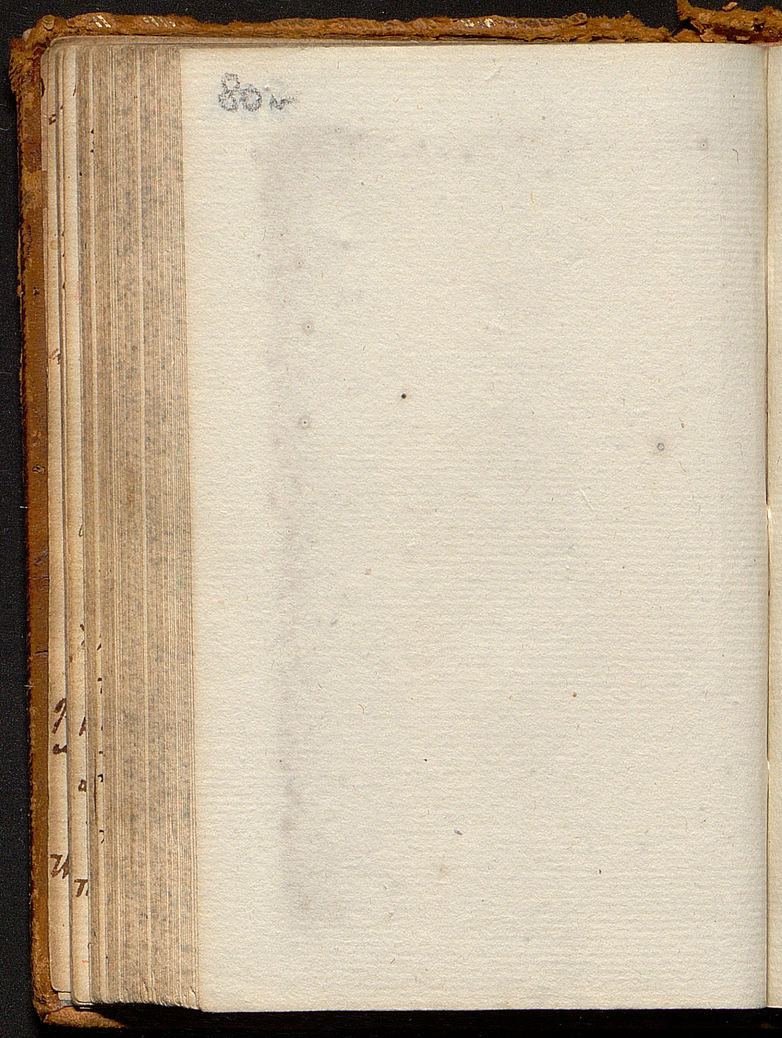

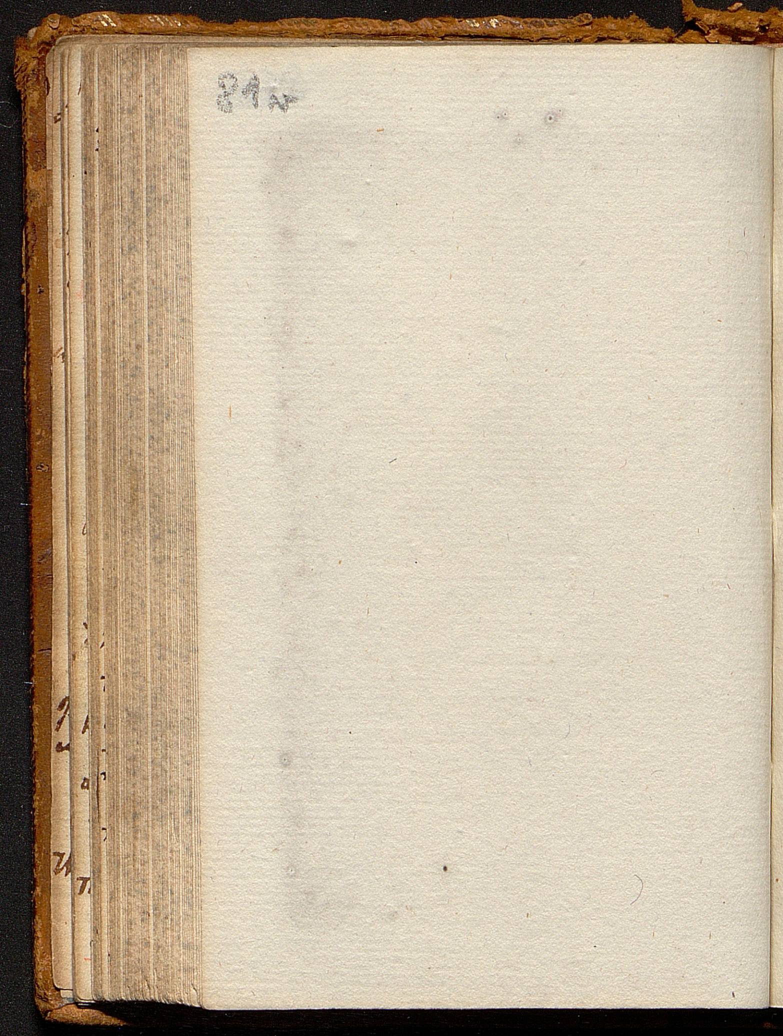

75v

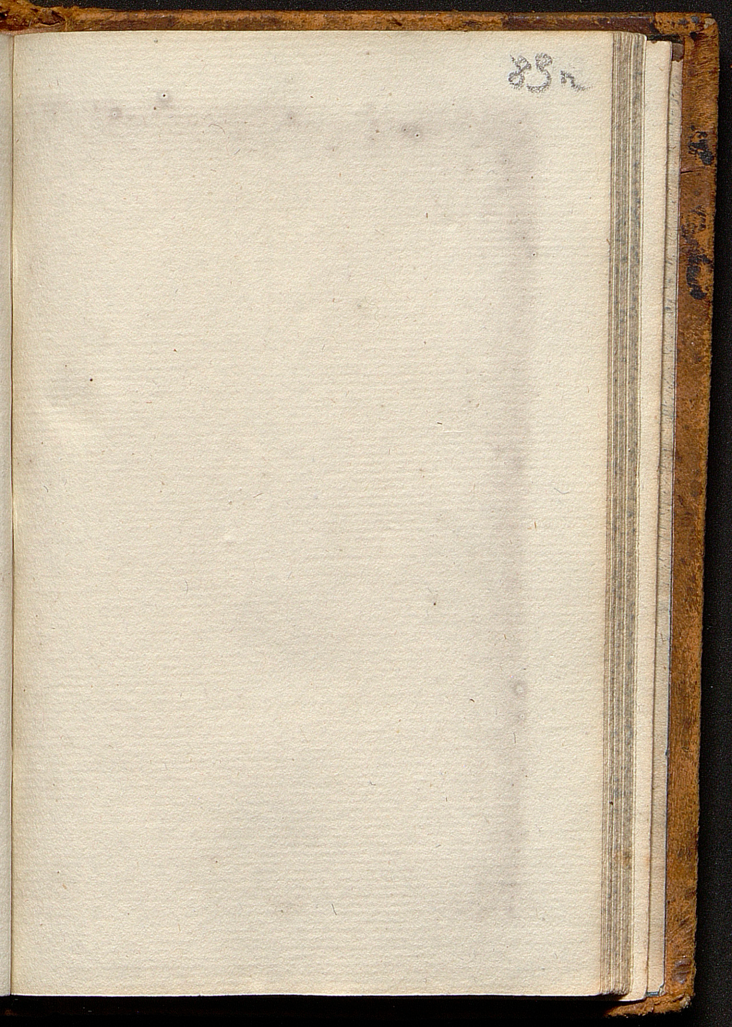

78n

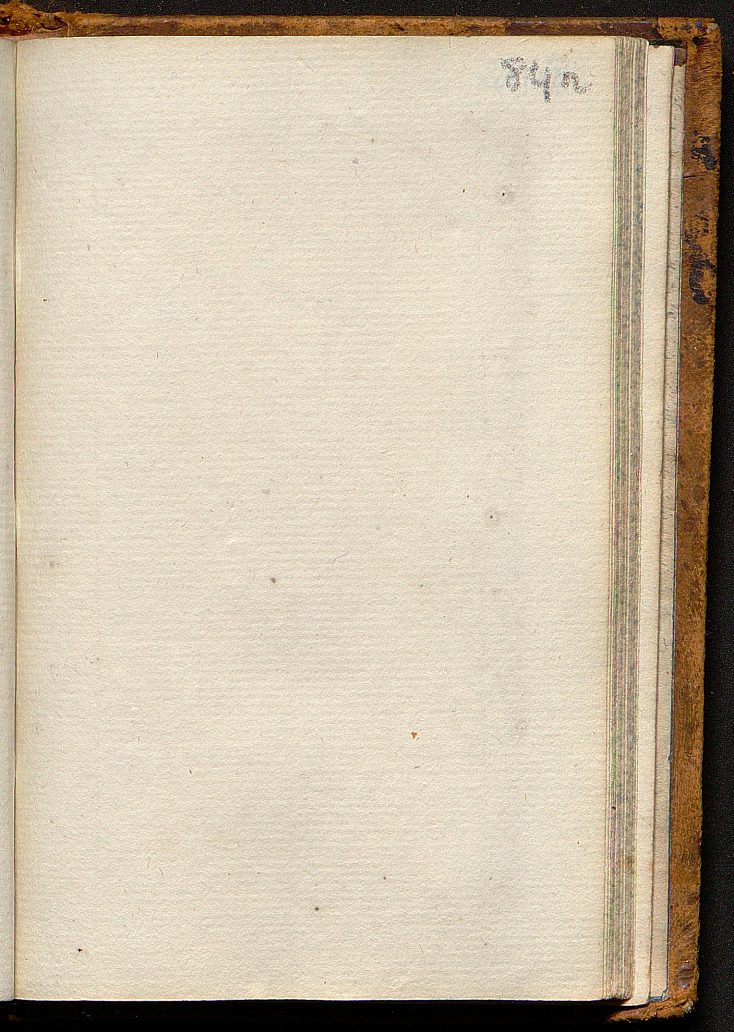

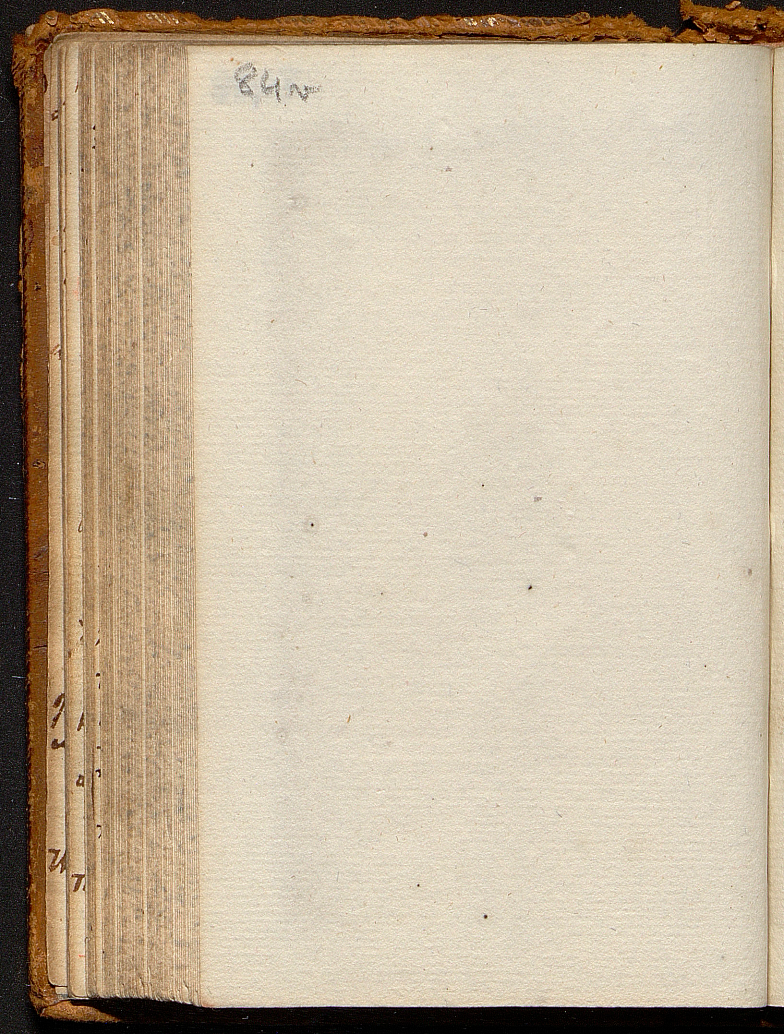

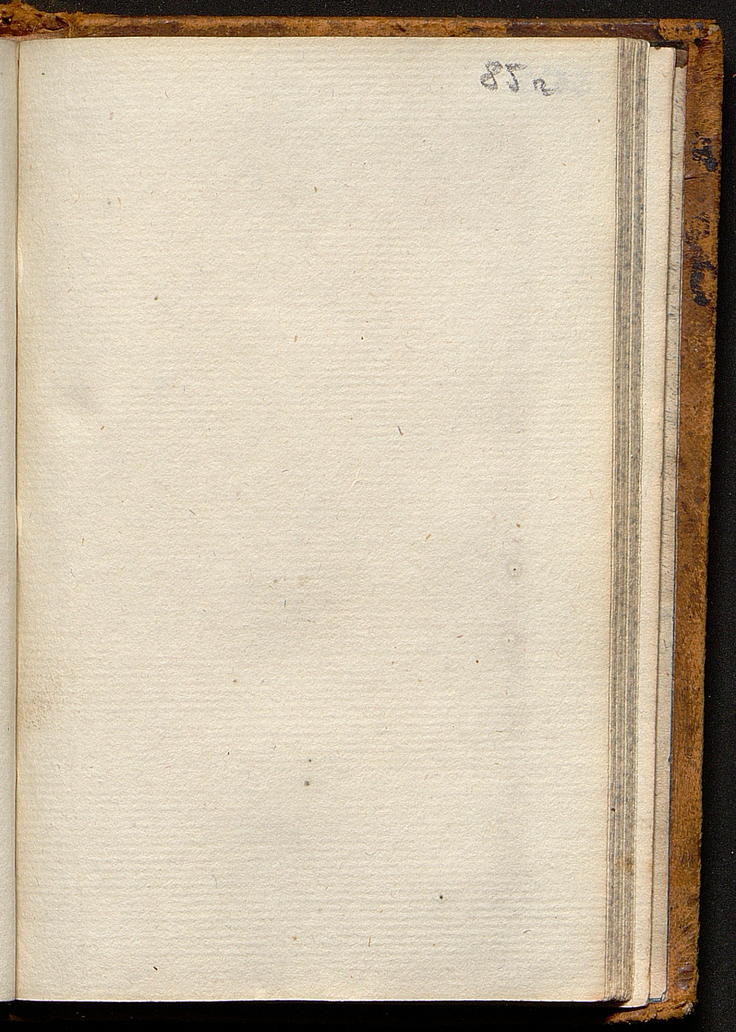

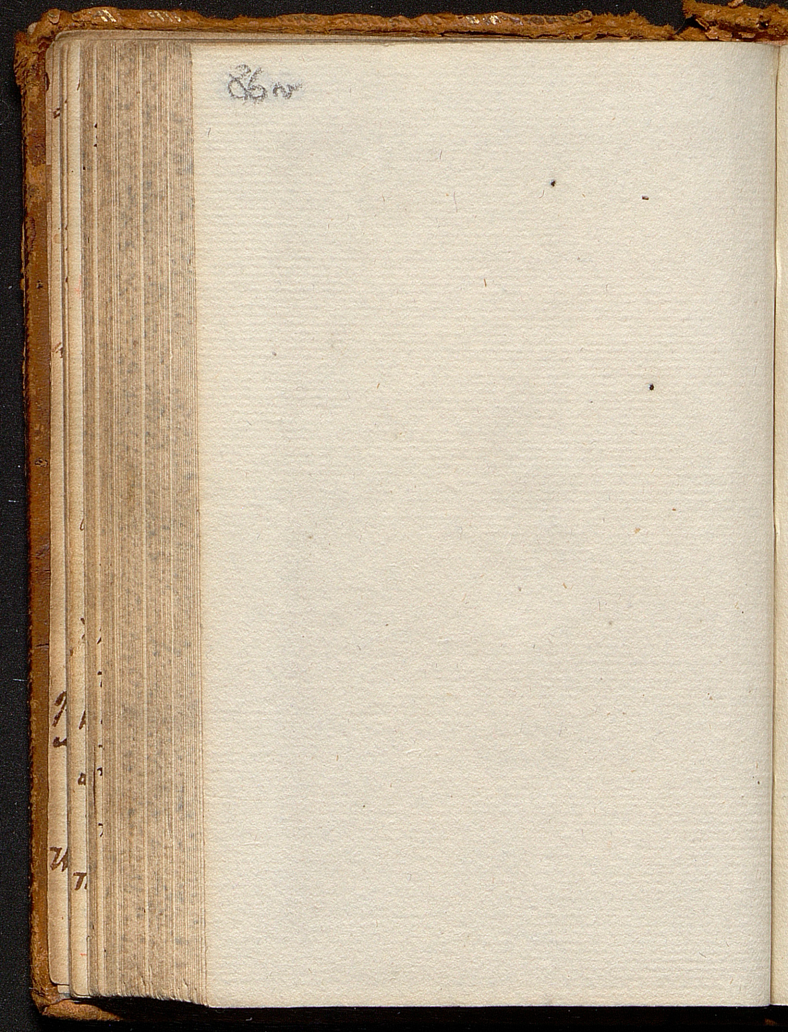

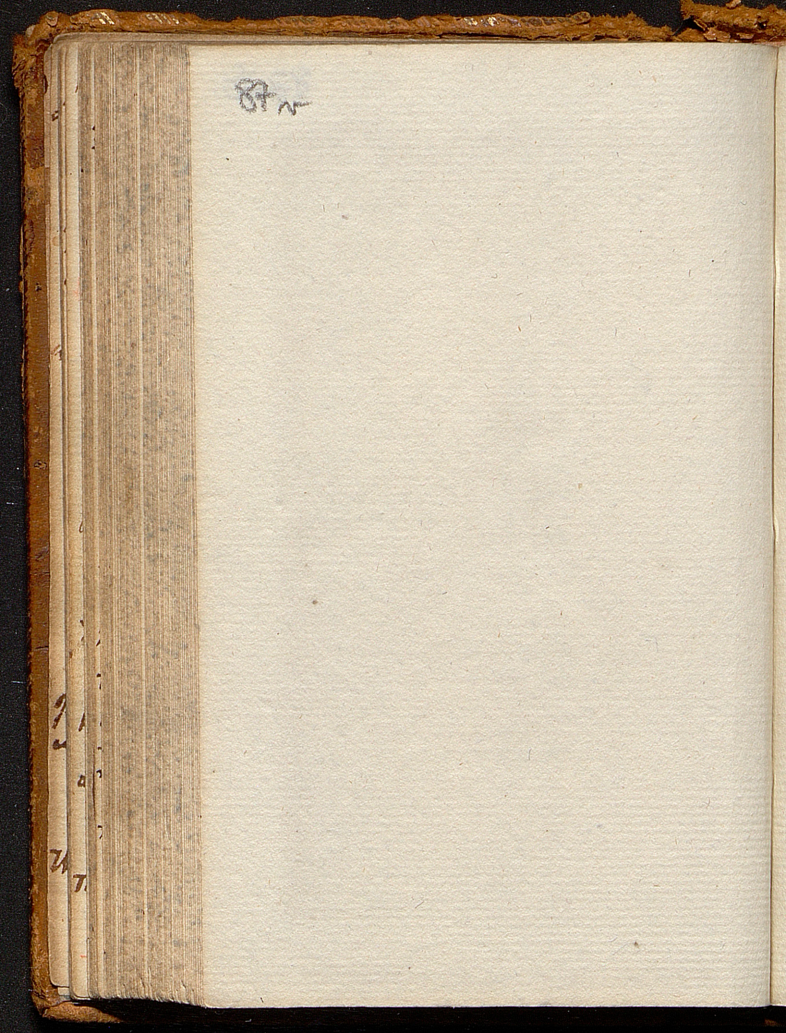

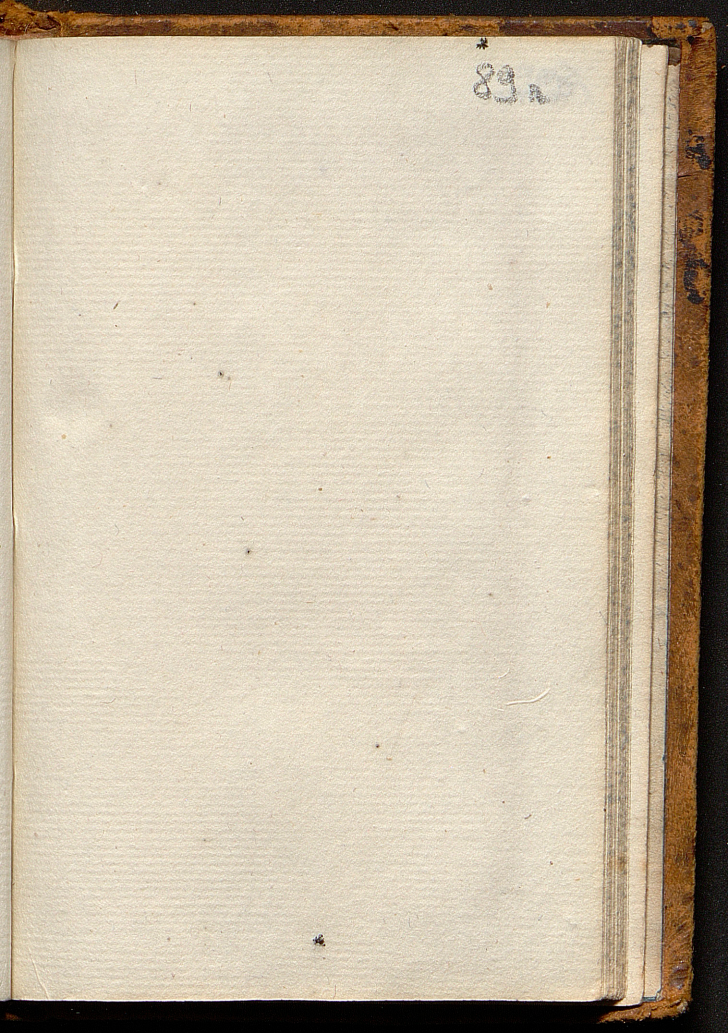

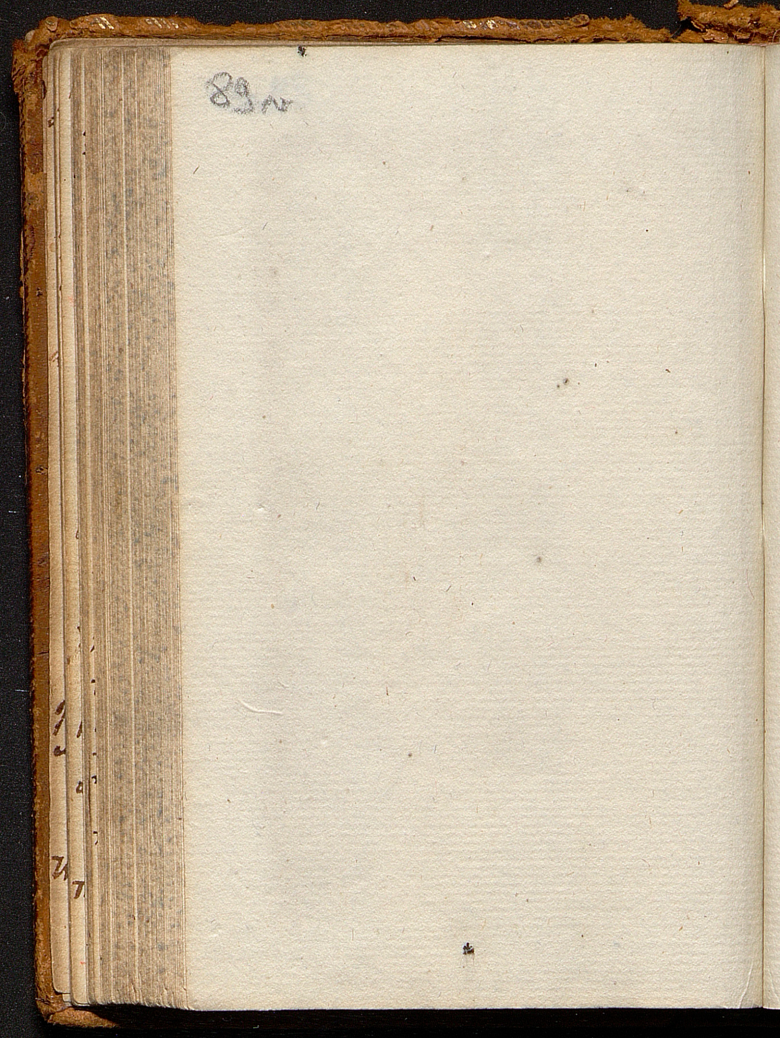

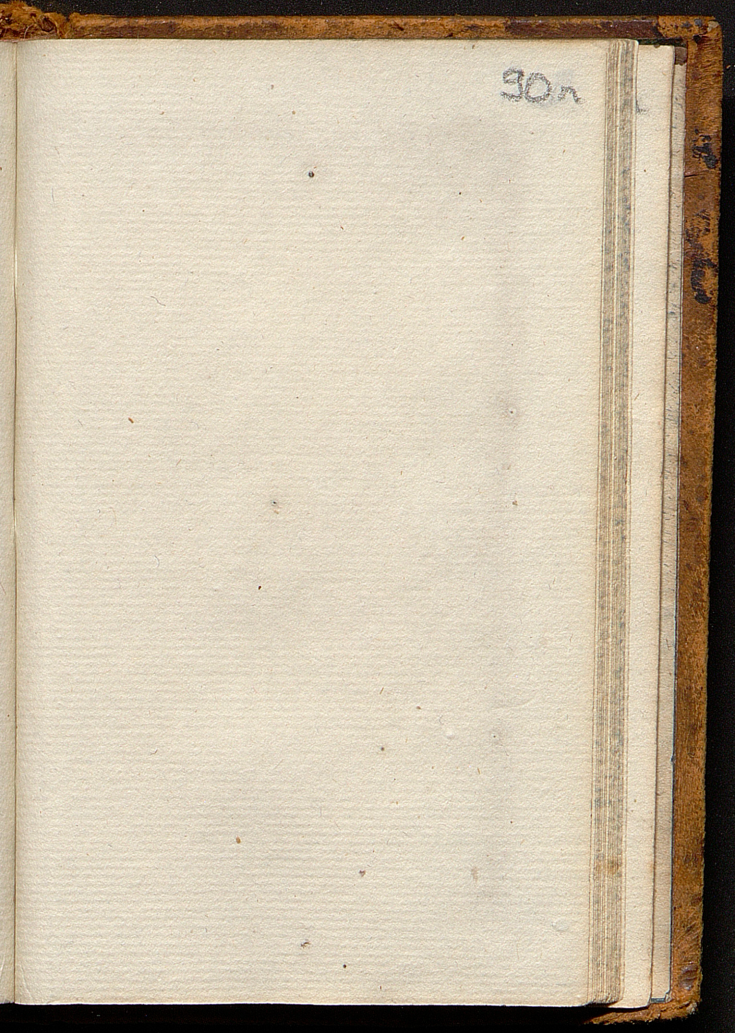

85r

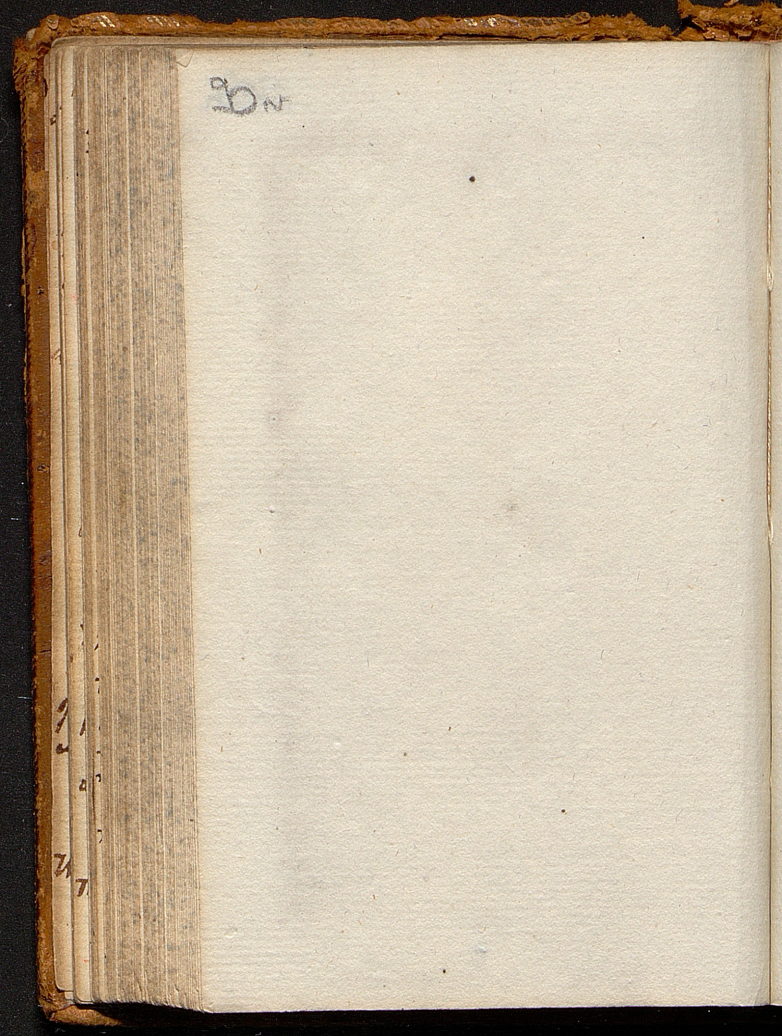

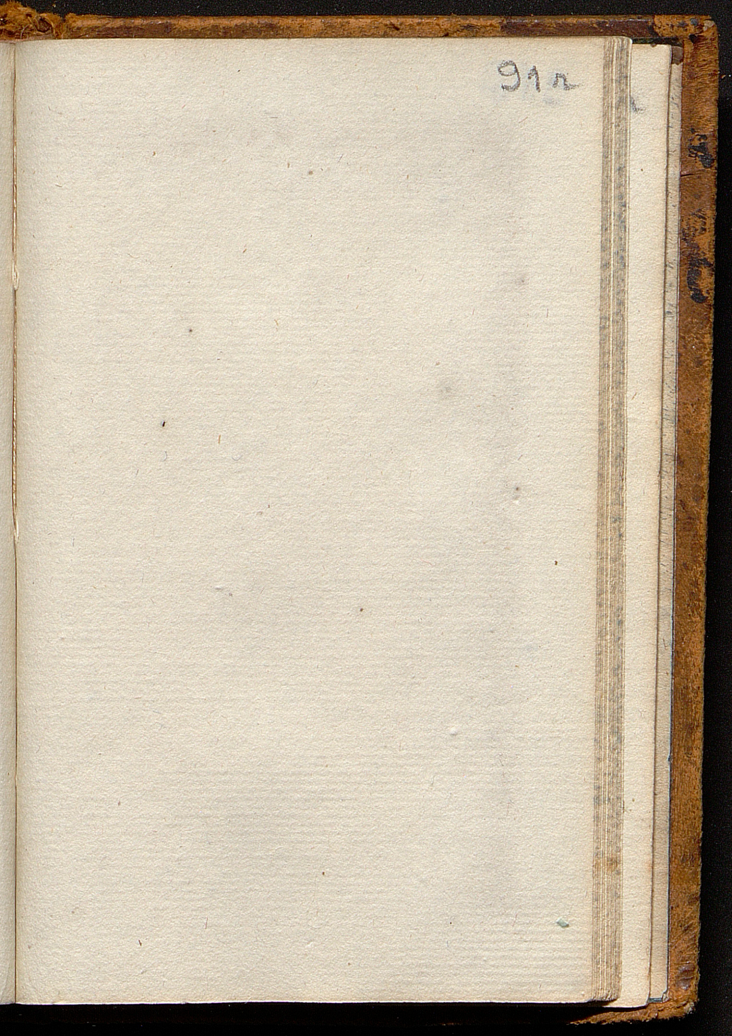

87v

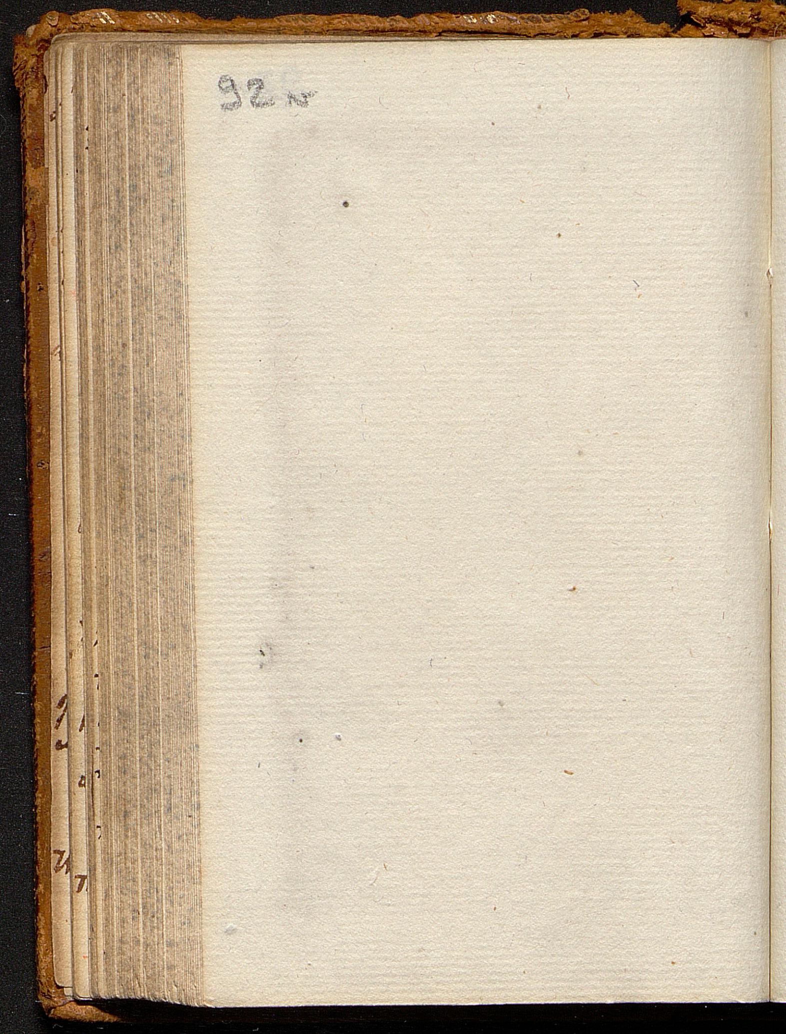

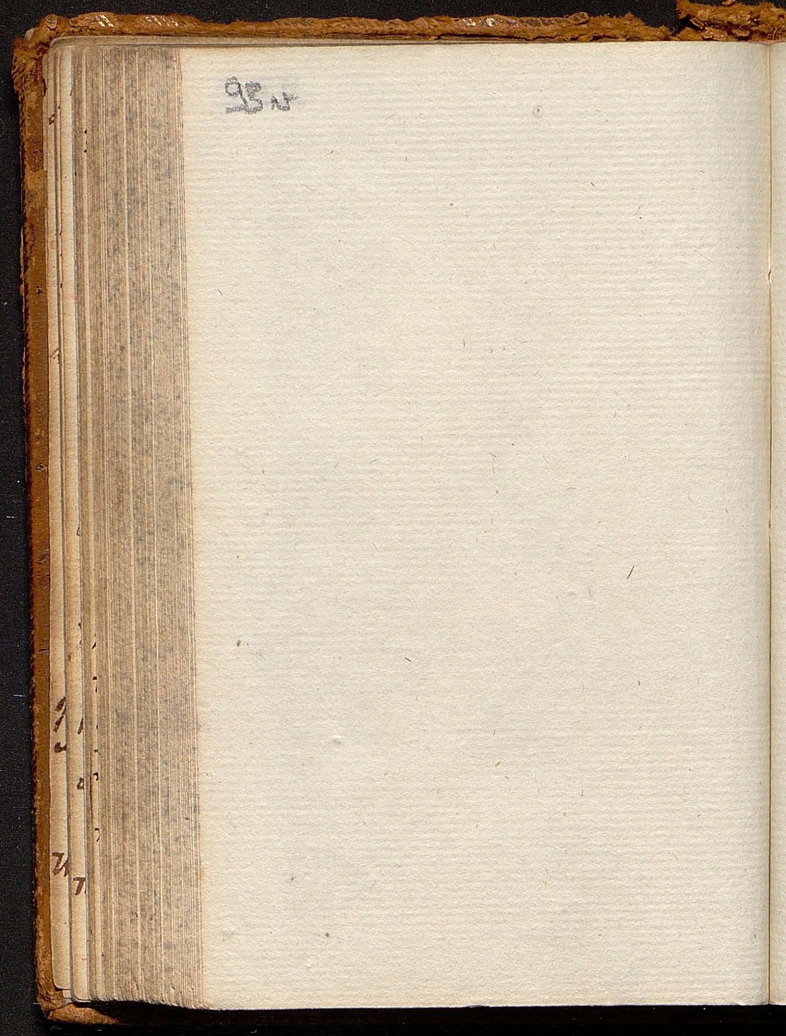

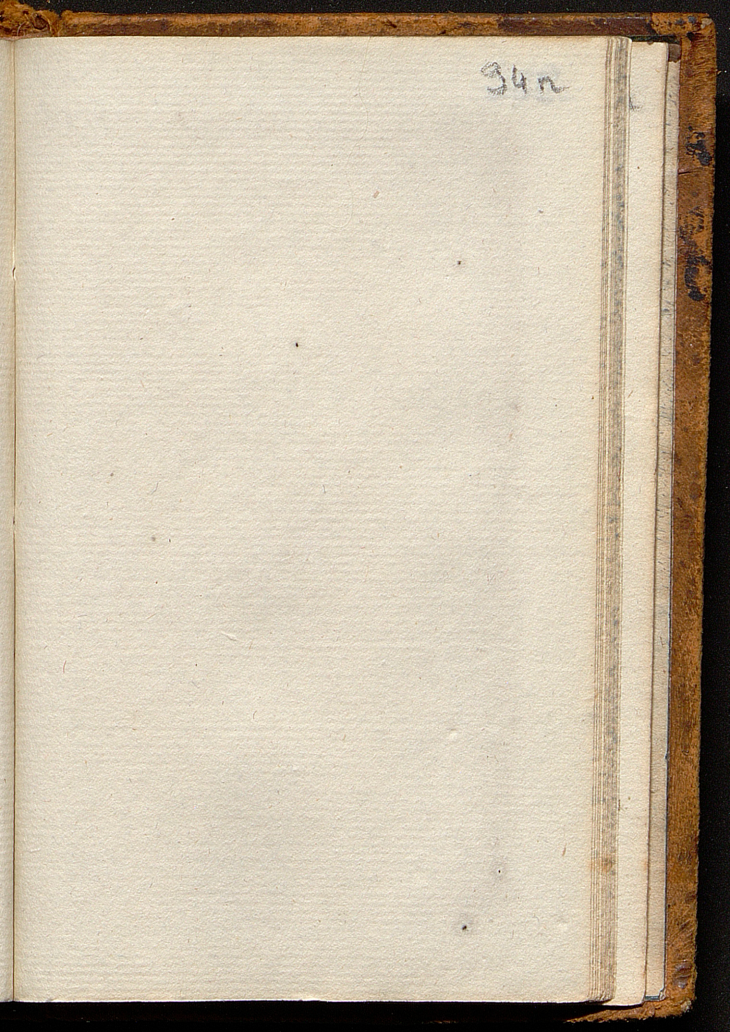

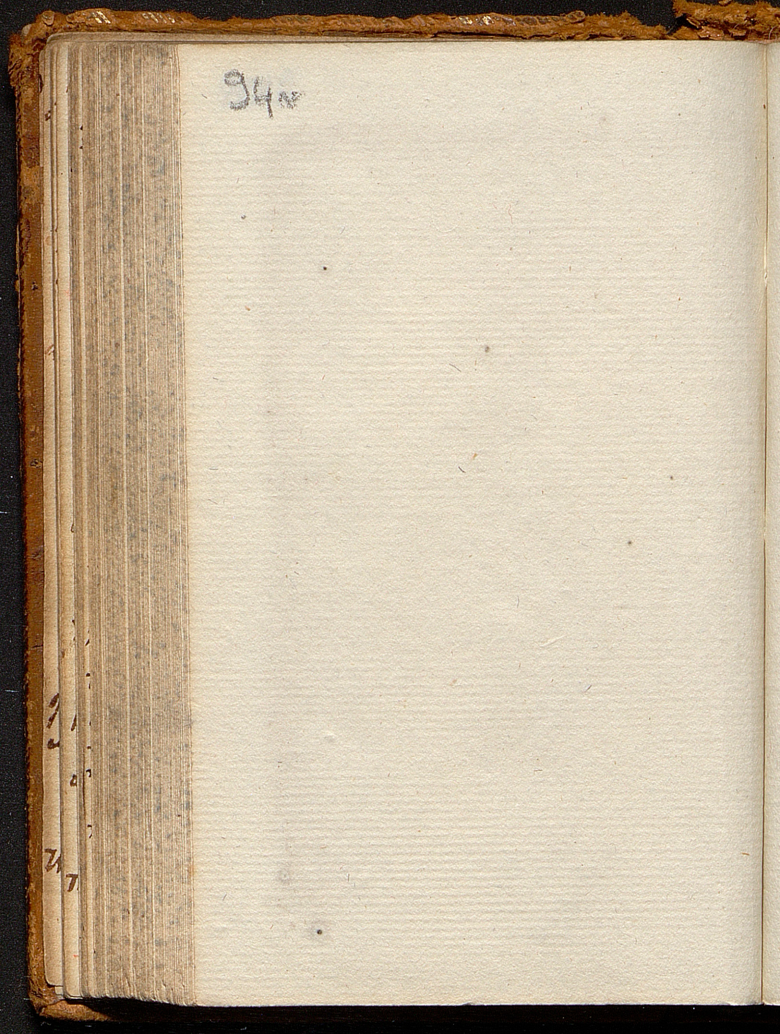

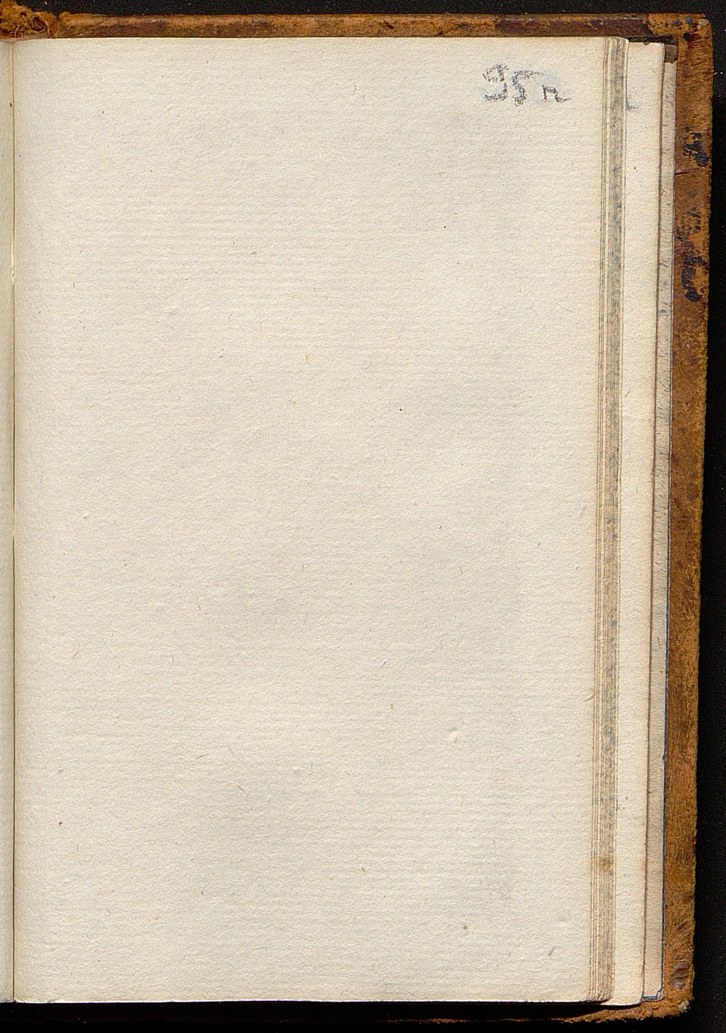

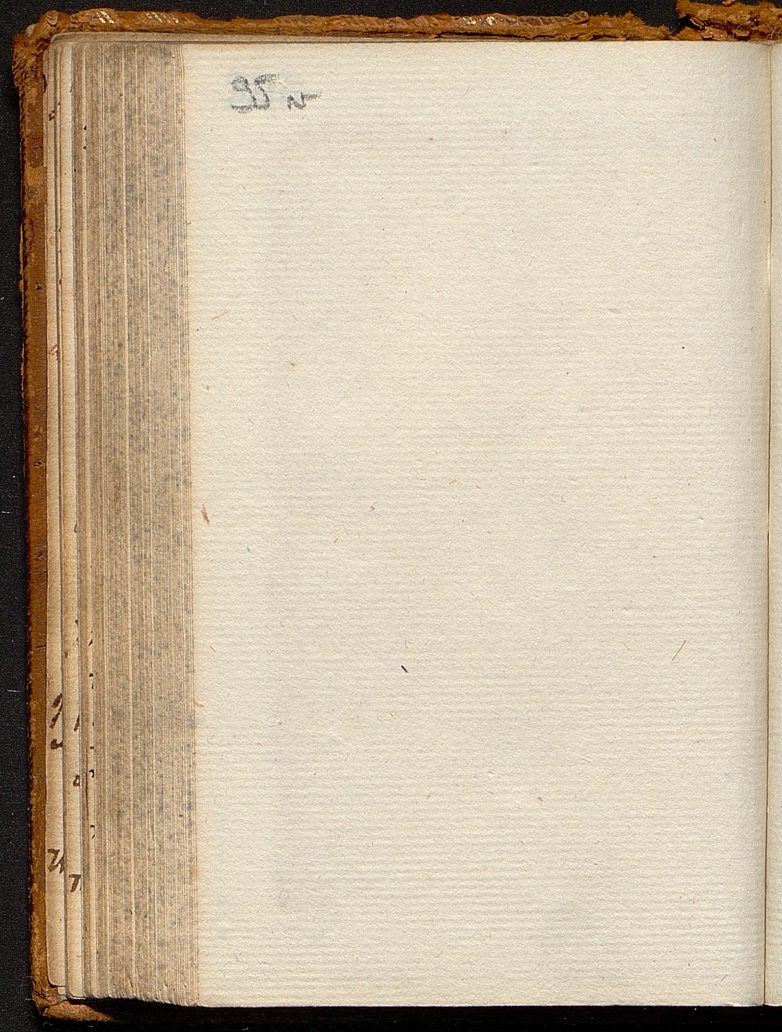

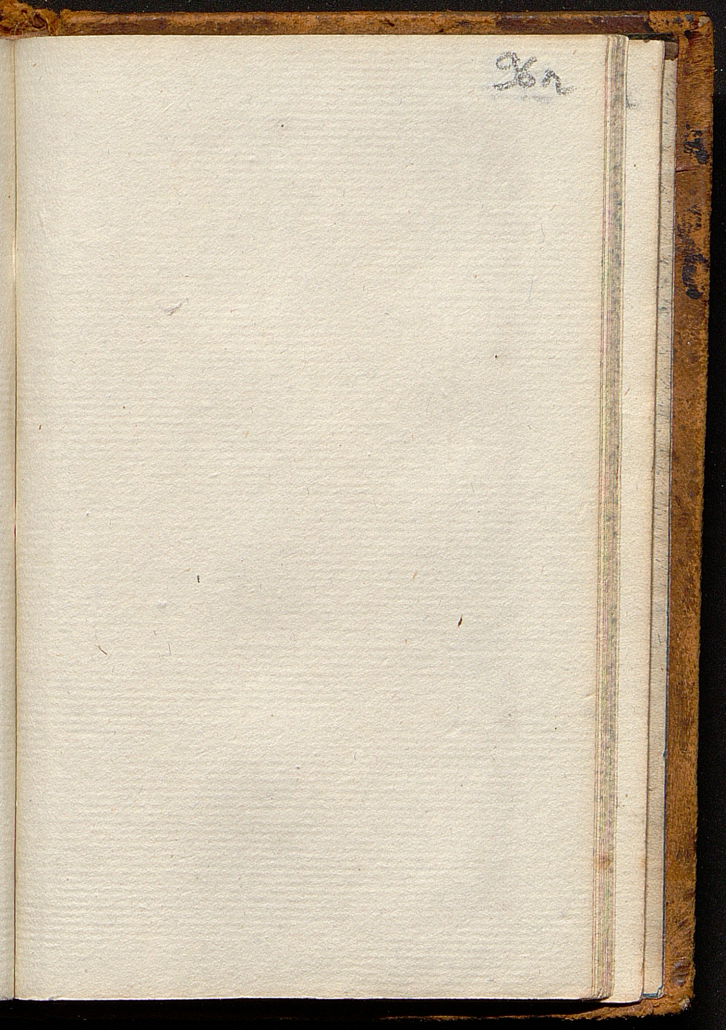

98 v°

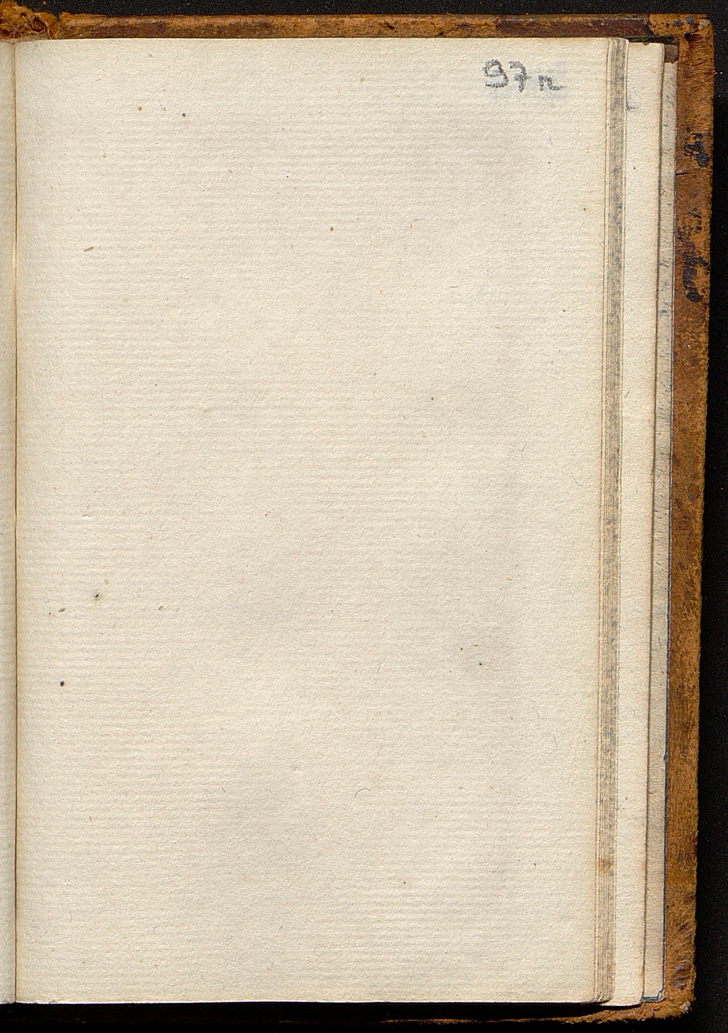

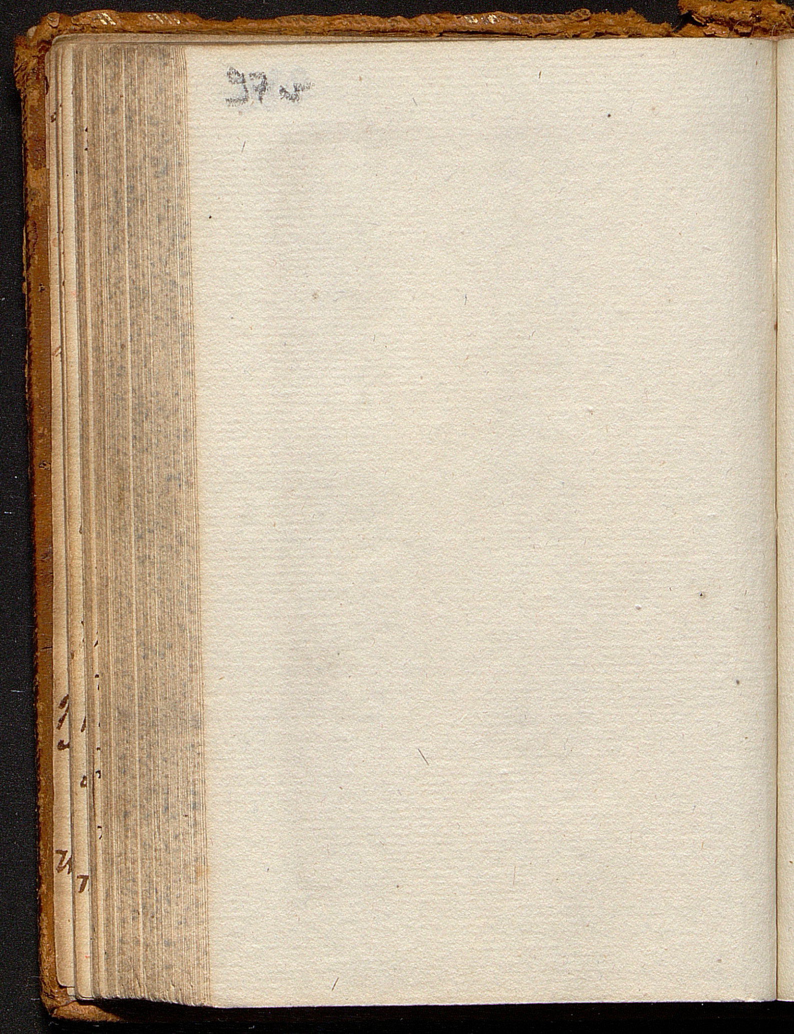

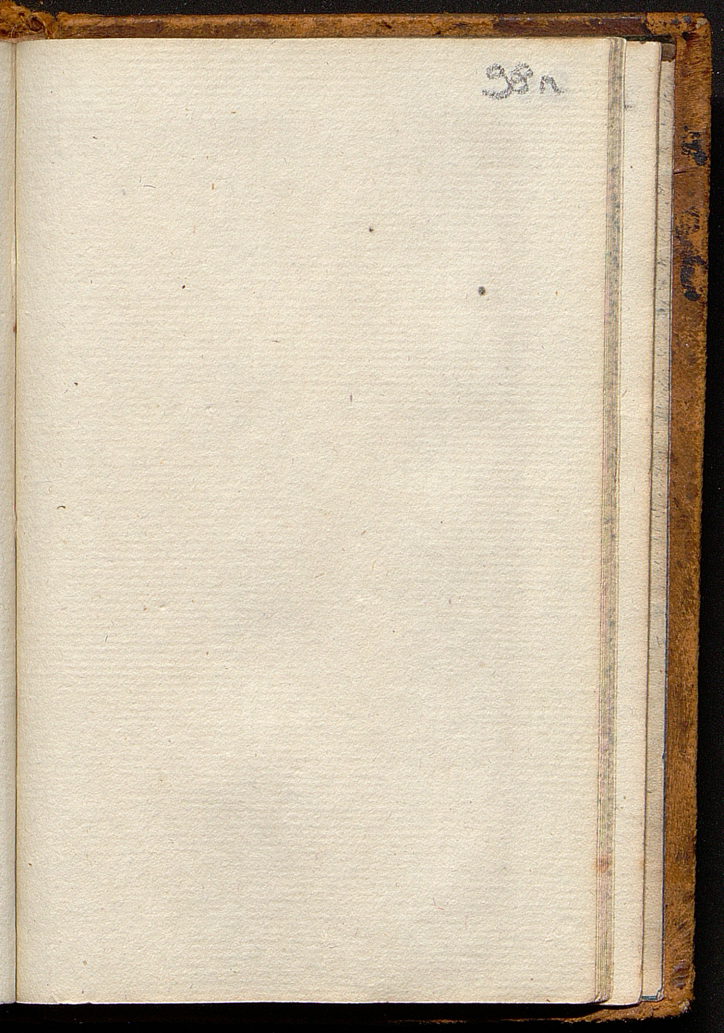

35n

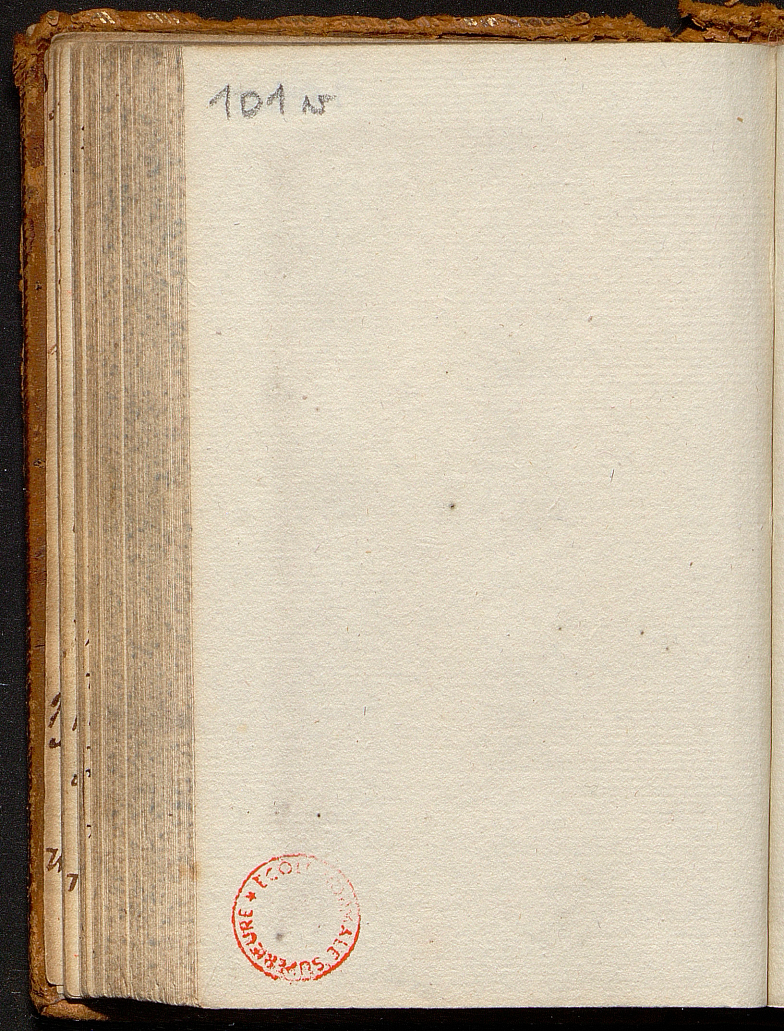

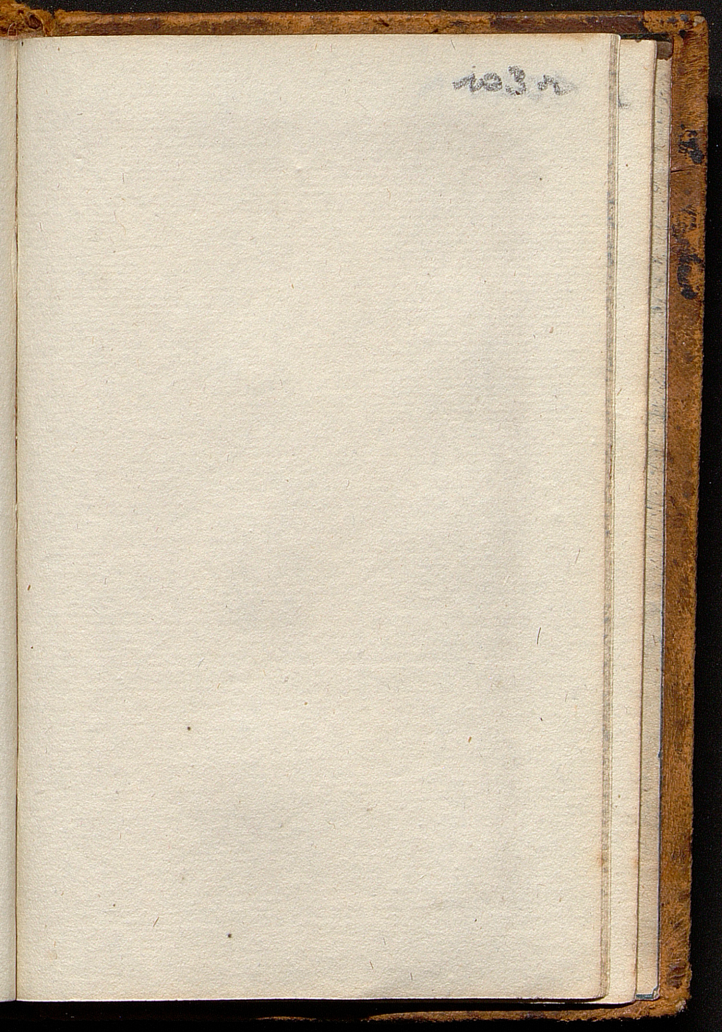

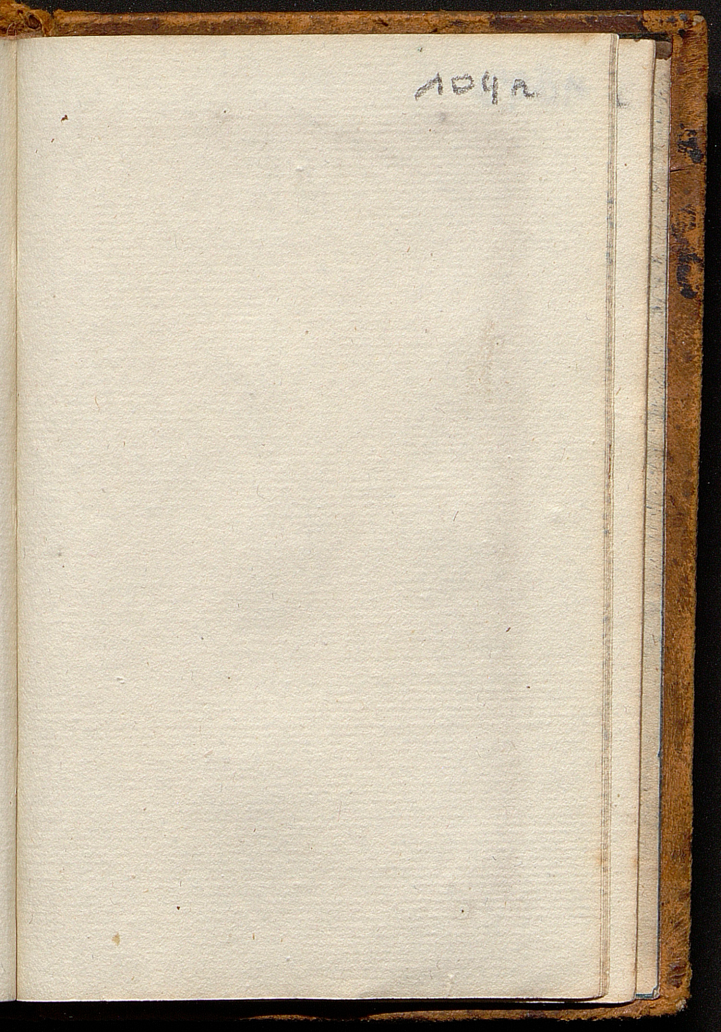

97n

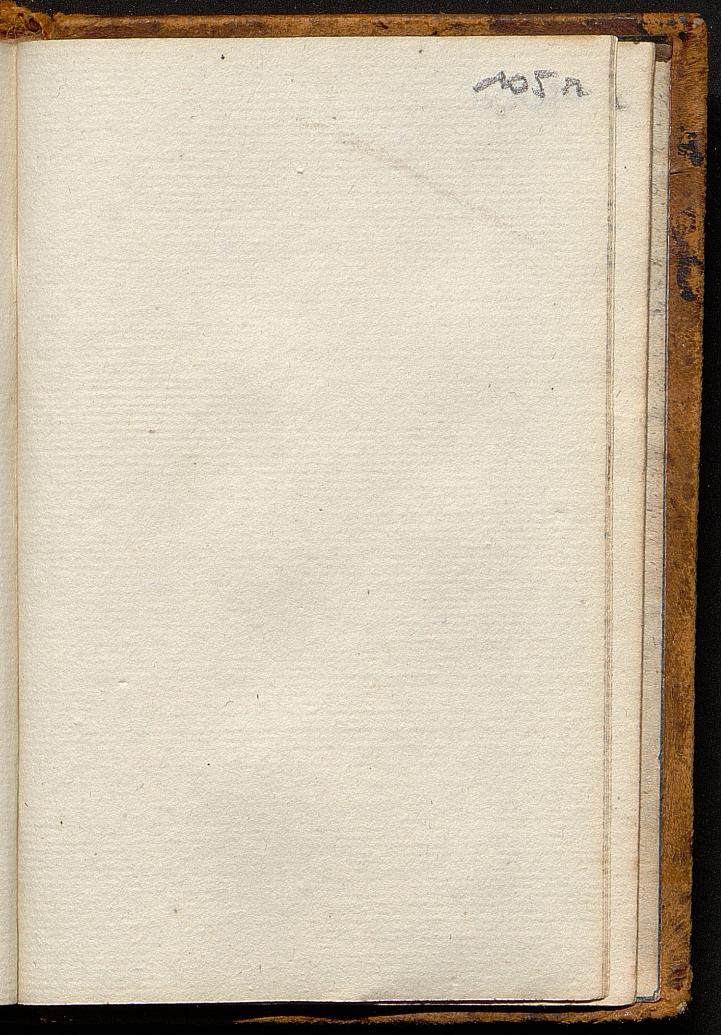

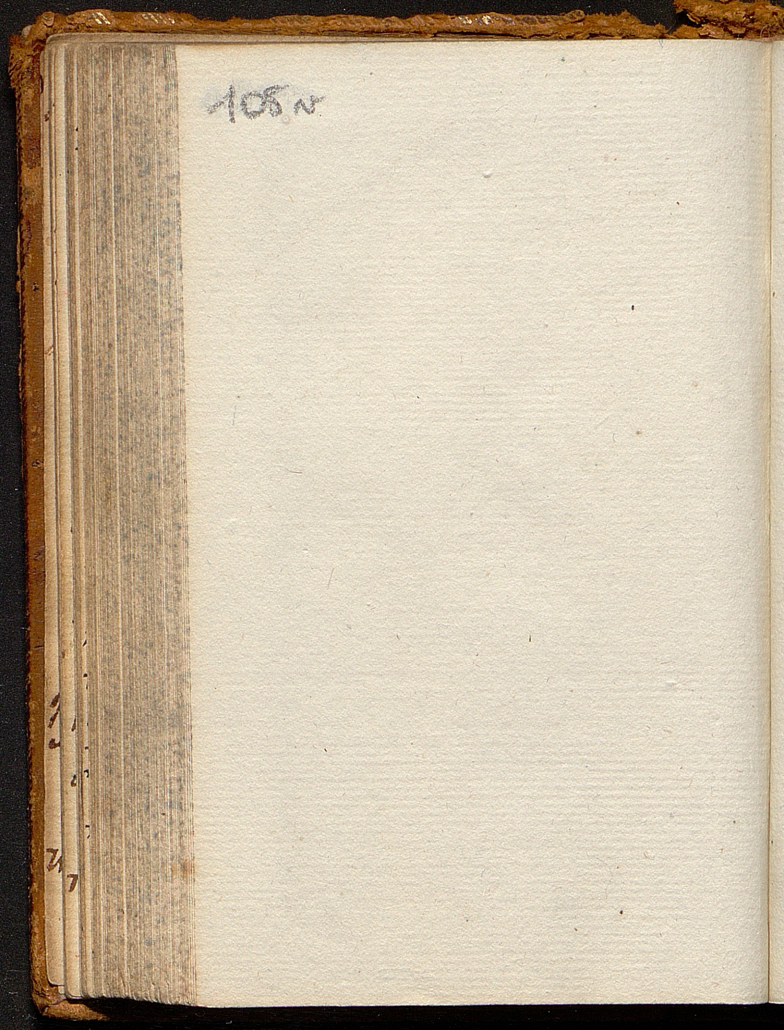

101
SUPERIEURE

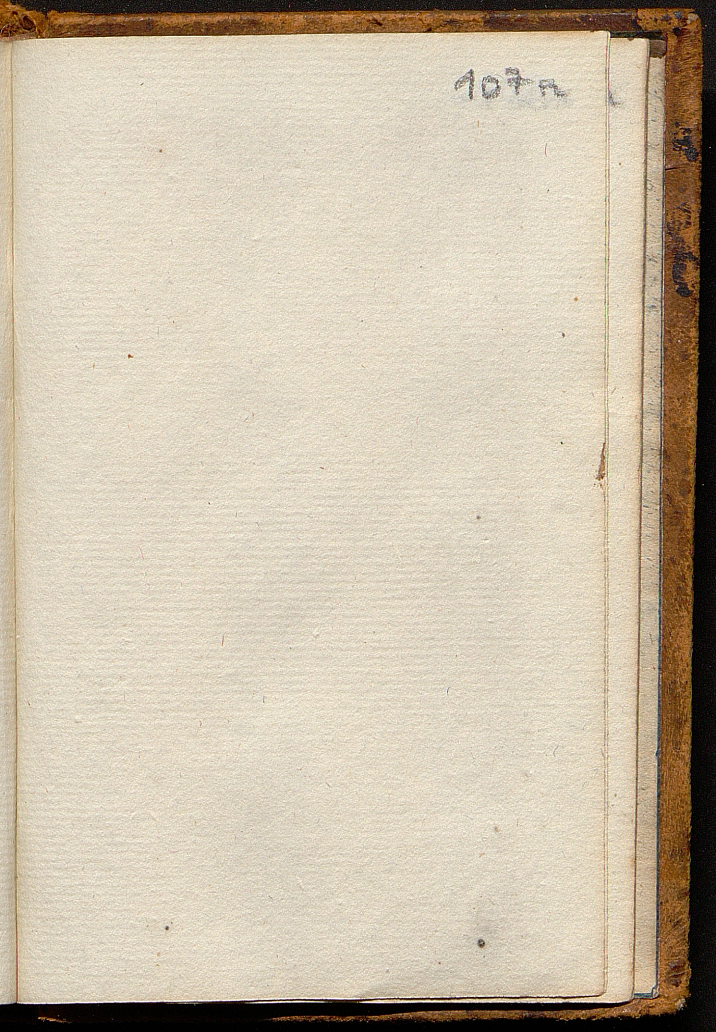

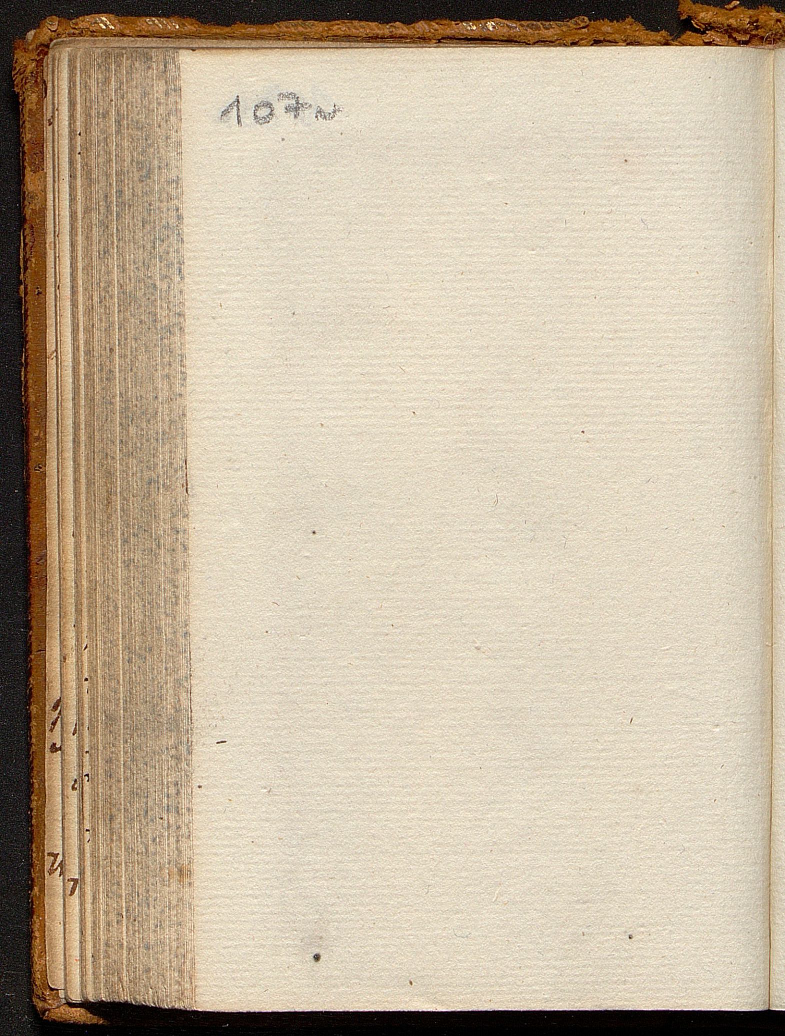

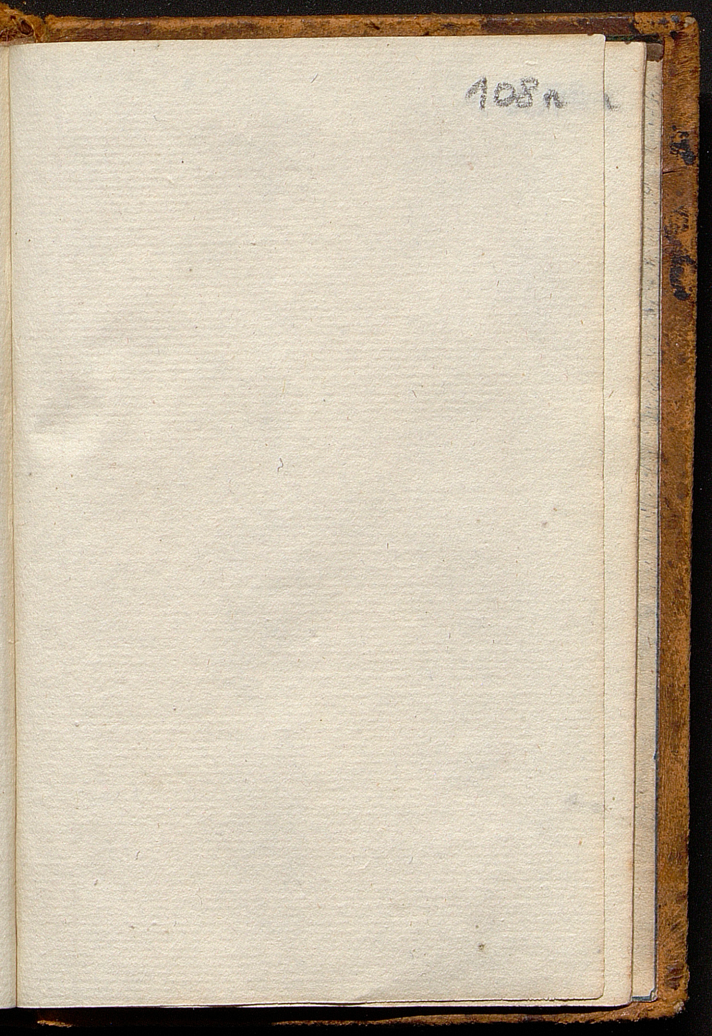

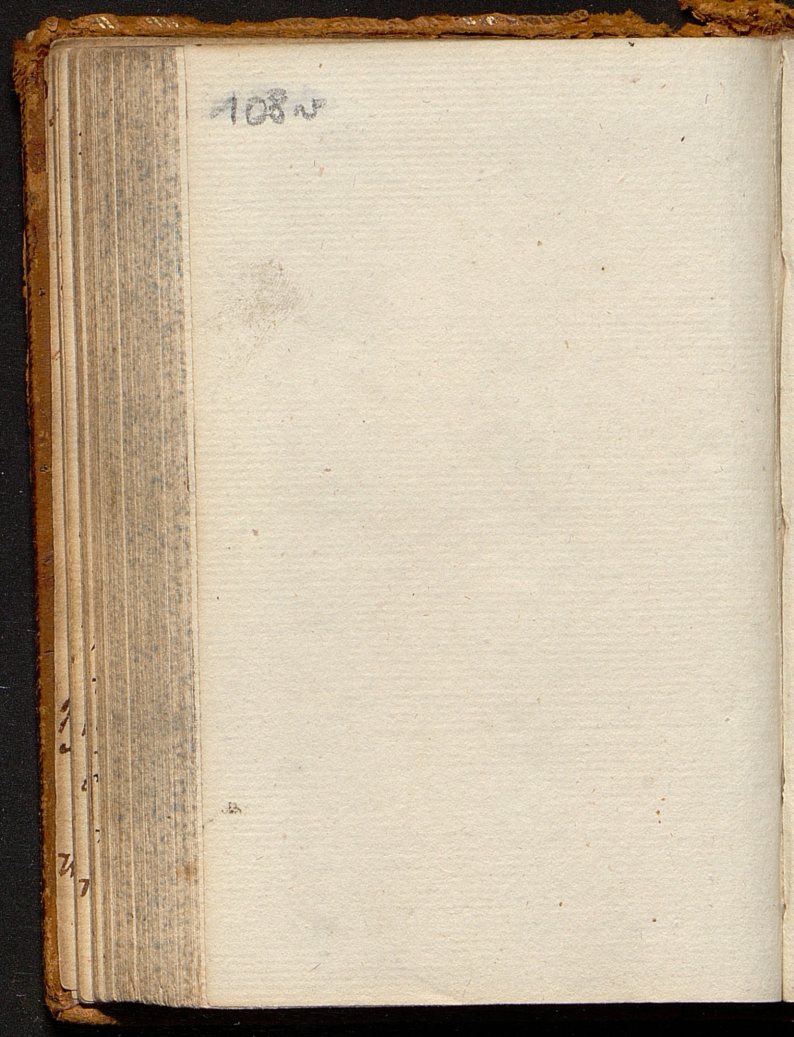

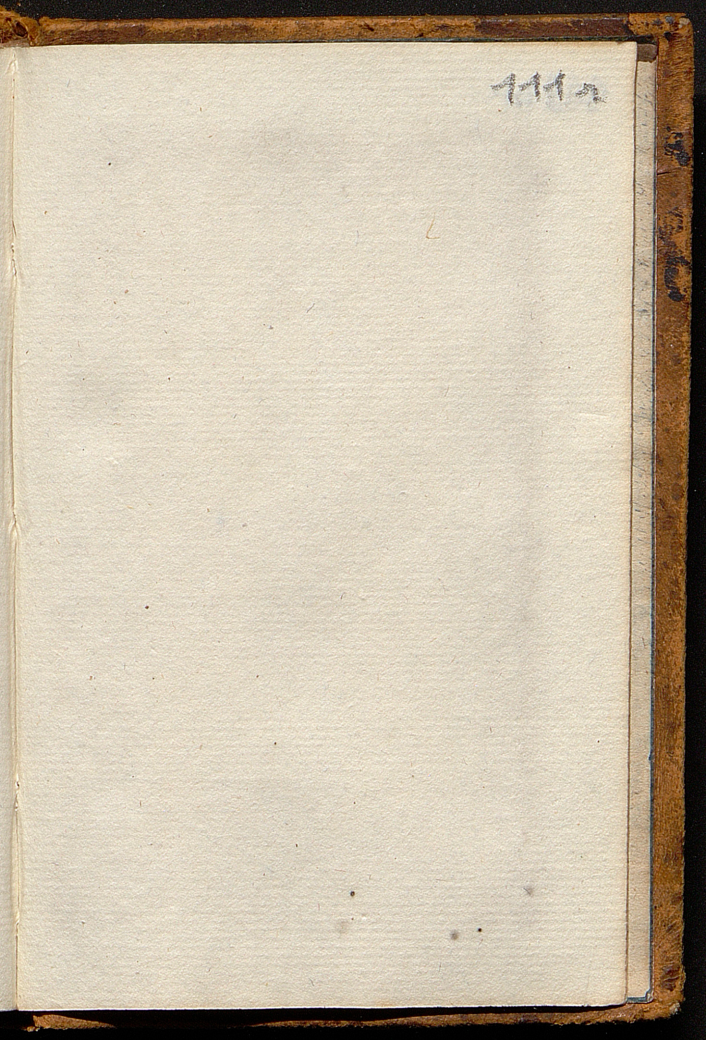
106 v

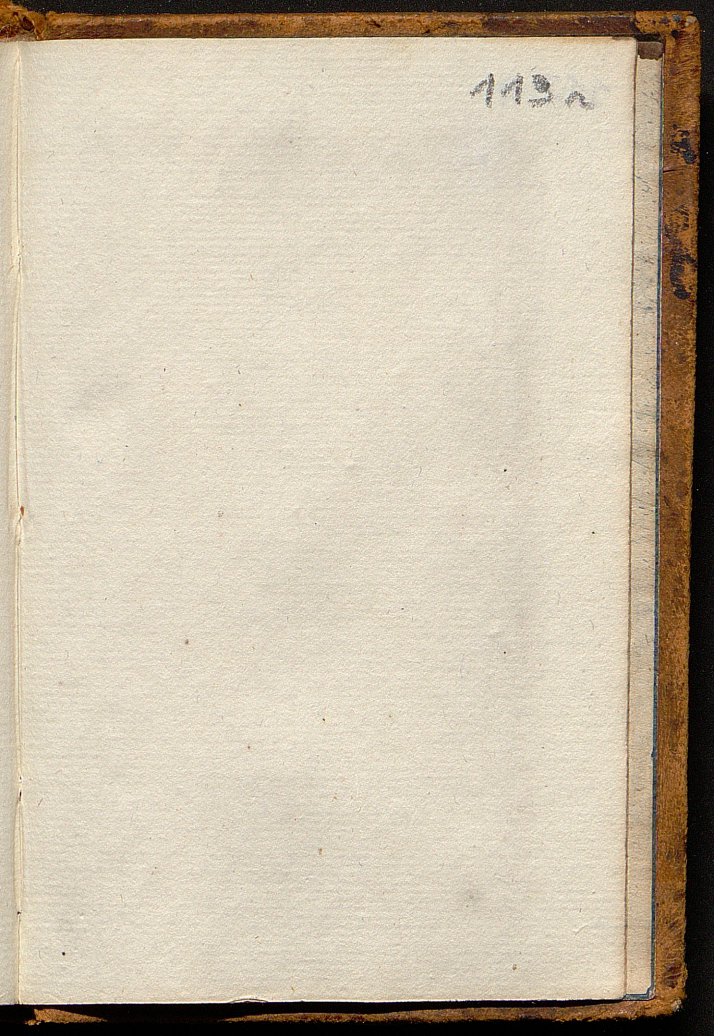

107v

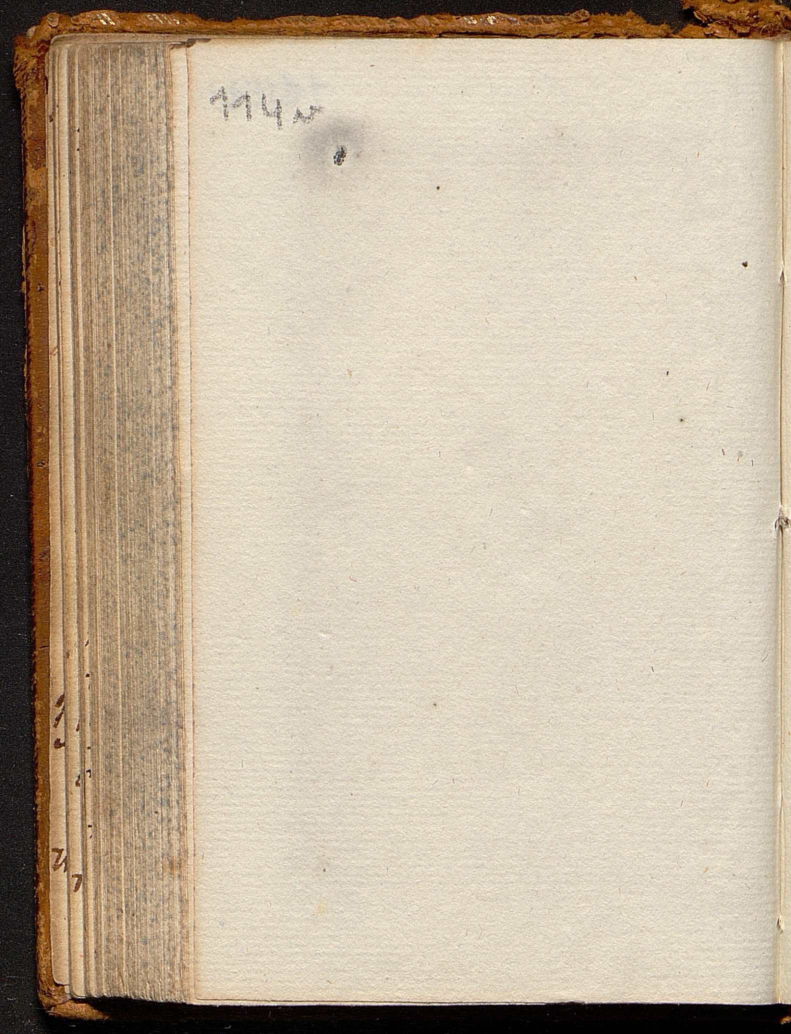

108 n

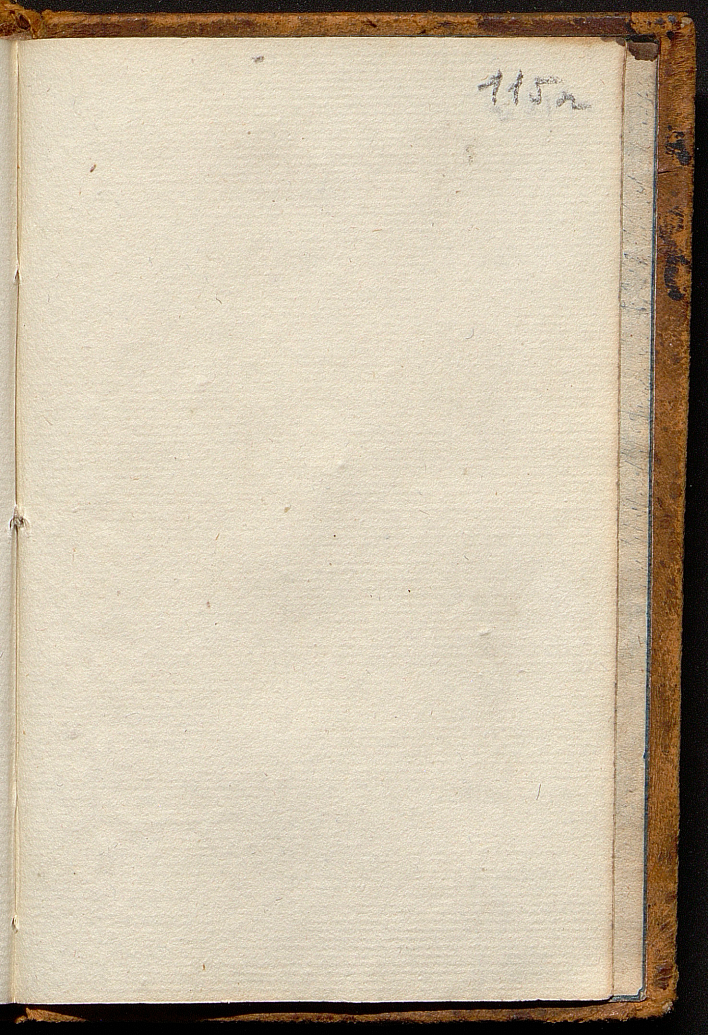

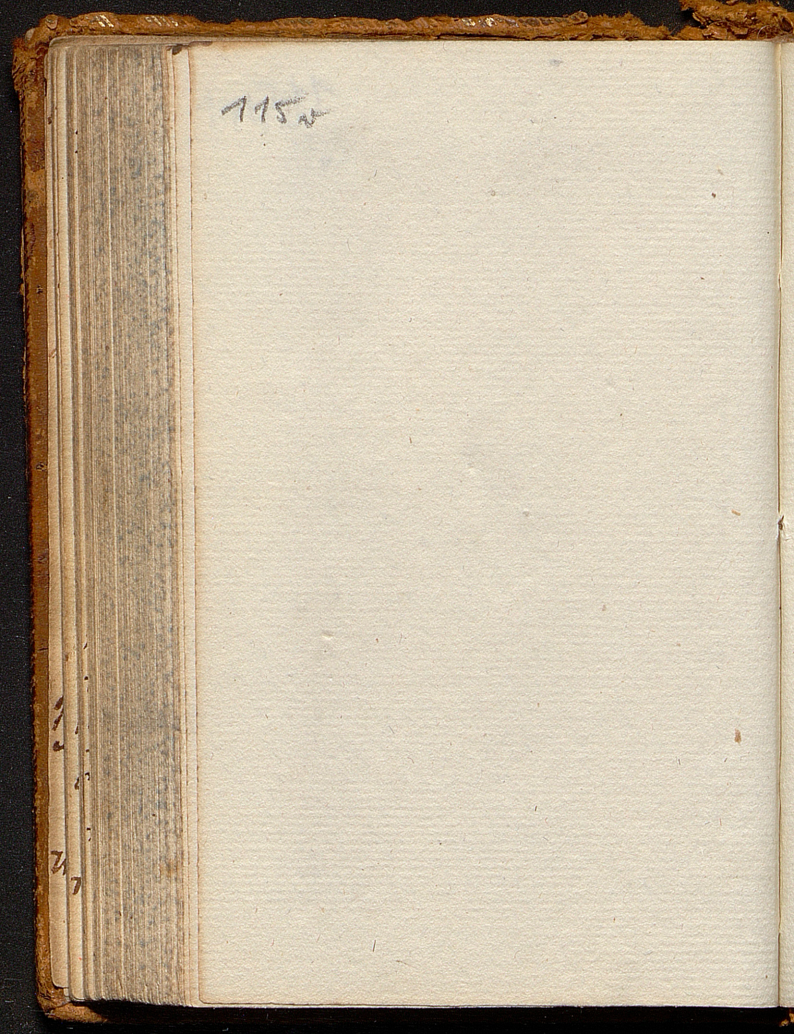

111v

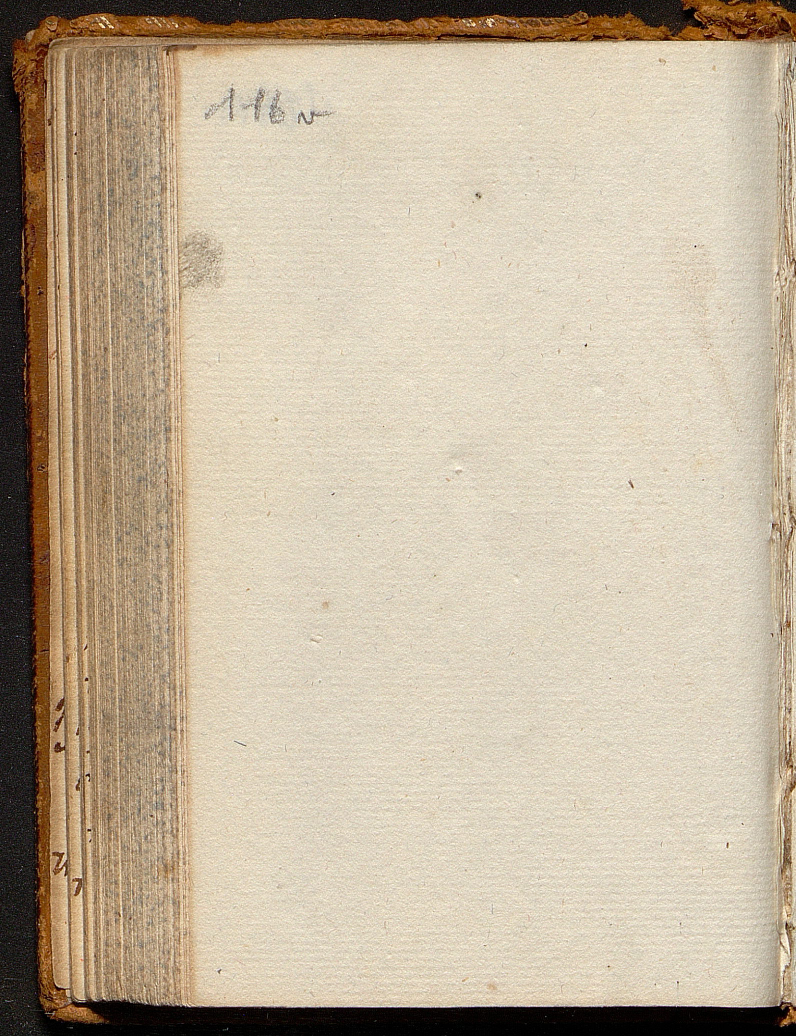

113a

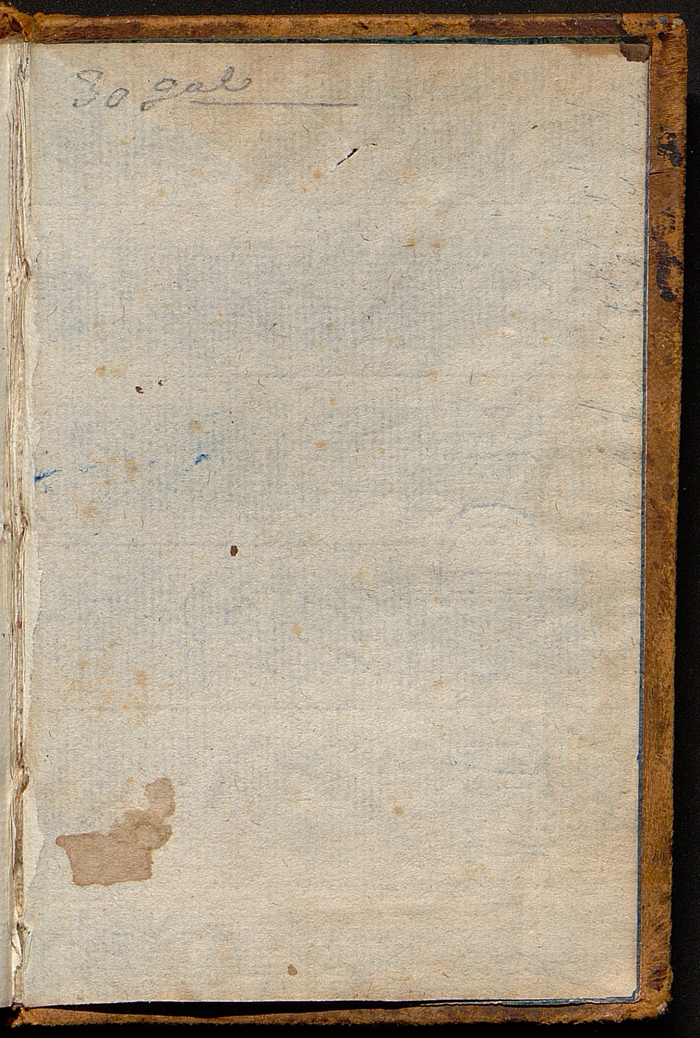

114v

115a

116 n

30 gal

